

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/37 • 30 Eylül 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Sermayeye köle,
emperyalizme kalkan,
kardeş halklara düşman
olmamak için,**

**8 Ekim'de
Ankara'ya!**

İÇİNDEKİLER

Çok yönlü saldırılar ve	
8 Ekim mitingine hazırlık.....	3
ABD'ye hizmette kusur etmeyenler bölge halklarına kabadayılık taşıyor...	4
Hiçbir silah direnen bir halkı teslim alamaz!...	5
8 Ekim'de Ankara'ya! r.....	6
AKP'nin "ileri demokrasisi":	
Sendikalara deli gömleği	7
"Kıdem tazminatımızı vermeyeceğiz!" ..	8
Pazarlık değil mücadele!.....	9
Grev silahı Kor-Metal	
işçilerinin elinde!	10
Kimya Mühendisleri Odası (KMO)	
İstanbul Şube YK üyesi Onur Gökulu ile işçi sağlığı ve iş güvenliği üzerine	11
Karadağ cinayeti davasında	
5. duruşma.....	12
Duruşmaya damgasını vuran alaycı bir tebessümdür!	13
Çeber davasında karar bozuldu	14
"Emperyalizme ve siyonizme kalkan olmayacağız!"	15
Yazar ve akademisyenlerle "Füze Kalkanı" üzerine...	16-17
Filistin devleti için tek yol direniştir!...	18
Yemen'de isyan sürüyor..	19
Yunanistan'da grevler sürüyor	20
Sadece uniformalar değişecek".....	21
Ulucanlar'ın on kızıl karanfili anıldı!.....	22-23
BDSP etkinliklerinde	
mücadele sözü!.....	24
Hopa'dan 7 kişiye beraat	25
"Har(a)çlara da zamma da hayır!"	26
Ekim Gençliği'nden	
mücadele çağrısı".....	27
Kadın emeğinin sömürsünde sınır yok!.....	28
Mao Zedung: Çin Halkı ayağa kalktı!...	29
Rize sele teslim.....	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/37 * 30 Eylül 2011

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Geride kalan yaz döneminin en önemli özelliği, saldırıların görülmemiş boyutlarda yoğunlaşması karşısında mücadelenin ivme kaybetmesiydi. Bu çelişik durumun ortaya çıkmasında dinci-gerici partinin seçim zaferiyle yarattığı politik-moral hava, bir ölçüde etkili olsa da asıl nedenler, sınıf ve kitle hareketinin kendi durumundan, sorunlarından ve yetersizliklerinden kaynaklandı. Özellikle, işçi sınıfının mücadele ve bilinç bakımından geriliği belirleyici oldu. Çünkü işçi sınıfı bağımsız çıkarları temelinde bilinçli eylem içerisine giremiyorsa, dış etkenlerin basıncına ve sürüklenmeye de o ölçüde açık demektir.

İşçi sınıfı ve emekçi hareketinin aylar öncesinden geliyorum diyen saldırılara karşı herhangi bir hazırlık yapmamasının nedeni de buydu. Bu aynı nedendir ki yaz döneminin başında saldırıların tüm bir ayrıntısı ortaya çıktığında da elle tutulur bir tepki gösterilemedi.

Fakat şu sıralar yaz dönemi geride kalırken, dönemin rahvet dolu havası da bir ölçüde aşılıma başlıyor. Öyle ki sokak hareketliliğinde belli bir ivme gözlemlenirken emekçilerin ayak sesleri duyuluyor. İşçi sınıfı ve emekçiler sermaye iktidarının kendilerine yönelik başlattığı kapsamlı saldırı dalgasına karşı sokaklara iniyorlar. Son on gün içerisinde yapılan işçi eylemlerinin sayısında belirgin bir artış var. Şimdiden duyurusu yapılan eylemler de dikkate alındığında bu işçi eylemlerinin yoğunluğunun artacağı görülüyor.

Ayrıca 8 Ekim günü merkezi bir miting yapılacak. Sermaye ve hükümetinin sosyal ve siyasal saldırılarını protesto etmek amacıyla düzenlenen miting, yoğun saldırılar karşısında ortaya çıkan öfkenin akacağı bir kanal olacak.

8 Ekim mitingi, saldırılara karşı ortaya çıkan sosyal ve siyasal duyarlılıkları geliştirip genişletir, işçi sınıfı ve emekçilerin en azından öncülerinin mücadeleyi büyütme iradesini güçlendirebilirse işlevini yerine getirmiş olacaktır. Bu haliyle de bu kazanımlar işçi sınıfının saflarının toparlanması ve giderek saldırılara karşı mücadelesinin birleşik ve

militer bir yolda örgütlenmesi için dayanak haline getirilebilecektir. Bu başarılı ve bu yöndeki müdahaleler çoğaltılabilirse sokaklardaki hareketliliğin ivmesi artacak, sınıf ve emekçi hareketinin bilinç, eylem ve örgütlenme kapasitesi yükselecektir.

İleri sınıf bölükleri ile birlikte ilerici ve devrimci güçler mitinge yönelik hazırlıklarını sürdürüyorlar. Mitingin kitlesel ve devrimci bir atmosferde geçmesini de bu hazırlıklar güvenceleyecektir. Bu sorumlulukla gazetemizin ön kapağında 8 Ekim'de Ankara'da olma çağrısını yaptık. Bugünkü en öncelikli görev de bu çağrıyı en geniş işçi ve emekçilere ulaştırmaktır.

H. FIRAT

**Dünya
Türkiye ve
sol hareket**

H. FIRAT

**Dünya
Ortadoğu
ve
Türkiye**

Kitapçılarda...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

Çok yönlü saldırılar ve 8 Ekim mitingine hazırlık

AKP'nin "ustalık dönemi"nin, içeride dışarıda yürütülen kapsamlı bir savaş ve saldırganlık dönemi olduğu kesinleşmiş durumda. Dışarıda ABD emperyalizmi hesabına yapılan aktif taşeronluk ve bunun bir parçası olarak "Füze Kalkanı"na imza atılması gibi gelişmeler bu yönelimin bir parçası. Atılan bu adımlar emperyalizmle kölelik ilişkilerinde yeni ve ileri bir düzey demektir. Türkiye ABD emperyalizminin ön cephesi haline getirilmiştir. Öyle ki NATO subayları ile istihbarat örgütlerinin şefleri Türkiye'yi mesken tutmuş durumda. Biri gidiyor, diğeri geliyor ve çoğunun gelişi de gizli tutuluyor. Geldiklerinde de ne yaptıkları konusunda en ufak bir bilgi olmadan günlerce ülkede kalıyorlar.

Emperyalistler ön cephe haline gelen bir ülkenin iç siyasal yaşamına da daha aktif biçimde müdahale ediyorlar. Bunun ne demek olduğu Türkiye'nin yakın tarihinden iyi biliniyor. Sovyetler Birliği'ne karşı onyıllar boyunca ileri karakol olarak kullanılan Türkiye, bizzat CIA ve NATO eliyle örgütlenen cinayet şebekeleri tarafından kan gölüne çevrildi. Yetmeyince de askeri darbelere başvurdular ve toplumsal muhalefeti postallarıyla ezme kalktı. Geçmişte bu düzeyde operasyonlara başvurarak ileri karakollarını içerideki "düşmanlar"dan koruyanlar, bugün de aynısını yapmaktan çekinmeyeceklerdir.

Elbette bugün toplumsal mücadelenin çapı, derinliği ve gücü o dönemle karşılaştırılmayacak kadar geridir, ancak şu durumda devletin baskı ve terör aygıtları ortaya çıkabilecek bir tehlikeyi baştan ezmek üzere programlanmıştır. İkincisi ise bugün asıl tehlike olarak görülen Kürt hareketine karşı başlatılan savaş ve saldırganlık dönemi tam da bu bağlamda anlamını bulmaktadır. Sermaye devleti Kürt sorunu karşısında yaşadığı açmazı geleneksel inkar-imha politikasıyla aşmaya çalışırken, ABD de ön cephesi haline gelen ve "model ortaklık" payesi verilen bir ülkede sorun istemiyor. Bu nedenle de bu tasfiye operasyonunda çok daha aktif davranıyor. Kürt halkına yönelik tırmandırılan bu savaş politikası, dış politikanın doğrudan bir parçası ve onun bir gereği olarak gündeme geliyor.

Kuşkusuz ki düzen güçlerinin savaş ve saldırganlığı tırmandırmasının gerisinde kapitalist krizlerin büyüttüğü çelişkiler bulunuyor. Zira derinleşen kriz kapitalist güçler arasındaki rekabeti kızıştırırken, emperyalist güçler arasında da dünya çapında egemenlik kavgalarını büyütüyor. Sosyal yıkım planları da yine krizin faturasını emekçilere kesmek ve kızışan kapitalist rekabette üstünlük kurmak üzere hemen her ülkenin değişmez gündemi oluyor. ABD'den Avrupa'ya ve Türkiye'de hemen

hemen aynı türden yıkım planlarıyla işçi sınıfı ve emekçiler sefaletin dipsiz kuyusuna itilmeye çalışılıyor.

İşte gündemdeki "Ulusal İstihdam Stratejisi" başlıklı saldırı planı da özünde dünyada emekçilere açılan bu genel saldırganlığın bir parçasıdır. Bu da sınıfa yönelik bu kapsamlı saldırı girişiminin içeride dışarıda savaş ve saldırganlık politikasının temel bir başlığı olduğunu gösteriyor. Onun tüm toplum kesimlerini vuran topyekün niteliğine de ışık tutuyor. İşçi sınıfının kölelik zincirlerine yeni ve ağır halkalar eklemeye çalışanlar, Kürt halkını teslim almaya, işçi ve emekçileri bu kirli politikaya ortak etmeye çalışıyorlar. Diğer taraftan da ezilen halkların köleleştirilmesi için emperyalizme ve siyonizme kalkan oluyorlar. Tüm bunlar farklı cephelerden yürütülen topyekün bir savaş ve saldırganlık yönelimiyle karşı karşıya olduğumuzu gösteriyor.

Açıktır ki tüm bu cephelerde düzen güçlerinin en büyük avantajı, saldırılara hedef olup da direnişi yükseltenlerin birbirinden kopuk olmasıdır. Bu ölçüde de şovenizmi de etkin biçimde kullanarak mücadelenin toplum ölçeğine yayılmasının önüne geçilebilmektedir. Bununla birlikte ortaklaşmanın olmaması gerçekte her bir alanda yürüten mücadelenin zayıflığına bağlanmalıdır. Birbirinden kopuk da olsa, farklı cephelerden sermayeye ve emperyalizme karşı mücadeleler büyüdükçe, birleşme olanakları da kendiliğinden artacaktır.

Diğer taraftan ise bu türden bir ortaklaşmayı yaratabilecek temel toplumsal gücün işçi sınıfı olduğu açıktır. İşçi sınıfının bir sınıf olarak sahneye çıkması ve bir yerden sonra da siyasallaşması ölçüsünde bugün emperyalistler ve işbirlikçilerinin

saldırılarına karşı direnen toplumsal mücadele dinamiklerinin ortak bir zeminde buluşmasının kanalları da açılacaktır.

Şu durumda işçi sınıfı cephesinden köleleştirme saldırısına karşı mücadelenin uzun bir suskunluğun ardından belli bir ivme kazandığı görülmektedir. Henüz oldukça yetersiz, daha çok da ilerici sınıf güçleriyle sınırlı olan bu eylemler, konunun sınıf içerisinde gündemleştirilmesi bakımından önemli, ancak bu düzeydeki bir saldırı karşısında oldukça cılız ve parçalı tepkilerdir. İşte bu koşullarda emek örgütlerinin 8 Ekim'de yapılacak üzere bir Ankara mitingi önem taşımaktadır. Sınıfın mücadele saflarının dağılık, mücadelenin geri bir durumda olduğu bir aşamada böylesi bir miting bir yandan zayıf geçeceği ölçüde mücadele dinamikleri üzerinde olumsuz bir rol oynayabilir, geçmişte defalarca olduğu gibi hava boşaltmak amacıyla da kullanılabilir. Ancak güçlü bir kitlesel katılım sağlanır ve devrimci politik bir atmosfer hakil kılınabilirse, mücadelenin bundan sonraki seyri üzerinde de olumlu bir rol oynayabilir, pekala bir başlangıç haline de gelebilir.

Şu durumda da mitingin emperyalistlerle kurulan kölelik ilişkileri, Kürt halkına yönelik saldırganlık ve savaş politikaları ile emekçilere yönelik sosyal yıkım politikalarını birlikte gündemine alması ise ayrıca önemlidir. Böylelikle eğer sınıfsal bileşimi ve politik içeriği bakımından güçlü bir miting olarak örgütlenebilirse, halihazırda çeşitli cephelerden yürüten mücadeleler için birleşik bir mücadele ufkunun oluşturulmasına büyük katkılar sağlayacaktır.

Kuşkusuz bu kadarı sadece mitingin geniş bir siyasal düzlemde kurularak daha baştan çeşitli toplumsal dinamiklerin sosyal ve siyasal öfkesinin birleşmesine olanak tanınmasıyla ilgili yönüdür. Diğer yandan ise yapılan mitingin yine bu emek örgütlerine yön veren siyasal öznelerin politik ufkularıyla sınırlandırıldığı da açıktır, ki bu gerçeği unutmamak gerekir. Mitingi örgütleyenlerin ona hedef olarak ortaya koydukları reformist siyasal çerçeve aşmaya yönelik devrimci bir politik inisiyatif gösterilmelidir.

İşte komünistler bu bakış ve sorumlulukla 8 Ekim mitingini önemserken, mitingin güçlü bir katılım, devrimci bir politik atmosferde geçmesi için hazırlanmaktadır.

“Henüz oldukça yetersiz, daha çok da ilerici sınıf güçleriyle sınırlı olan bu eylemler, konunun sınıf içerisinde gündemleştirilmesi bakımından önemli, ancak bu düzeydeki bir saldırı karşısında oldukça cılız ve parçalı tepkilerdir. İşte bu koşullarda emek örgütlerinin 8 Ekim'de yapılmak üzere bir Ankara mitingi önem taşımaktadır.”

ABD'ye hizmette kusur etmeyenler bölge halklarına kabadayılık taşıyor...

Faturayı ödememek için birleşik mücadeleye!

Kürt halkına ve Kürt hareketine karşı, Washington'daki efendilerinden destek alarak taarruza geçen, Ortadoğu halklarına ise tehditler savuran AKP hükümeti, Doğu Akdeniz'de de savaş tamamları çalmaya başladı. Kıbrıs Rum Kesimi'nin Akdeniz'de petrol ve doğalgaz aramaya başlayacağını açıklaması üzerine savaş çılgınlıkları atmaya başlayan Başbakan Tayyip Erdoğan'la müritleri, "bu denizin korsanı biziz, kimse bizden onay almadan hareket edemez" havasıyla ortalıkta boy gösterdiler.

Petrol ve doğalgaz arama işinin arkasında İsrail'in bulunduğu söyleyen AKP hükümetinin şefleri, bu girişimi engellemek için gerekirse savaşa gireceklerini ilan ederek hem Kıbrıs Rum Kesimi'ne hem Yunanistan'a hem de İsrail'e tehdit içerikli mesajlar göndermeye başladılar. Olayların üstüne atlayan "sahibinin sesi medya" ise, sanki yeni bir Sakarya Meydan Savaşı'na hazırlık yapılmış gibi hava estirmeye çalışarak bir kez daha uğursuz rolünü oynamaya başladı.

AKP şefleri savaş çıgırtkanlığı yapıyor

Sırtını büyük sermaye ve emperyalistlere dayayan AKP, üçüncü defa tek başına hükümet olmaya da muvaffak olunca, maskeye/takkeye ihtiyaç duymadan aleni bir şekilde saldırgan politikalara yöneldi. Bu militarist yönelim, salt AKP şeflerinin Osmanlı'ya özenmeleriyle açıklanamaz. Palazlanan işbirlikçi burjuvazinin Ortadoğu'da sömürü ve yağmadan daha büyük pay alma hevesi ile ABD'nin bölgede Türk devleti gibi etkin bir taşeronu ihtiyaç duyması, AKP şeflerinin özentileriyle birleşince, saldırgan politika ve uğursuz savaş dili baskın bir eğilim olarak sırtmaya başladı. Hal böyleyken, Tayyip Erdoğan'ın arada bir tekrarladığı "biz haksızlığa, zulme karşıyız" lafları ise, tiksintiyle karşılanabilir ancak.

İçeride Kürt halkını, işçi sınıfı ve emekçileri hedef alan pervasız saldırılara girişen AKP, dışarıda ise Libya'ya saldıran NATO ile suç ortaklığına, Suriye'nin içişlerine küstahça müdahaleye, "model" olmak için Tunus, Mısır, Libya turu düzenlemeye, Ortadoğu halklarına karşı NATO'nun füze kalkanını Malatya'da inşa etmeye ve son olarak Doğu Akdeniz'de efelenmeye uzanan bir çetele çiziyor.

Görünen o ki, tüm bu icraatları son birkaç aya sığdıran AKP hükümetinin militarist eğilimi giderek güçlenecek. Düne kadar "komşularla sıfır sorun" fantezisini dış politikanın alamet-i farikası gibi pazarlayan AKP hükümeti ve Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, son günlerde farklı telden çalmaya başladılar. "Biz Osmanlı torunları, kılıçlarımızı kuşanıp meydana indik komşular gardımızı alın" edasıyla vaazlar vermeye başlayan Tayyip Erdoğan'la müritlerini, şimdiden pek çok yazar ve gazeteci "Yeni Osmanlılar" diye anmaya başladı bile.

Bu tablonun önemli karelerinden birini oluşturan İsrail'le gerginlik meselesine gelince, yaşanan sorunların özü itibarıyla Filistin halkı veya Filistin davasıyla bir ilgisi yoktur. İsrail'in Mavi Marmara saldırısından sonra sergilediği küstahlık Tayyip Erdoğan'a fırsat vermiş olsa da, Tel Aviv'le gerginlikten çıkan mesajın asıl hitap ettiği adres Washington'dur. Zira hem işbirlikçi tekelci burjuvazi

hem onun sınıfsal çıkarlarını savunan dinci gericiilik odağı AKP hükümeti çok iyi biliyorlar ki, bölge yağmasından, ancak ABD'nin çıkarlarına hizmet ettikleri oranda pay alabilirler. Bu bağlamda İsrail'le gerginliğin özü, "İsrail işinize yaramaz, Ortadoğu'da bizden daha aktif bir taşeron bulamamız" mesajını Washington'a iletmektir. Tayyip Erdoğan'la görüşmesinde, İsrail'le yaşanan gerginliği "hoş gören" Obama'nın tavrı, mesajın yerine ulaştığını gözler önüne sermiş bulunuyor.

Bu tabloda, AKP şeflerinin Filistin'in BM'de bağımsız bir devlet olarak tanınması yönünde çaba harcıyor görünmeleri ise, kaba bir sahtekarlıktan başka bir şey değildir. "İsrail'e karşı Filistin'den yana" tutturulan söylem, esas olarak Filistin başta olmak üzere Arap halkları nezdinde prestij kazanmaya hizmet ediyor. Yani Filistin halkının acıları ve Filistin davası, "aktif taşeronluk" hevesinin dolgu malzemesi olarak kullanılıyor. Zira Filistin davasına sahip çıkar görünmeden, Arap haklarının nefret ettiği ABD emperyalizminin taşeronu olarak Ortadoğu'da boy göstermenin akıl karı olmadığını Tayyip'le müritleri de çok iyi bilirler.

İşin içinde Amerikan şirketi olunca...

Kıbrıs Rum Kesimi'nin petrol ve doğalgaz arama kararına gösterilen ilk tepkiler, "savaş dahil bu girişimi her yola başvurarak engelleriz" şeklinde zuhur etti. Kibir ve saldırganlık dozu yüksek bu üslup, arama çalışmalarının bir Amerikan şirketi tarafından başlatıldığı anlaşılınca, birden değişti. "Engellemek için gerekirse savaşıyoruz" söylemi, "petrol ve doğalgaz, Amerikan şirketi tarafından BM gözetiminde aransın, bulunursa Kıbrıs'ın iki kesimi arasında paylaşılsın" halini aldı.

Bu ani tavır değişikliği, Ankara'daki işbirlikçilerin ABD emperyalizmi karşısında içine yuvarlandıkları alçaltıcı durumu bir kez daha gözler önüne sermektedir. "Bölgenin kabadayısı benim" havalalarında olanlar, karşılarında bir Amerikan şirketi görünce anında yelkenleri suya indiriverdiler.

Görüldüğü üzere, kabadayılık her yerde geçerli değilmiş. Kendisinden zayıf olanları ezmeye çalışan zihniyet, emperyalist efendiyi karşısında görünce apışıp kalıyor. Engelleriz söylemini geri çeken AKP hükümeti, petrol ve doğalgaz arama işlemlerine başladığını ilan etmekle yetindi.

Sismik araştırma için Piri Reis gemisini Doğu Akdeniz'e gönderen hükümetin sözcüleri, gerekirse 1.5 milyar dolara mal olacak petrol arama platformu satın alabileceklerini açıklayarak, "kararlılık" gösterisiyle durumu kurtarmaya çalışıyorlar. Petrol ve doğalgazda dışa bağımlı olan sermaye iktidarı, nedense Kıbrıs Rum Kesimi bu yönde adım atana kadar, Akdeniz'de petrol ve doğalgaz aramayı akıl edememişti.

Fatura işçi ve emekçilere kesilecek

Kürt halkına karşı yürütülen kirli savaşın hem beşeri hem maddi hem manevi faturasını işçi ve emekçiler ödüyor. 30 yıldan beri bu böyledir. Kürt

► Emperyalistler Türkiye'yi mesken tuttu

"Füze Kalkanı" ile emperyalizmin ön cephesi haline gelen Türkiye CIA ajanları ile NATO kodamanlarının akınına uğradı. Son olarak ise NATO Müttefik Kuvvetler Başkomutanı Oramiral James Stavridis Türkiye'ye geldi.

26 Eylül akşamı Türkiye'ye gelen Stavridis, bir dizi görüşme gerçekleştirdi. Öncelikli gündem maddesinin Malatya Kürecik'e kurulacak füze kalkanı projesi olduğu söyleniyor. Bununla beraber PKK'ye karşı istihbarat paylaşımı, Suriye'deki gelişmeler, Türk-İsrail ilişkileri ile Kıbrıs'taki sondaj çalışmaları da masaya yatırıldı.

halkına ağır bir bedel ödeten sermaye iktidarı, savaşın ortasına işçi sınıfıyla emekçilerin çocuklarını sürmekte, ırkçı-şoven propaganda ile yozlaştırmakta, kabarık mali faturayı ise, yine Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerinin sırtına yıkmaktadır.

Oysa Kürt halkının ulusal eşitlik ve özgürlük taleplerinin karşılanması, emekçilerin zararına değil yararınadır. O halde, içe dönük saldırının bedelini ödeyen Kürt halkı, işçi sınıfı ve emekçiler birleşik bir mücadele ile içe dönük savaş ve saldırganlığa karşı direnmelidir.

Bilindiği üzere dışa dönük saldırganlığın da bir faturası vardır. Tıpkı İngiltere'nin Hindistan'da, ABD'nin Vietnam'da, Fransa'nın Cezayir'de, İsrail'in Filistin'de kabarık faturalar ödemesi gibi. Ancak hem emperyalistler, hem bölgesel gerici güçler, dışa dönük saldırganlığın faturasını da işçi ve emekçilere ödetirler.

Bundan dolayı ABD bölgesel çıkarlarıyla uyum içinde etkin taşeronluk yapan Türk burjuvazisi ve onun hizmetindeki AKP hükümetinin, Ortadoğu halklarına karşı geliştirmeye başladığı saldırgan politikalar, işçi sınıfı, emekçiler ve Kürt halkı tarafından kesin bir şekilde reddedilmelidir. Hem halkların kardeşliğini koruyabilmek, hem kabarık faturaları ödemeyi reddetmek için birleşik/militan mücadelenin örülmesi, geline yerde hayati bir önem taşımaktadır.

Kürt halkına yönelik saldırılar tırmanıyor...**Hiçbir silah direnen bir halkı teslim alamaz!**

Sermaye devleti, Kürt halkına yönelik saldırganlığın dozunu son dönemde iyice arttırmış bulunuyor. Kandil'e yönelik hava harekâtı, tüm hızıyla devam eden "KCK operasyonları" ve Öcalan'ın bir süredir avukatlarıyla görüştürülmemesi, sermaye devletinin Kürt halkının iradesini kırmak için çabaladığını gösteriyor. Ancak bu çabalarının geçmişte olduğu gibi bugün de sonuçsuz kalıyor olması devletin saldırganlıkta daha da pervasızlaşmasına neden oluyor. Kürt halkına ve hareketine yönelttiği saldırıları hem askeri hem de siyasal alanda daha da tırmandırıyor.

Gündemde kara harekâtı var

Bir süre önce Kandil'e yönelik olarak başlatılan hava harekâtıyla Medya Savunma Alanları bomba yağmuruna tutulurken, gerilla güçlerine yönelik içerideki operasyonlar daha büyük bir orduyla sürdürülüyor. Örneğin iki bin kişilik bir bölükle Dersim'de gerilla güçlerine yönelik operasyon başlatılıyor ve bu, sermaye devleti adına bir övünç kaynağı oluyor.

Bunların yanına bir de Kandil'e yönelik kara harekâtı eklenmeye çalışılıyor. "Terörle mücadele" kapsamında hiçbir seçeneğin ihtimal dışı bırakılmayacağını belirten devlet yetkilileri, "ihtiyaç duyulursa yapılır" diyerek olası bir kara harekâtının da sinyallerini veriyorlar. Milli Savunma Bakanı İsmet Yılmaz, Güney Kürdistan'a yapılan sınır ötesi hava harekâtının ardından kara harekâtının söz konusu olup olmadığı sorulması üzerine "Terörle mücadele için her ne gerekiyorsa her ihtimal göz önüne alınacak. Hiçbir ihtimal göz önünden dışarıda değil. Masanın önünde, ne gerekiyorsa yapılacak" demişti.

Aynı günlerde İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin ise "Sınır ötesi harekât da havadan olduğu gibi karadan da sınır komşumuz ülkeyle yapılan görüşmelere bağlı olarak her an yapılabilir" diyerek kara harekâtı için hazır olduklarını ifade etti. Tüm bunlar geçtiğimiz hafta içinde yurt dışı gezisine çıkan dinci partinin şefi Tayyip Erdoğan tarafından da onaylandı. Böylelikle olası bir kara harekâtının sinyalleri resmi ağızlardan da verilmiş oldu.

Ancak Kandil'e yönelik bir kara harekâtının kendisi için yaratacağı vahim sonuçları önceden bilen sermaye devleti ve dinci parti, iki ayrı koldan yürüttükleri çalışma ve saldırılar ile bu vahameti ortadan kaldırmaya çalışıyorlar. Bu açıdan ilk olarak efendilerinden icazet, komşu ülkelerden de destek almaya çalışıyorlar. Başta şef Tayyip Erdoğan olmak üzere yurtdışı temaslarına hız veren devlet erkânı bugüne kadar yaptıkları açıklamalarla istediklerini aldıklarını beyan ediyorlar. Elbette ki ilk durak Beyaz Saray oluyor. Yeni dönemde emperyalist savaş ve saldırganlıkta daha ileri roller üstlenmiş olmanın karşılığında ise efendilerinden gereken izni almış görünüyorlar. İstihbarat paylaşımının yanı sıra lojistik amaçlarla kullanılmak üzere Kandil eteklerinde iki üs istemiş olmaları da yapılan görüşmelerin kara harekâtına hazırlık amacı taşıdığını gösteriyor. İkinci olarak ise Kandil'e yönelik bir kara

harekâtının karşısında Kürt halkının vereceği tepkiyi ve etkilerini bildiklerinden bu alanda da yoğun bir "çaba" harcıyorlar. Bu "çaba" kendisini bugün için ağırlıklı olarak tutuklama saldırısı ile ortaya koyuyor. "KCK operasyonu" adı altında birçok ilde, belediye başkanları da dahil olmak üzere, BDP üye ve yöneticiler tutuklandı. Açık ki sermaye devleti, bu tutuklama furyası ile kara harekâtı için zemin düzlemeye çalışıyor.

Tüm bu saldırılara karşın dikkat çeken diğer bir nokta ise basına sızdırılan PKK-MİT görüşmelerinin ses kaydının ardından gelen açıklamalar oldu. Muhalefet her ne kadar görüşmelere karşı çıkmaya çalışsa da hükümet görüşmeleri sahiplenerek, bunların yalnızca hükümetle değil devletle yapılan görüşmeler olduğunu savundu. Hemen ardından ise gerektiği taktirde bu görüşmelerin devam etmesinde hiçbir sorun görülmediği eklendi. Dinci partinin şeflerinden biri olan Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç ise, "İnanıyorum ki Milli İstihbarat Teşkilatları ya da onlara yardımcı kurumlar bu örgütle, (...) görüşmeler yapmalıdır, yapabilir. Bunların geçici bir süreyle inkitaya uğramış olması bundan sonra yapılmayacağı anlamına gelmez" diyerek görüşmelere ilerisi için de açık kapı bıraktı.

Kürt halkının iradesini kırmaya çalışıyorlar

Tüm bunlardan anlaşılacağı üzere sermaye devleti bir yandan askeri saldırılarla Kürt hareketini etkisizleştirmeye ve Kürt halkının iradesini kırmaya çalışıyor, diğer yandan ise masayı da havuç niyetine kullanmaya çalışıyor. Kürt halkına yönelik girişilen toplu imha harekâtının yanında PKK-MİT görüşmelerine açık kapı bırakmak, tatilin bitmesine az bir süre kala BDP'yi ısrarla meclise çağırarak sermaye devletinin bu hesabını tüm açıklığı ile gösteriyor.

Ancak unutulmaması gereken şey devletin bu yöneliminde başarılı olma şansı neredeyse yoktur. Kürt sorununun kapsamı, dahası Kürt halkının mücadele direnci buna izin vermeyecektir.

İşçi ve emekçilere düşen görev ise sermaye devletinin saldırıları karşısında Kürt halkıyla eylemli dayanışmayı yükseltmektir.

BDP'lilere gözaltı ve tutuklama furyası

BDP'yi hedef alan gözaltı ve tutuklama terörünün boyutları her geçen gün büyüyor. Özellikle son haftalarda BDP'li yöneticilere yönelik operasyonlar sıklıkla.

İzmir'de 30 tutuklama

İzmir'de 22 Eylül günü BDP yöneticilerinin evleri ile BDP Siyaset Akademisi'ne yapılan operasyonda 38 kişi gözaltına alınmıştı.

Aralarında BDP Bayraklı İlçe Başkanı Zeynel Hasdemir, BDP PM Üyesi Ahmet Demiroğlu, İzmir İl Yöneticisi Emine Aslan ile, İstanbul'da gözaltına alınan BDP MYK Üyesi Nizamettin Öztürk'ün bulunduğu 30 kişi İzmir Adliyesi'nde ifade verdikten sonra tutuklanarak cezaevine gönderildi.

BDP'liler "Örgüt adına eğitim vermek" ve "Örgüt üyeliği" iddiasıyla tutuklanırken, BDP Siyaset Akademisi'nden alınan sertifikaları da suç delili sayıldı.

Başkan Yardımcısı tutuklandı

23 Eylül günü "KCK operasyonları" kapsamında Şırnak'tan Cizre'ye giderken gözaltına alınan Şırnak Belediye Başkan Yardımcısı Faruk Ürgen, Diyarbakır 7. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından tutuklandı.

Belediye başkanları tutuklandı

Diyarbakır özel yetkili Cumhuriyet Savcılığı'nın soruşturması kapsamında Şırnak Belediye Başkanı Ramazan Uysal, Silopi Belediye Başkanı Emin Toğurlu, İdil'in BDP'li Belediye Başkanı Resul Sadak gözaltına alındı. Belediye başkanları hakkında tutuklama kararı verildi.

Suruç'ta 6 tutuklama

Urfa'nın Suruç ilçesinde 20 Eylül günü YJA Star üyesi Hilal Uğur'un ailesine taziye ziyaretine giden gruba polis saldırısı sonucu gözaltına alınan 16 kişiden BDP PM Üyesi Faruk Sağlam, Urfa BDP İl Başkanı Adnan Etlî, BDP Urfa Milletvekili İbrahim Binici'nin danışmanı Mahmut Binici, BDP Siverek İlçe Yöneticisi Sabri Yergin ile Nurettin Erin tutuklandı.

Viranşehir'de 8 tutuklama

Urfa'nın Viranşehir ilçesinde BDP yöneticilerinin evlerine ve işyerlerine 21 Eylül günü düzenlenen baskınlar sonucu gözaltına alınan 8 kişiden 6'sı "Örgüt kurma, örgüt yönetme ve örgüte yardım ve yataklık etme" suçlamalarıyla tutuklanma tutuklandı.

Urfa'da baskınlar...

Urfa'da 27 Eylül günü sabah saatlerinde polisler Eğitim Sen, SES ve İHD Urfa şubelerine baskınlar düzenledi. Binalardaki aramalar devam ederken, Eğitim Sen Şube Başkanı Halit Şahin, İHD Şube Başkanı Cemal Babaoğlu ile Eğitim Sen Şubesi eski Başkanı Sıtkı Dehşet'in de aralarında bulunduğu 23 kişi gözaltına alındı.

Eğitim Sen'den protesto

Eğitim Sen Genel Sekreteri Mehmet Bozgeyik, Eğitim Sen üye ve yöneticilerine yönelik polis baskısı ve gözaltılara ilişkin açıklama yaptı.

Türkiye'nin dört bir yanında örgütlü olan bir sendikaların şubesinin, demokrasi ve özgürlük nutukları atılan bir dönemde keyfi bir şekilde basılarak aranmasının, yönetici ve üyelerinin gözaltına alınmasının izah edilmeye muhtaç bir durum olduğunu belirtti.

Sermayeye köle, emperyalizme kalkan, kardeş halkların kırımına ortak olmamak için,

8 Ekim'de Ankara'ya!

Kardeşler,

Ülkenin dört köşesinden işçiler, emekçiler ve gençlik 8 Ekim'de Ankara'da buluşacak. Emperyalist köleliğe, kapitalist sömürüye hayır diyecek, kardeş Kürt halkına yönelik tırmandırılan saldırganlığa dur diyecek. Sömürsüz ve özgür bir ülke için seslerini birleştirecek.

Kardeşler,

AKP hükümetinin "Ustalık" dönemi içeride dışarıda savaş ve saldırganlık dönemi oldu. "Füze Kalkanı" projesiyle dışarıda emperyalizme hizmette tüm sınırlar aşıldı. Böylelikle emperyalizme ve siyonizme kalkan oldular. Amaç emperyalist egemenliği pekiştirmek, başta Ortadoğu olmak üzere dünyada bu gericici egemenliğe yönelik tehditleri bertaraf etmektir.

Bu uğursuz ve karanlık suça imza atanlar, aynı zamanda emperyalizmin sopalığını yapıyor. Bu Libya'dan sonra Suriye ve başka ülkelerde de ABD hesabına emperyalist savaşlarda etkin rol demektir.

Emperyalizme kalkan olmamak, kardeş halklara yönelik savaş ve saldırganlık planlarını bozmak için 8 Ekim'de Ankara'da olmalıyız!

Kardeşler,

Dışarıda emperyalistlerin hesabına sopalığa soyunan sermaye iktidarı, içeride de kardeş Kürt halkına karşı savaşı tırmandırıyor. Savaş makinası harekete geçirilirken polis de sokaklarda terör estiriyor. Amaç özgürlük ve eşitlik için mücadele eden Kürt halkının iradesini kırmak, onu teslimiyete zorlamaktır.

Bir halkın en haklı özgürlük ve eşitlik taleplerini böylelikle bastırmaya kalkanlar, sırtlarını da emperyalizme dayıyorlar. İçeride kardeş bir halkın kıyımı, dışarıda kardeş halklara karşı sopalık yapmanın diyeti oluyor.

Kardeş bir halka yönelik bu saldırganlığa karşı durmak, emperyalistler ve işbirlikçilerine karşı halkların kardeşliği bayrağı altında birleşmek için 8 Ekim'de Ankara'da olmalıyız!

Kardeşler,

Kardeş halklara karşı savaş açanlar, işçi sınıfına karşı da savaş kadar yıkıcı bir saldırıya giriştiler. "Ulusal İstihdam Stratejisi" adı altında işçi sınıfının elinde avucunda ne varsa onu gasp etmek niyetindedeler. Bu saldırı planında kıdem tazminatından asgari ücretin kaldırılmasına ve modern amele pazarları olan "özel istihdam büroları"na kadar sayısız saldırı başlığı var. Eğer bu plan hayata geçerse işçi sınıfı sermaye karşısında tümünden güvencesiz bırakılarak kölelikten beter çalışma koşullarına mahkum edilmiş olacak.

İşte bu güvencesizleştirme ve en beterinden köleleştirme saldırısı ile işçi sınıfının canına okuyacaklar. Bu saldırı planına geçit vermeyeceğimizi göstermek için 8 Ekim'de Ankara'da olmalıyız!

Kardeşler,

Kıscacı yaşamımız, geleceğimiz ve onurumuz için 8 Ekim'de Ankara'da olmalıyız. Eğer 8 Ekim'de onbinler olup Ankara'ya akarsak emperyalistlere, kapitalistlere ve onların soysuz uşaklarına karşı dur diyeceğiz.

Öyleyse haydi Ankara'ya!

Haydi sokağa, eyleme, mücadeleye!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

'Sokak Meclisi'ne çağrı

KESK, DİSK, TMMOB ve TTB'nin 8 Ekim'de Ankara'da düzenleyeceği mitinge çağrı yapmak amacıyla çeşitli kentlerde eylemler gerçekleştirildi.

Eskişehir

Eskişehir'de emekçilerin ve ezilenlerin "Sokak Meclisi"ne çağrı yapıldı. "Tüm temel haklarımız için insanca yaşamı savunuyor eşit, özgür, demokratik bir Türkiye istiyoruz" pankartının açıldığı eylem Hamamyolu Yediler Parkı'ndan bir yürüyüşle başladı.

Adalar Migros önünde yapılan basın açıklamasında kıdem tazminatı hakkının gaspı ve grevsiz toplu sözleşme saldırıları ele alındı. Mücadelenin devlet güdümünde olmayan sendikalarda örgütlenmekle mümkün olacağı vurgusu yapıldı. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı eyleme aralarında BDSP'nin de olduğu ilerici ve devrimci kurumlar destek verdi.

Bursa

KESK Bursa Şubeler Platformu, Bursa Tabip Odası, TMMOB Bursa İl Koordinasyon Kurulu, DİSK Bölge Temsilciliği Ankara mitingine çağrı yaptı.

Heykel'de Kızılay önünde toplanan kitle meşalelerle ve sloganlarla yürüyerek Orhangazi Parkı'na geldi.

Açıklamada, "Düzenin yeni yüzüne karşı insanca yaşamı savunmak için, emekçilerin, ezilenlerin sesine ses katmak için, tüm temel haklarımız için eşit, özgür, demokratik bir Türkiye için" Ankara'da olma çağrısı yapıldı.

Manisa

KESK Manisa Şubeler Platformu, Eğitim Sen şube binası önünde toplanarak "TİS yoksa grev var" pankartı arkasında Manolya Meydanı'na sloganlarla yürüdü.

8 Ekim mitingine çağrı yapıldı. Açıklamada, son dönemde AKP eliyle emekçilere yönelik artan saldırı ve hak gasplarına da vurgu

yapıldı. TİS süreci hakkında da bilgi verilerek özellikle Memur Sen ve hükümet temsilcilerinin teşhiri yapıldı.

Ankara

Sakarya Caddesi'nde toplanan 300 kişi AKP Ankara il binasına meşaleli yürüyüş gerçekleştirdi. Eyleme Dev-Lis, SP, SDP, Kaldıraç, EHP ve SDH destek verdi.

Polisin barikat kurduğu AKP binası önüne gelindiğinde ise basın metni okundu. 8 Ekim'de Ankara'da olma çağrısı yapıldı.

İzmir

Ankara mitinginin çağrısı için 27 Eylül günü İzmir'de yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirildi. YKM önünde toplanan kitle Kemeraltı girişine yürüdü.

Açıklamayı okuyan KESK Dönem Sözcüsü Kıyasettin Yasa, özellikle AKP döneminde derinleşen servet-sefalet kutuplaşmasına değindi. Yasa, 8 Ekim'de Ankara'da olma çağrısı yaptı.

İstanbul

DİSK İstanbul Merkez Temsilciliği, KESK İstanbul Şubeler Platformu, İstanbul Tabip Odası ve TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu'nun çağrısıyla 28 Eylül akşamı Taksim'de yürüyüş gerçekleştirdi.

Galatasaray Lisesi önünde toplanan yüzlerce kişi meşaleler yakarak "Tüm temel haklarımız için insanca yaşamı savunuyor, Eşit, Özgür, Demokratik Bir Türkiye İstiyoruz!" pankartı arkasında yürüyüşe geçti.

Coşkulu bir atmosferde geçen yürüyüşte, Genel-İş'in katılımı dikkat çekerken Halkevleri, Mücadele Birliği, BDSP'nin de aralarında bulunduğu siyasal güçler de yürüyüşte yer aldı.

Taksim Tramvay Durağı'na yürüyen kitle burada basın açıklaması gerçekleştirdi.

Kızıl Bayrak / Eskişehir - Bursa - Manisa - Ankara - İzmir - İstanbul

AKP'nin "ileri demokrasisi": Sendikalara deli gömleği

Yıllardır gündemde olan 2821 ve 2822 sayılı sendikalar, grev ve lokavt kanunlarındaki değişiklikler, 3 Ekim'de açılacak meclisin ilk gündemlerinden birisi olacak. Bu değişiklikler için etkin bir mücadele örgütlemek yerine hükümet temsilcileri ile masa başında dirsek çürütmeyi tercih eden sendika ağaları ise konu kapsamındaki değişiklikleri kıdem tazminatının gaspı planları karşısında bir pazarlık malzemesi olarak kullanıyor. AKP hükümeti ise Sendikalar Kanunu'nda yapılacak kısmi iyileştirmeleri demokratikleşme aldatmacası kullanıyor. Beraberinde ise "Ulusal İstihdam Stratejisi" adı altındaki saldırılarla sendikalara deli gömleği giydirmeye hazırlanıyor. Bu saldırılar hayata geçerse sendikalaşma ve sendikal hakları kullanma olanağı kalmayacak.

Sendikalar Kanunu'ndaki değişikliklerde uzlaşma(!)

21 Eylül günü bir kez daha biraraya gelen Üçlü Danışma Kurulu toplantısının ardından hükümet ile işçi ve patron temsilcilerinin Sendikalar Kanunu'nda yapılacak değişiklikler konusunda anlaşığı açıklandı. Böylelikle 12 Eylül zihniyetinin Sendikalar Kanunu'ndan temizlendiği, kanunun ILO standartlarına yükseltildiği iddia edildi.

Yapılan açıklamaya göre yasa tasarısı haline dönüştürülecek uzlaşma metninde geçmişe göre ileri sayılabilecek oldukça önemli maddeler de bulunuyor. Bu değişikliklerin başında ise sendika üyeliğinde noter şartının kaldırılması ile birlikte patronların sendikalaşma sürecini baltalamak için kullandığı silahların başında gelen işkolu itiraz davalarının sorun olmaktan çıkarılması geliyor. Sendikalar arasında birçok tartışmaya neden olan işkolu sayısı da tasarısı ile birlikte 18'e indirilirken sendika üyeliği için yaş sınırı da 15'e düşürülüyor.

Toplam 33 maddede varılan uzlaşma ile sendikaların istediklerini elde ettikleri gibi bir hava yaratılıyor.

Baraj ve grev hakkı bir kez daha ertelendi

Ancak noter şartını bir yana koyarsak Sendikalar Kanunu'nda yapılacak değişikliklerde asıl tartışma konusunu baraj sorunu ve grev hakkının uygulama koşulları oluşturuyor. Bu açıdan ise ortada halen bir uzlaşma bulunmadığı gibi, sendika ağalarının kendi arasında dahi gerici çıkar kavgalarına dayalı çatlıklar bulunuyor.

Özellikle baraj sorunu son birkaç yıldır sermaye hükümetinin sendika ağalarının sırtından eksik etmediği en önemli sopası durumunda. Geçtiğimiz yıllarda yapılan değişikliklerle birlikte sendikaların üye sayıları hesaplanırken Çalışma Bakanlığı'nın güncel rakamlarının esas alınması sağlandı. Ancak istatistiklerin açıklanması ise Sendikalar Kanunu'nda halen değişiklik yapılmadığı için sürekli olarak erteleniyor. AKP hükümetinin istatistikleri açıklamayı ertelemesinin arkasında yatan asıl neden ise doğal olarak bu konuyu, yapacağı diğer yasal değişiklikler için sendika ağaları karşısında bir koz olarak kullanmak istemesidir.

Sendika ağaları içerisinde ise özellikle Türk-İş'in işkolu barajının düşürülmesine karşı çıktığı biliniyor. En son olarak geçtiğimiz 1 Mayıs'ta kendilerinden

hesap soran direnişçi işçilere açtığı dava ile ihanetçi kimliğini bir kez daha tescil eden hainler, barajın korunarak işçi sınıfının tüm denetiminin kendilerine verilmesi arzusu ile yanıp tutuşuyor. Patron örgütü TİSK ise bu girişimlerinde Türk-İş ağalarını yalnız bırakmıyor.

Buna karşın "ileri demokrasi" maskesi ile baraj konusunda da görece olumlu bir düzenlemenin yapılacağı beklentisi genel bir kanı durumunda. Bu ise bu hafta içerisinde gerçekleştirilecek yeni bir Üçlü Danışma Kurulu toplantısı ile netlik kazanacak.

Ancak Üçlü Danışma Kurulu'nda bulunan TİSK'in ve sermaye hükümetinin asla esnemeyeceği konu ise grev hakkının uygulama esaslarıdır. Muhtemeldir ki şu ana kadar istediklerini elde etmiş gibi bir görüntü çizen sendika ağalarının da ilk ciddi manevrası bu alanda gerçekleşecektir.

Etkin bir kitle muhalefeti örgütlenmediği oranda grev hakkının uygulanması konusunda geçmişe göre daha da katı düzenlemelerin gündeme getirileceğini bugünden söyleyebiliriz. Sınıflar mücadelesinin genel bir doğrusu olan bu tablonun bir diğer kanıtı ise geçtiğimiz yıl "ileri demokrasi" masalının önemli bir parçası olarak gündeme getirilen 12 Eylül referandumunda yapılan anayasa değişiklikleridir.

Hatırlanacağı gibi bu değişikliklerde kamu emekçilerine sözde toplu sözleşme hakkı verilirken grev hakkının önüne sayısız yeni engeller çıkartılmıştı. Keza direniş çadırı kurmayı suç unsuru haline getiren de yine 12 Eylül referandumunun "ileri demokrasisi" oldu.

Hal böyle iken, ve sermaye hükümetinin elinde sendika ağaları üzerinde kullanacağı baraj gibi bir sopa bulunuyorken bu hafta görüşülecek Grev ve Lokavt Kanunu'ndaki değişikliklerin yeni saldırıları gündeme getireceğini söyleyebiliriz.

Sendikalara deli gömleği

İşçi sınıfı için gündeme gelen bu yasal düzenlemelerin ne olduğu konusundaki ölçü ise, ÜİS kapsamında gündeme getirilecek saldırı planlarıdır. Çünkü ÜİS'le birlikte işçi sınıfının sendikal haklarını kullanma koşulları dinamitlenmektedir. Sermayenin Sendikalar Yasası'nda bazı haklar tanımaktaki rahatlığının gerisinde de bu vardır.

Bu kapsamda en yakın ve açık tehdidin kıdem tazminatının gasp edilmesi planları olduğunu biliyoruz. Dahası bu konu halen sermaye hükümeti tarafından sadece sendika üyesi işçilerin bir ayrıcalığı gibi gösterilerek işçi sınıfını bölen bir tartışmaya da konu ediliyor.

Ancak ÜİS içerisinde işçi sınıfının ve sendikal hareketin geleceğini

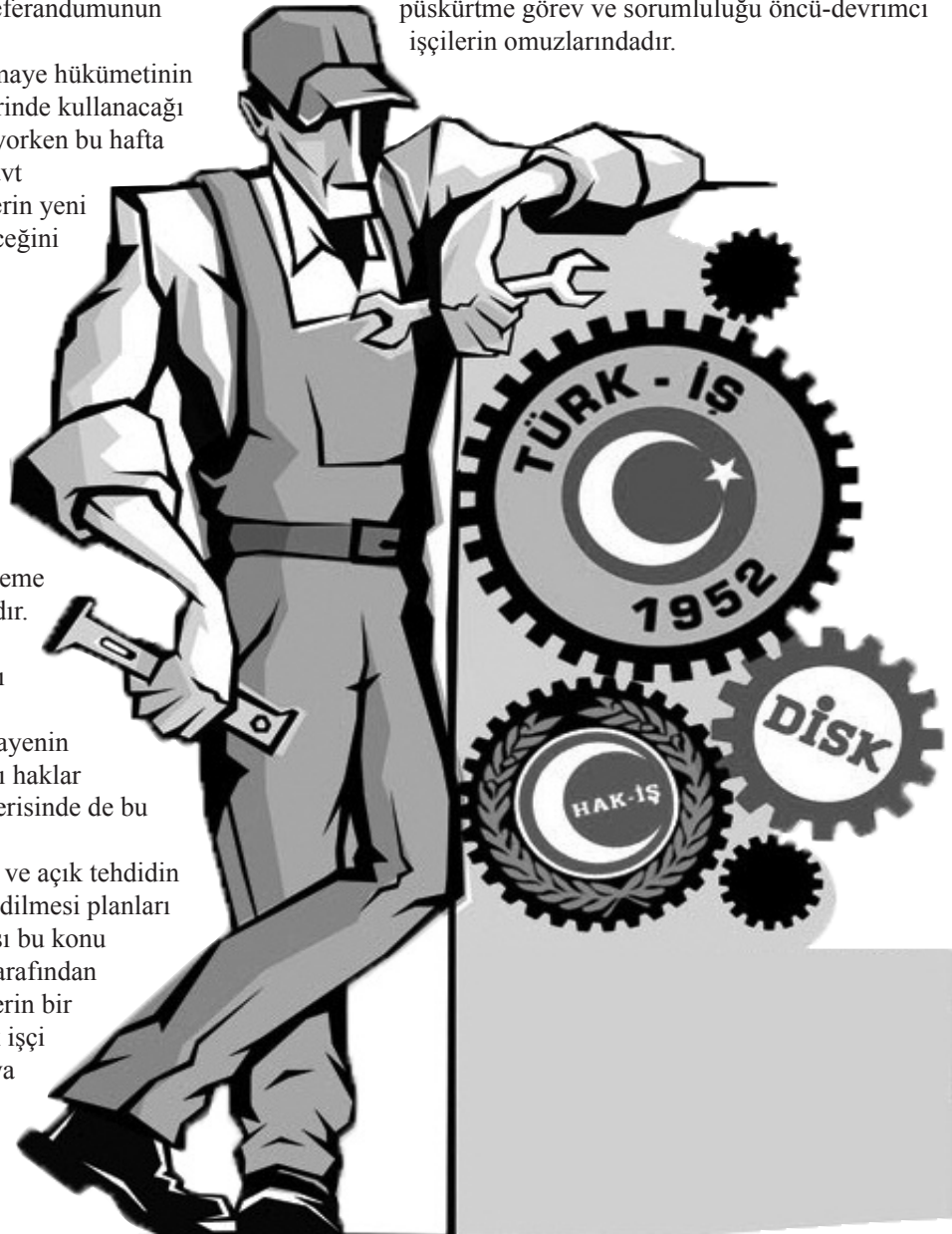
belirleyen çok daha önemli değişiklikler de bulunuyor. Bunların başında ise üretimin esnekleştirilmesi için gündeme getirilecek olan düzenlemeler yer alıyor.

ÜİS kapsamında hazırlıkları yapılan Özel İstihdam Büroları ile birlikte çağrı ve part-time usulü çalışmanın genelleştirilmesi, işçi sınıfı için sadece çalışma ve yaşam koşullarının ağırlaştırılması anlamına gelmeyecek, aynı zamanda sendikal olmanın anlamının tümünden yitirileceği, sendikal hareketin elinin kolunun bağlanacağı bir sürecin de önünü açacaktır.

İşçi sınıfının hangi işyerinde kaç gün çalıştığının belli olmadığı, çalıştığı işyerinin değil, bir Özel İstihdam Bürosu'nun işçisi olarak görüldüğü ve her gün farklı bir sektör ve işyerinde çalıştığı, çalışma zamanının ve saatlerinin belli olmadığı bir ortamda Sendikalar Kanunu'nda yapılacak olan en "ileri" düzenlemeler bile kağıt üzerinde kalmaya mahkumdur. Çünkü böyle bir atmosferde tek bir sendikal işçinin kalması bile mümkün olmayacaktır.

Dolayısıyla, tüm ileri demokrasi söylemlerine ve görece ileri düzenlemelere rağmen sermaye hükümetinin asıl kaygısı sendikalara ve tabii ki işçi sınıfına deli gömleği giydirmektir. Bu gömleği giydirilmeden parçalamak ise günün en acil görev ve sorumluluklarından biridir.

Oturdukları koltukları burjuva meclisine sıçrama tahtası olarak kullanan sendika ağaları bu görevi yerine getirmeyeceğine göre, bu kapsamlı saldırıyı püskürtme görev ve sorumluluğu öncü-devrimci işçilerin omuzlarındadır.

İşçiler dört bir yanda eylemde!**“Kıdem tazminatımızı vermeyeceğiz!”**

22 Eylül 2011 | Konya

Kıdem tazminatı hakkının gaspı saldırısına karşı DİSK'e bağlı Genel-İş, Birleşik Metal-İş ve Nakliyat-İş sendikaları çeşitli illerde basın açıklamaları ve yürüyüşler gerçekleştirdi.

Mektup gönderdiler

27 Eylül günü Ankara'da PTT önünde biraraya gelen Genel-İş üyesi işçiler, kıdem tazminatı saldırısını, milletvekillerine mektup göndererek protesto ettiler.

“Kıdem tazminatı, işçi sınıfının geleceğidir” denilen açıklamada, kıdem tazminatının patronlar için büyük bir yük olduğu belirtildi. Kıdem tazminatının bugün işçilerin büyük bir çoğunluğu tarafından alınmadığı, kıdem tazminatı fonunun kurulmasıyla işçilerin hiçbir ekonomik kaybı olmayacağı yalanının arkasına sığıldığı belirtildi.

Yaklaşık 80 kişinin katıldığı basın açıklaması mektupların milletvekillerine gönderilmesiyle son buldu.

Mersin'de ortak yürüyüş

Genel-İş ve Liman-İş sendikaları yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi. Sendika binası önünde toplanan kitle “Kıdem tazminatını değil taşeronu kaldır” pankartı ile Taşbina'ya yürüdü.

Büyükşehir Belediyesi önünde yapılan açıklamayı Genel-İş Mersin Şube Başkanı Kemal Göksoy okudu. İşçi sınıfının ciddi bir saldırı ile karşı karşıya olduğunu belirterek hem kıdem tazminatının kaldırılmasını hem de torba yasayı eleştiren Göksoy, belediyeler tarafından norm kadro fazlası olarak valiliğe bildirilen listelerin geri çekilmesini istedi.

Antalya'da kitlesel eylem

Antalya Su ve Atıksu İdaresi (ASAT) Genel Müdürlüğü işçileri, kıdem tazminatı hakkının kaldırılmaması için 26 Eylül günü eylemdeydi.

Genel-İş Sendikası önünde toplanan işçiler, Attalos Heykeli'ne kadar yürüyüş gerçekleştirdi. Sloganlar eşliğinde yapılan yürüyüşte, yoldan geçenlere broşür dağıtıldı. Antalya Şube Başkanı Cemal Aybar tarafından gerçekleştirilen açıklamada hükümetin, temel iş güvencesi olan kıdem tazminatına göz koyduğuna dikkat çekildi. Açıklamanın ardından 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı.

Edirne'de iş bırakıldı

Genel-İş Sendikası Trakya Şubesi'ne üye belediye işçileri iş bırakarak taleplerini dile getirdiler.

Keşan Belediyesi İtfaiye Müdürlüğü'nün arkasındaki

kademe binasında gerçekleştirilen eylemde basın açıklamasını DİSK Genel İş Sendikası Trakya Şubesi Mali Sekreteri Salim Şen gerçekleştirdi. Basın açıklamasının ardından kademe binasının kantininde yarım saatlik iş bırakma eylemi yapıldı.

Ambar işçilerinden kitlesel eylem

Nakliyat-İş üyesi işçiler kıdem tazminatı hakkının gasp edilmesine karşı İstanbul'da kitlesel bir eylem gerçekleştirdi.

27 Eylül günü Saraçhane Parkı'nda toplanan Nakliyat-İş üyeleri SGK Çalışma Bölge Müdürlüğü önüne yürüdü. Burada DİSK Örgütlenme Daire Başkanı ve Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu tarafından basın açıklaması gerçekleştirildi.

Küçükosmanoğlu kıdem tazminatı gaspının tek başına işçilerin sorunu olmadığına dikkat çekti.

Eylemlerinin diğer bölge ve işyerlerinde de süreceği bilgisini veren Küçükosmanoğlu, 8 Ekim Ankara Mitingi'ne katılım çağrısı yaptı.

İşçiler Bilecik'te yürüdü

DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi metal işçileri kıdem tazminatı hakkının gaspı saldırısına karşı Bilecik'te yürüyüş gerçekleştirdi.

Otobüslerle Bilecik'e gelen Demişaş işçileri Özel İdare Müdürlüğü kavşağında toplanarak Bilecik Kültür ve Turizm İl Müdürlüğü önüne yürüdü.

Burada konuşan Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, işçilerin haklarına göz dikenlere karşı mücadele edeceklerini söyledi.

Konya'da kıdem eylemi

Birleşik Metal üyesi işçiler Konya'da eylem gerçekleştirdi. Eyleme Nakliyat-İş üyeleri de destek verdi. Gerçekleştirilen yürüyüşün ardından basın açıklamasını Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu okudu.

Serdaroğlu, kıdem tazminatının işverenin keyfi işten çıkarmasının önünde bir engel olduğunu hatırlatarak şunları söyledi: “AKP hükümeti çıkardığı yasalarla kıdem tazminatı hakkımıza göz dikiyor. 75 yıldır DİSK'in önderliğinde verilen mücadelelerle genişleyerek önemli bir güvence haline gelen kıdem tazminatımız fon adı altında yok ediliyor. Bu fonların başında olanlar malumdur. Fonlardan parasını alamayan ve mahkemelerde sürünen birçok arkadaş var”

27 Eylül 2011 | Saraçhane

Kayseri'de kıdem tazminatı paneli

25 Eylül günü Kayseri İşçi Kültür Evi'nde “Kıdem tazminatı ve yalanlar!” paneli gerçekleştirildi.

Panelde konuşan BDSP temsilcisi, kıdem tazminatlarının gaspını engellemenin biricik yolunun mücadele olduğunu belirtti. Sendika ağalarının mücadeleden kaçtığını, görevin işçi sınıfının omuzlarında olduğunu örneklerle ortaya koydu.

Kayseri İşçi Platformu temsilcisi ise, kıdem tazminatı fonu tartışmasının artarak devam ettiğini belirtti. Kıdem tazminatı fonunun kapitalistlerin çıkarları doğrultusunda gündeme getirildiğini söyleyen temsilci kıdem tazminatının işçilerin işten çıkarılmasını zorlaştıran bir uygulama olarak görüldüğüne dikkat çekti.

Daha önce yaşanan fon deneyimlerinin, fonların patronlara peşkeş çekildiğinin açık ispatı olduğunu belirtti.

Panelin ikinci bölümünde işçiler söz aldı. Sendikacı bir metal işçisi kıdem tazminatı saldırısını boşa çıkarmak için işçilerin mücadele etmesi gerektiğini belirtti. Bir diğer işçi, kıdem tazminatı fonunu kabul etmeyeceklerini belirten DİSK ve Türk-İş'in saldırıyı boşa çıkarmak için kılını kıpırdatmadığını, Hak-İş'in AKP hükümetinin koltuk değnekliğini yaptığını ifade etti.

Son derece verimli geçen panel üç saat sürdü. Panele ağırlığını metal işçilerinin oluşturduğu yaklaşık 35 işçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Kayseri**TEKEL işçileri yargılanıyor**

Türk-İş yönetimine tepki amacıyla, 1 Mayıs 2010 tarihinde yüzbinlerce emekçinin toplandığı Taksim'deki gösterilerde Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu'yu protesto ederek kürsüden indiren TEKEL işçileri hakkında açılan davanın ilk duruşması 27 Eylül günü Çağlayan Adliyesi'nde görüldü. Dava kapsamında yargılanan TEKEL işçilerinden Metin Arslan ise destek veren güçlerle beraber adliye önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

“AKP-Türk-İş ittifakı, 1 Mayıs'ı ve TEKEL işçilerini yargılıyor... Geçit vermeyelim” pankartının açıldığı eylemde açıklamayı okuyan Metin Arslan, kürsüden kaçarken Atatürk Kültür Merkezi'nin camılarını kırarak içeriye sığınan Kumlu'nun, kırılan camın parasının Maliye Bakanlığı tarafından kendisinden talep edilmesi üzerine TEKEL işçileri Metin Arslan ve Yüksel Yapar hakkında “zorlu sendikal faaliyeti engellemek, görevi yaptırmamak için direnme, kamu malına zarar verme, inanc, düşünce ve kanaat hürriyetini engellemek” suçlarından dava açtığını söyledi.

Bu durumun, sendika bürokratlarıyla hükümetin işbirliğini açık biçimde gözler önüne serdiğini dile getiren Arslan, bu davanın, Taksim Meydanı'nın kazanılması için yıllarca verilen mücadelelerin “cam kırıklarının parası” vesilesiyle yeniden yargılanması olduğunu dile getirdi. Davayı, hükümetle işbirliği yapan sendika ağalarının yargılandığı bir davaya dönüştüreceklerini söyledi.

Açıklamaya; Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, BDSP, Mücadele Birliği ve BES İstanbul 3 No'lu Şube Başkanı Ahmet Acar'ın da aralarında bulunduğu çeşitli güçler destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı için...**Pazarlık değil mücadele!**

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile memur konfederasyonları kamu emekçilerinin toplu sözleşme hakkı ile ilgili yasal düzenlemeyi görüşmek için toplantılar düzenliyorlar. Yapılan toplantılarda tartışmalar dört temel noktada yoğunlaşıyor. Bunlardan birincisi toplu sözleşmenin kapsamını içeriyor. İkincisi Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'nun yapısına ilişkindir. Üçüncüsü ise, toplu sözleşmelerde kamu çalışanlarının temsil yetkisi ve toplu sözleşmelerin tamamlanma süresiyle bağlantılı tartışmalardır.

Yapılan tartışmalar sonucunda toplu sözleşme düzeni konusunda AKP hükümeti ile konfederasyonlar büyük ölçüde anlaştı. Öte yandan genel ücret zammının belirlenmesinde tarafların kimler olacağı konusunda anlaşmazlık sürüyor. Memur-Sen, sadece yetkili sendikanın masada olmasını savunarak elini güçlendirmek isterken, KESK ve Kamu-Sen ise bu öneriye karşı çıkıyor.

Anlaşmazlık noktalarından biri de Hakem Kurulları'nın yapısı ve işleyişine ilişkindir. Daha önceki yasada, uzlaşma sağlanmadığı koşullarda "Uzlaştırma Kurulu" devreye giriyordu. Ancak bu kurulun aldığı kararlar kesin değildi. Son kararı Bakanlar Kurulu veriyordu. Oysa yeni düzenleme ile son sözü Hakem Kurulu söyleyecek, böylelikle de AKP hükümeti siyasal sorumluluktan kurtulmuş olacak. Burada tek sıkıntısı bu kurulun kendi inisiyatifi ile kararlar vermesi ihtimalidir. Bu nedenle hükümet aynı zamanda hakem kurulunu elinin altında tutmak istiyor.

Anayasadaki değişikliğe göre toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamazsa Hakem Kurulu'nun kararı bağlayıcı olacak. Sendikaları Hakem Kurulu'nda kamu emekçilerini temsilen 4, kamu kurumlarının 4, tarafsızların 3 kişi ile temsilini önerdiler. Bu önerilere kulaklarını tıkayan AKP hükümeti, kendisine boyun eğecek bir kurul yapısına

yönelik tutumunu açıkça ortaya koydu.

Açıktır ki, AKP'nin sendikal hak ve özgürlükleri geliştirmek gibi bir niyeti yoktur. Aksine sendikal yasakların çerçevesini daha da genişletmek istiyor. Grevsiz ve aynı zamanda sakatlanmış toplu sözleşme düzenine yasal bir statü kazandırmaya çalışıyor.

Grevsiz toplu sözleşme hakkının hiçbir anlamı olmadığı açıkken KESK yönetimi pazarlıkçı tutumunu sürdürüyor. KESK bürokratları yasayla ilgili görüşmelere katılarak bu sürece katkı sunuyor. Bu tutumlarıyla yıllarca mücadelesi verilen grevli-toplu sözleşmeli sendika anlayışının gerisine düştüklerini tescilliyorlar.

KESK yönetiminin grevsiz sendika yasasına ilişkin bu tutumu reformist bir anlayışın sonucudur. Kitlelere dayalı devrimci mücadele tarzına yabancıdır. Bunun dolaysız sonucu KESK'in sınıfsal bir mücadele örgütü olmaktan uzaklaşması, protestocu eylem anlayışı ile kendini sınırlamasıdır. 4688 sayılı yasa geçtiğinde olduğu gibi uzlaşmacı sendikal çizgi, grevsiz sendika yasa tasarısı karşısında da gerekli tutumu almaktan uzak durmaktadır.

Kamu emekçileri hareketi son derece kapsamlı saldırıların yaşandığı bir dönemde tarihinin en zayıf ve parçalı dönemini yaşıyor. Son açıklanan üye sayılarına ilişkin veriler KESK'te yaşanan kan kaybının açık kanıtıdır.

Gelinen noktada kamu emekçileri hareketi yasal cendere içerisinde tüketilmek isteniyor. KESK bürokratları da, grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkını fiili mücadeleyle alma iradesi gösteremiyor, bu çerçevede bir mücadele programı ortaya koymaktan uzak duruyor.

Bu yaklaşım KESK'i meclise gelen yasa tasarılarını protesto eden örgüt durumuna düşürüyor. Her fırsatta İLO sözleşmelerinin grev hakkını tanıdığını ifade eden KESK yönetimi gelinen yerde bir günlük uyarı grevini bile etkin bir tarzda örgütlemekten kaçınıyor, ya da bunu yapabilecek gücü kendisinde göremiyor. Tam da bu zeminde kamu emekçileri mücadeleden uzaklaşıyor, devlet güdümlü sendikalar ise güç kazanıyor.

Bu süreç saldırıların boşa çıkarılması ve taleplerin kazanılması çerçevesinde önemli olanakları da içinde barındırmaktadır. Bu ise ancak bugünden ilan edilen bir devrimci mücadele programı ile mümkündür.

Bir kez daha görev devrimci ve sosyalist kamu emekçilerine düşüyor.

Devrimci ve sosyalist kamu emekçileri öncelikle, kamu emekçilerini grevsiz mahkum etmek anlayışı ile hazırlanan sendika yasa tasarısını püskürtmek için biraraya gelmelidirler. Grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkını kazanmak için bir mücadele programı oluşturmalıdırlar. Bu mücadele programını hayata geçirmek için sendika yönetimlerini zorlamalı, işyerlerine dayalı aktif bir mücadeleyi örmelidirler.

Dinçer'e tepki

Eğitim Sen Gebze Şubesi, 22 Eylül Perşembe günü gerçekleştirdiği eylemle Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer'in eğitim emekçilerinin izin haklarına yönelik açıklamalarını protesto ederek Dinçer'i istifaya çağırdı.

Gebze Eski Çarşı Meydanı'na yürüyen emekçiler adına açıklamayı Eğitim Sen Gebze Şube Başkanı Güngör İrdem yaptı.

İrdem, Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer'in "Öğretmenler 3 ayın tamamında tatil yapmayacaklar. İhtiyaç duydukları kadar tatil yapacaklar, onun dışında eğitime tabi tutulacaklar" şeklindeki açıklamasını hatırlatarak "Bakan öğretmenleri piyasalaştırmanın ve esnek çalıştırmanın daha da yaygınlaşacağı bir sisteme ikna etmenin yolunu bulmaya çalışmaktadır" dedi. Bir ilköğretim öğretmenin 60, lise öğretmenin ise 45 gün tatil yaptığını vurgulayan İrdem, eğitim emekçilerinin karşı karşıya kaldığı sorunlara değindi.

İrdem açıklamasını şu sözlerle tamamladı: "Milli Eğitim Bakanı öğretmenlerin 'niteliğinin yükseltilmesini' istiyorsa her şeyden önce insanca yaşama ve çalışma koşulları ile oluşturulan güvenceli işin kendilerine verilmesinin şart olduğunu hatırlatıyoruz" Yaklaşık 60 kişinin katıldığı eyleme Emekli-Sen, ÖDP, ESP destek verdi.

Kızıl Bayrak / Gebze

Belediye meclisini bastılar

Kars Belediyesi'nde çalışan 307 emekçi, başka kurumlara dağıtılmalarıyla ilgili yapılan görüşme sırasında Meclis Salonu'nu bastı.

Torba Yasa kapsamında başka kurumlara gönderilecek işçiler sendikal ve sosyal haklarını alamadıkları için Bozkuş'un konuşmasını protesto etti. Slogan atarak Belediye Başkanı Nevzat Bozkuş'un konuşmasına izin vermeyen işçiler, haklarını almadan işlerini bırakmayacaklarını belirttiler.

Bozkuş ise "Sendikal ve sosyal haklarınız hesaplanarak kısa süre içerisinde ödenecek. Bu anlamda sadece bana inanmanızı istiyorum. Belediye Başkanı Nevzat Bozkuş olarak sizin haklarınıza ben kefilim" dedi. Boş laflara kanmayan işçiler Bozkuş'un üzerine yürüdü.

Tartışmaların büyümesi üzerine meclis salonundan çevik kuvvet tarafından çıkarılan işçiler bu kez de salon önünde beklemeye başladı. "Başkan haklarımızı vermeden buradan gidemez. Buna izin vermeyeceğiz" diyerek tepkilerini dile getirdiler. Yaklaşık bir saat işçilerin sakinleşmesini bekleyen Başkan daha sonra polislin güvenlik çemberi oluşturması ile salondan ayrıldı.

Valiliğin kapısına dayandılar

Gümüşhane'nin Karamustafa köyünde faaliyet gösteren Yıldız Bakır adlı şirkete ait maden ocaklarında maden işçilerinin eylemi devam ediyor. Ücretlerini alamadıkları için iş yavaşlatma eylemine başlayan 640 işçi il merkezine inerek valiliğin kapısına dayandılar.

İşten atılmalarının üzerine hükümet konağı önüne yürüyen işçiler burada bir süre protesto gösterisi yaptılar. Daha sonra işçi temsilcileri Gümüşhane Valisi Yusuf Mayda ile görüştü.

Şirket yönetimiyle görüşüğünü ifade eden Vali Mayda, işçilerden de anlayış ve soğukkanlılık beklediğini söyleyerek işçileri oyaladı. Yaklaşık iki ay boyunca işçilerin ücretlerini ödemeyen, işçiler iş yavaşlatınca ise işten atan Yıldız Bakır patronundan ise herhangi bir açıklama yapılmadı.

Grev silahı Kor-Metal işçilerinin elinde!

İstanbul Avcılar Üniversite Mahallesi'nde kurulu Kor-Metal fabrikasında 5 aydır devam eden toplu sözleşme süreci greve doğru ilerliyor.

Hafif alaşımli jant üretimi ve otomotiv parçaları üretilen fabrikada örgütlü Türk Metal Sendikası'na üye olan işçiler mücadelede kararlılar.

Kendi sektöründe lider firmalardan olan ve vizyonuna Türkiye'nin araba jantı imalatında bir numara olma hedefini koyan Kor Metal'de toplu sözleşme sürecinde sendika ile patron arasındaki anlaşmazlık sonucunda grev aşamasına geldi.

İşçilerden grev kararlılığı

Sözleşme döneminin başında sendika işçilerin de görüşünü alarak %13'lük zam talebinde bulundu. Buna karşın ise patron kapıyı %2'den açtı. Karşılıklı olarak bir anlaşmaya varılamaması sonucunda devreye Uzlaştırma Kurulu girdi. Uzlaştırma Kurulu'ndan da %7'lik bir zam oranı çıktı. Ama fabrikada bulunan işçiler bu zammı kabul etmeyerek grev yolunu tuttu. Geçtiğimiz Salı günü fabrikaya grev kararı asan sendikanın önünde grev sürecinin işletilmesi için 15 günlük süre var. Patron ise bu süre içerisinde ya zammı

verecek ya da lokavt ilan edecek.

Sendikanın verilen zam oranına razı olmasına ve ara yolu bulma çabalarına rağmen işçiler ilk talep ettikleri zam oranında diretiliyorlar. Bunun da basıncıyla sendika işçilerin arkasında şimdilik durmaya çalışıyor. Ama hiçbir biçimde süreci ileriye çıkaracak hamlelerde bulunmuyor. Sendika genel bir tutum olarak verilene razı olma yolunda. Türk-Metal Sendikası işçilerin kendi içinde direngen tutumlarından kaynaklı hızlı bir ihanetin içine giremiyor. Daha çok, işçilerin bu süreçte aldıkları tutuma göre konumlanıyor. Patron ise daha önceki sözleşme döneminde yaptığı gibi ileri çıkan konuşan işçilerin işine son vermiş değil. Bunun en önemli nedeni ise fabrikadaki siparişlerin yoğun olması.

İşçilere baskı

Bu yoğun işlere rağmen işçileri düşük zamma razı etmek için işyerinde işler azalmış gibi bir hava yaratılıyor. İşçiler ise grev silahını iş yavaşlatma, iş durdurma gibi yöntemlerle destekleme gibi bir tutum içinde değiller. İçeride bir önderlik ve öncü işçi boşluğu yaşanıyor. Bu noktalarda Türk-Metal'in hiçbir işlevi yok. İşçiler arasında son ana kadar grevde diretenler ağırlıkta ama yanı sıra bir an önce anlaşılması yönünde görüş belirtenler de var. Şu anda içerideki ruh hali sürecin greve kadar gidebileceğini gösteriyor.

Bu süreçte fabrika içinde işçiler üzerinde belli bir şekilde baskı da oluşturulmak isteniyor. İnsan Kaynakları Müdürü işçileri ikna turuna çıkıyor. Diğer yandan işçiler direkt olarak çağırılıp işten atılmaları tehdit ediliyor. Kor Metal patronu, yaptığı toplantılarda işçilere zor durumda olduğunu ve ancak bunu verebileceğini söylese de içeride harıl harıl üretim sürüyor. Ama zamma gelince işçilere %6'dan fazla veremeyeceğini söylüyor.

Tüm yetersizliklerine rağmen işçiler kendi taleplerinde bir irade gösteriyorlar. Sürecin nasıl ilerleyeceğini işçilerin bu süreçte grev silahını ne kadar etkin kullanacağı gösterecek.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Grev silahını kuşanalım,

Grev komiteleriyle sürece yüklenelim!

Türkiye'de sınıf hareketinin belli bir durgunluk yaşadığı, ama aynı zamanda sermayeye karşı işçi sınıfının mevzi mevzi direndiği bu süreçte mücadele bayrağı Kor-Metal işçilerinin elinde.

Sermayenin yoğun saldırılarının yaşandığı bir süreç içindeyiz. Biz işçi-emekçilerin elindeki son hakların bir bir gasp edildiği bir dönemdeyiz. Patronların talimatlarıyla sermayenin uşakları kölelik yasalarının altına bir bir imza atıyorlar. Sağlık hakkımız gasp ediliyor, iş güvencesiz biçimde çalıştırılıyor, istihdam büroları aracılığıyla modern köleler olarak pazarlanıyoruz, kıdem tazminatı hakkımız elimizden alınmaya çalışılıyor, esnek çalıştırılıyor vs. Bu daha da çoğaltılabilir. Bu kadarı bile içinde bulunduğumuz koşulları ortaya koymak için yeterli. İşçi-emekçilere bu kadar ağır saldırıların birbiri ardına dayatıldığı bir süreçte grev silahını kuşanma cüreti göstermek önemli bir yerde duruyor. Sermaye sınıfının karşına bir sınıf olarak dikilmekte, üretimden gelen öz gücümüzü kullanmakta grev önemli bir silahtır. Tabii ki onu ne kadar etkin kullanırsan o kadar etkili bir silah. Tarihsel deneyimleri metal işçilerine grev silahının etkisini göstermiştir. 15-16 Haziran direnişi, MESS saldırılarına karşı '98'de grev silahıyla çıkan metal işçileri bize bu silahın etkili bir biçimde kullanıldığında patronlara diz çöktürdüğünü göstermiştir.

Kor-Metal işçilerinin önündeki en acil görev, grev komiteleri ile sürece yüklenmek olmalıdır. Var olan örgütsüzlük tablosunu ortadan ancak bu şekilde kaldırabiliriz. Türk-Metal Sendikası'nın tarihsel görev olarak üzerine yüklediği uzlaşmacı ihanetçi tutumu ancak böyle aşarız. Patronun karşısına sıkılmış bir yumruk olarak ancak böyle dikilebiliriz. Grev komitelerini kuralım, grev silahını yıkıcı bir güç olarak kuşanalım.

Esenyurt Metal İşçileri Birliği

(Esenyurt Metal İşçileri Birliği'nin Kor Metal işçilerine dağıttığı bildirin tam metni)

Astaş'ta direniş sona erdi

Sendikal örgütlenmeye karşı tahammülsüz davranan Astaş patronunun sendikaya üye olan işçileri işten atmasının ardından başlayan direniş 23 Eylül günü sona erdi. Sendikal örgütlenmenin başladığı 2010 yılında yaşanan ilk işten atmaların ardından fabrika önünde direniş başlatan sendika, patronun, sendikayı kabul ettiğini belirtmesi üzerine direnişi sonlandırmıştı.

Sendikayla bir protokol imzalayan patron, işçiler üzerindeki baskıyı sonlandırmamış ve sendika üyesi işçiler yeniden işten atılmıştı.

İkinci işten atma sürecinde ise DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası Trakya Şubesi 4 Eylül'de fabrikanın kapısında tekrar direniş çadırını kurarak mücadeleye devam etti. Ancak 23 Eylül Cuma günü direniş sonlandırıldı. Direnişin sona ermesine ilişkin gazetemize açıklamalarda bulunan Birleşik Metal-İş Trakya Şube Başkanı Fedai Duvan, işçilerin isteği üzerine direnişin bitirildiğini ifade etti. Mücadelelerinin devam edeceğini söyleyen Duvan, önümüzdeki süreçte fabrikadaki iş örgütlülüğü güçlendirmenin önemli olduğunu vurguladı. Duvan, toplu sözleşmenin önümüzdeki süreçte resmen imzalanacağını ve temsilci seçimi ile sürecin devam edeceğini söyledi.

Kızıl Bayrak / Çorlu

Snop Metal'de direniş

Kocaeli'de kurulu Snop Metal'da işten atılan Birleşik Metal-İş üyesi işçilerin mücadelesi sürüyor. 19 işçi, haklarını kazanıncaya kadar fabrikanın önünden ayrılmayacaklarını ifade ediyor. İşçiler, işten çıkartılmayan ve hala sendika üyesi olarak kalmak için içeride direnen arkadaşlarıyla da fabrikanın demir kapısı arkasından görüşüyor.

Sabah kahvaltılarını, öğle yemeklerini ve akşam yemeklerini fabrikanın önünde yiyen işçiler işe iade davası açmak için hazırlıklara başladı.

DEDAŞ'ta direniş sürüyor

Diyarbakır Elektrik Dağıtım Anonim Şirketi (DEDAŞ) İl Müdürlüğü'nde çalışırken işten atılan Enerji Sen üyesi işçilerin direnişi sürüyor.

19 Eylül günü başlattıkları direnişlerini sürdüren 28 DEDAŞ işçisi işe geri dönme ve taşeron çalıştırmanın son bulması talepleri karşılana kadar mücadelelerini sürdürmekte kararlılar.

DEDAŞ bünyesindeki taşeron firmada arıza bakım, onarım ve sayaç okuma işlerinde çalışan işçiler, ihale yenilenmesinin ardından işten atılmışlardı. İlk olarak 7 taşeron işçiyi işten atan DEDAŞ, arkadaşlarına destek olmak amacıyla iş bırakan işçilerden 21'ini daha işten atmıştı.

Kimya Mühendisleri Odası (KMO) İstanbul Şube YK üyesi Onur Gökulu ile işçi sağlığı ve iş güvenliği üzerine....

“Ölümlerin kader olmadığını anlatmak gerek”

- Özellikle son yıllarda başta Tuzla tersanelerinde yaşanan katliam gibi kazalarla gündemimize giren iş cinayetleri tüm hızıyla devam ediyor. Öncelikle, sonu gelmeyen kazaların arka planında yatan gerçek nedir? Bu açıdan Türkiye’de nasıl bir tablo var?

Öncelikle Türkiye açısından hiç de iç açıcı bir tablo yok. İstatistiki bilgilerin çok sağlıklı olmadığını ve insanları salt birer istatistik ögesi olarak tartışmanın doğru birşey olmadığını düşünmeme rağmen veriler bu haliyle bile sorunu net olarak ortaya koyuyor. Örneğin SGK tarafından 2010 yılı sonunda, 2009 yılı iş kazası ve meslek hastalıkları istatistikleri yayımlandı. Bu verilere göre 2009 yılında ülkemizde 64 bin 316 iş kazası yaşanırken bin 171 işçi bu iş kazaları sonucunda hayatını kaybetti ve bin 837 işçi ise sürekli iş göremez duruma düştü.

Yani 2009 yılında ülkemizde her gün 200 iş kazası yaşandı, 3 işçi hayatını kaybetti ve 7 işçi iş göremez hale geldi. Meslek hastalığına yakalananların sayısı ise 429. Tabi bu rakamlar sigortasız ve kayıtsız çalışanları kapsamıyor. Bu hali bile durumun ne kadar vahim olduğunu gösteriyor.

Ülkemizde durumun bu kadar kötü olmasının birçok nedeni var, fakat yasal düzenlemelerin sağlıklı yapılamıyor olması bu nedenler arasında başta geliyor. Yasal düzenlemelerde yer alan iş güvenliği uzmanı çalıştırmak için gerekli olan 50 çalışan sınırı, iş güvenliği uygulamalarının birçok işyerinde başıboş kalmasına neden oluyor. Tabi ki 50 çalışan sınırı kalktığı zaman da her şey bir anda çözülmeyecek. Denetimlerin sağlıklı yapı(a)maması ve caydırıcılıktan uzak olması işverenlerin yeterli önlemleri almamaları noktasında rahat davranmalarına neden oluyor. Bu alanın yasal zeminini oturtmak tamamen politika meselesi.

Hükümetin politikaları işveren lehine daha ağır basıyor. Gündemde olan bir ‘İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası’ var. Burada eğer gerekli düzenlemeler yapılırsa en azından sahada yapılan mücadeleye yasal bazı dayanaklar sağlanmış olacak.

- İstanbul’da toplanan 19. Dünya İş Sağlığı ve İş Güvenliği Kongresi de yazılı ve görsel basında hayli parlatıldı. Kongrenin başlığında “iş sağlığı”nın olması bile durumu özetlerken kongre, hükümet ve patronlar cephesinden “çözüm” olarak sunuldu. Gerek başlığı gerekse de içeriği itibarıyla kongreyi nasıl değerlendirmek gerekir?

Açıkçası Kogre’nin başlığında ‘iş sağlığı’ olması çok belirleyici bir faktör değil. Bizim mevzuatımızda da bu alan artık ‘İş Sağlığı ve Güvenliği’ olarak geçiyor. İsim ile ilgili bu tartışma zaman zaman yapıyor ancak benim görüşüme göre işin özü isimle bağlantılı değil.

İş sağlığı denilse de zihinlerden işçi kavramını çıkarmak öyle kolay değil. Sonuçta bu alanın mağdurları işçiler ve binlerce işçi ölüyor veya sakat kalıyor isim tartışması belirleyici bir tartışma değil. Yani daha o noktada değiliz en azından, öncesinde çok daha büyük sorunlar var.

Bu Kongre her üç yılda bir dünyanın çeşitli ülkelerinde düzenleniyor. Karşı olunması gereken şey böyle bir kongrenin düzenleniyor olması değil, Kongre’nin içeriğini bu alanın mağdurları açısından

verimli hale getirebilme tartışması olmalı bence. Teknik olarak içeriği çok iyi değildi ve evet orada birçok hükümet ve işveren temsilcisi önümüzdeki dönemin politikaları konusunda tartışmalar yaptılar ama diğer taraftan işçi örgütlerinden de birçok katılım vardı.

Kongre, en azından onlarla buluşma açısından yararlı olabilirdi. Örgütlerimiz açısından bunun yeteri kadar kullanılmadığı kanaatindeyim. Tabi Kongre’ye giriş ücreti vb. nedenler buraya katılımı etkiledi ancak bir baskı oluşturulabilse bu soruna çözüm bulunabilirdi.

Başbakanın Kongre’de İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası’nın çıkacağına dair söz vermesi artık bu konuda bir zorunluluk altına girmesini sağlayacaktır. Şimdi bize düşen bu yasanın toplum ve çalışan lehine çıkarılmasını sağlayacak baskıyı oluşturmaktır.

- Hükümetin, sermaye örgütlerinin ve patronların işçi sağlığı ve güvenliğine yaklaşımları ortada. Ancak bu alanda çalışmalar yürüten emek ve meslek örgütlerinin yürüttüğü faaliyetler üzerine ne denebilir? Sizce bu çalışmalar yeterli mi? Değilse neler yapmak, nasıl bir hat izlemek gerekir?

Emek ve meslek örgütleri bu konuya yıllardan beri duyarlılık yaratmak için çok çaba sarfediyorlar. Tabi ki bu çabaların bazı eksik, hatalı yanları var ama en azından bu alanın sahipsiz olmadığını gösterebiliyorlar.

Burada işin öznesi olan işçilerin ve sendikaların daha aktif tutum alması gerekir. Tabi ülkemiz koşullarında özellikle sendikal mücadele yürütmek çok kolay değil ama işçiler her konuda olduğu gibi bu konuda da kendi sorunlarına daha çok sahip çıkmalıdır.

Bu konuyu toplumsal bir mesele haline getirmek, iş kazalarının, ölümlerin ve hastalıkların kader olmadığını iyi anlatmak gerek. Evde oturan anneye, babaya, eşe, çocuğa, kardeşe işe giden annenin, babanın, oğlun, kardeşin işten hiç gelememe ihtimali olduğunu hissettirmek ve bunun önlenemez olduğunu bilmelerini sağlamak gerekiyor. Ayrıca 2008 yılında Davutpaşa’da meydana gelen patlama yoldan geçen, işle hiç ilgisi olmayan insanların da ölebileceğini göstermesi bakımından çarpıcı bir örnek. İş(çi) Sağlığı ve Güvenliği’ne dair önlemler yeteri kadar alınmadığı zaman hepimizin bu işin mağduru olacağını da topluma anlatmak gerek.

- Bir de sizin de içerisinde yer aldığınız bir meclis var. Meclis ne amaçla oluşturuldu ve önüne ne gibi hedefler koyuyor?

Farklı alanlardan gelen bizler sorunlarımızın ancak kolektif bir üretim ve karşı koyuşla çözümlenebileceğine inandık ve bir ‘meclis’ oluşturma kararı aldık. Başta işçilerin – iş kazası geçiren işçilerin, işyeri hekimlerinin, iş güvenliği mühendislerinin, sosyal bilimcilerin, işçi ailelerinin, hukukçuların ve iş müfettişlerinin; kurumsal ve bireysel olarak da katılabileceği; sorunlarını gündemleştireceği bir meclis bu. İş(çi) sağlığı ve güvenliği alanı, çok yönlü, çok bileşenli bir alan. İşin hukuki, teknik, ekolojik, halk sağlığı ve iş güvencesi boyutlarını ihmal etmeden değerlendirmek gerek. Bu da birlikte hareket etmeyi gerekli kılıyor. Biz de bu alana dair çalışan, sorunu olan herkesle birlikte çalışmak istiyoruz.

www.guvenlicisma.org adlı bir internet sitesi oluşturuldu. İş kazaları ve meslek hastalıklarının yanı sıra iş güvencesi, işsizlik, ekoloji, kadın cinayetleri gibi gündemlerimiz de oluyor. Çünkü bunların hepsi iç içe geçmiş durumda ya da hepsinin görünen ve doğrudan sonucu iş kazası ve meslek hastalıkları. Günde yaklaşık on beş haber giriliyor. Bazı konularda yorum - yazılar ve makaleler yazılıyor. Konuyla ilgili makale ve kitaplar derlenip toplanıyor.

İnternet sitesinin güncelleştirilmesi -şu an için- yerel ve yaygın medyada yayınlanan haberler vasıtasıyla sağlanıyor. Haftalık bir elektronik bültenimiz çıkıyor: Yangın Kulesi. E-bültende ise haftanın gündemi biraz yorumlanarak yaygın dağıtıma çıkıyor. Aylık bültenimizde ise bir değerlendirme ile istatistik tutulmaya çalışılıyor. Kamuoyunun gündemine konuyla ilgili haberleri tüm yanları ile aktarıyoruz. Bu üzücü haberleri vermekteki asıl amacımız, dersler çıkarmak ve yeni kazaların olmasına ortam hazırlayan koşulları ortadan kaldırmak. Bu yüzden sürekli hatırlatıyoruz. Böylece bellek oluşturmaya çalışıyoruz. 16 Ekim tarihinde İstanbul Tabip Odası’nda bir panel/forum düzenleyeceğiz. İlgi duyan herkesi bekleriz.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İş cinayetinin üstü örtülüyor!

Tuzla Kimya Sanayicileri Organize Bölgesi’nde kurulu LMA adlı fabrikada yaşanan patlamada yaşanan iş cinayetinin üstü örtülmeye çalışılıyor. 19 Eylül günü gerçekleşen patlama ve yangının ardından iki işçinin ölmesi üzerine, incelemelerde bulunmak üzere olay yerine giden heyet fabrikaya alınmadı.

İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi tarafından oluşturulan heyet, incelemelerde bulunmak üzere fabrikaya gittiğinde fabrika görevlileri tarafından engellendi. Heyete inceleme ve soruşturmanın savcılık tarafından yürütüldüğü gerekçesiyle engel olan fabrika görevlileri, fabrikaya hiç kimseyi sokmayacaklarını söylediler.

Bunun üzerine heyet, Tuzla Kimya Sanayicileri Organize Bölgesi yönetimiyle görüştü.

Karadağ cinayeti davasında 5. duruşma

Polis ablukası altında yargı oyunu

19 Kasım 2009 tarihinde Esenyurt-Avcılar polisi tarafından sokak ortasında katledilen TKİP militanı Alaattin Karadağ ile ilgili açılan davanın 5. duruşması 26 Eylül günü görüldü.

10 devrimcinin yaşamını yitirdiği Ulucanlar katliamının 12. yılına denk gelen duruşmada, yargının nasıl bir aklama mekanizması olarak çalıştığı bir kez daha ortaya çıktı. Karadağ cinayeti davasının takipçisi olan BDSP ise yine adliye önündeydi. Karadağ cinayetinin aydınlatılmasını talep eden BDSP'liler polis terörü ve cinayetlerine karşı mücadele çağrısı yaptılar. EHP, PDD ve ÜİD-DER'in de destek verdiği eyleme yazar Temel Demire de katıldı. Davanın bir sonraki duruşması 13 Ocak 2012 tarihine ertelendi.

Mahkeme salonunda polis ablukası

Duruşma hayli gergin bir atmosferde geçti. 3. duruşmada sivil polislerin silahlarıyla keyfi biçimde duruşma salonuna girmesine izin veren mahkeme heyeti aynı tutumunu bu duruşmada da sürdürdü. Duruşmaya "sanık" sıfatıyla katılan katil polislerden Oğuzhan Vural duruşma salonunda da silahlı korumaya alındı. Böylelikle aynı zamanda duruşmaya katılanlar tehdit edilmekteydi.

Müdahil avukatların arka sıralarda oturan şahısların kim oldukları ve silahları olup olmadığı yönündeki sorusu, mahkeme başkanı tarafından bir kabadayı üslubuyla bastırılmaya çalışıldı. İlk önce, salondaki sivil polislerin kendi onayıyla salona alındığını, polislerin silahlarıyla salonda bulunma hakları olduğunu iddia eden mahkeme başkanı, avukatların itirazı üzerine geri adım attı. Böylelikle salondaki sivil polislerden birinin emniyet amiri ve diğerinin de komiser olduğu ortaya çıktı. Avukatlar ise bu uygulamanın yasa dışı olduğunu, salonda silahlı polislerin bulunmasının anlaşılabilir olmadığını belirterek tepkilerini dile getirdiler. Sivil polisin yanında tabancasının olmadığını belirlemesi üzerine tartışma sona erdi.

Mahkeme heyeti ciddiyetsiz ve pervasız

Tanık ifadeleriyle devam eden duruşmadan yansıyan bir başka önemli nokta ise mahkeme heyetinin Karadağ avukatlarının yaptığı müdahalelere gülerek ve sırılarak yanıt vermesi oldu. Mahkemenin ciddiyetsizliğini ve pervasızlığını gösteren bu tutum, avukatların tepkisine neden oldu. Duruşmayı takip eden avukatlar, heyetin bu tutumunun keyfiliğine dikkat çektiler.

Katil polisleri ve alçakça işlenen cinayeti aklamak için davayı sürüncemede bırakan mahkeme, bu duruşmada da bu rolünü oynamaya devam etti. Önceki duruşmalarda, dinlenmesi yönünde talep edilen tanıklara tebligat yapılmadığı, atış mesafesinin tespiti için Adli Tıp Kurumu'ndan istenen Alaattin Karadağ'ın giysileri ile olay gününe ilişkin MOBESE görüntüleri ve güvenlik kamera kayıtlarının getirilmediği görüldü. Delillerin mahkemeye sunulmasına engel bulunduğu yolunda uyarılar yapan avukatların taleplerini görmezden gelen mahkeme heyeti, yanısıra olay yerinde keşif yapılması talebini de reddetti.

Bu duruşmada ise sadece bir tanık dinlendi. Karadağ'ın katledildiği bölgede bir işyeri sahibi olan Abdülkadir Şen, 19 Kasım akşamı bir kişinin yanından geçerek koştuğunu ve daha sonra onu biraz ileride vurularak yerde yattığını gördüğünü ifade etti.

Müdahil avukatları ayrıca, olay yerine ait MOBESE ve kamera kayıtlarının Terörle Mücadele Şubesi'nde bulunduğu tespit edilmesine rağmen taleplerine herhangi bir yanıt alamadıklarını belirttiler. Olay yeri keşfinin önemine yeniden dikkat çeken avukatlar, olay yeri keşfinin, havanın durumu, gece karanlığının aynı olması açısından Karadağ'ın katledildiği tarih olan 19 Kasım akşamı yapılmasını talep ettiler.

Mahkeme "Katil polis" sözünü üstüne alıncı

Karadağ Ailesi adına konuşan Abdullah Karadağ, Roman Açılımı'nda Tayyip Erdoğan'ı protesto ettikleri için gözaltına alınan ve 1,5 yıldır tutuklu bulunan Gençlik Federasyonu üyelerini hatırlattı. Demokratik haklarını kullananların tutuklandığını söyleyen Karadağ, katil polislerin ise hala ortalıkta dolaştığını ifade etti. Konuşmasını kesmeye çalışan mahkeme başkanına "taraf tutuyorsunuz" diyen Karadağ, bu kez mahkeme başkanının tehditlerine maruz kaldı. Hakkında dava açılmakla tehdit edilen Abdullah Karadağ ise, sanık polis Oğuzhan Vural'ın tutuklanması talebini yineledi.

Polis ağzıyla konuşan mahkeme başkanı Karadağ'ı "sana bağırmanı mı istiyorsun" diyerek azarlamaya da çalıştı. Karadağ'ın, sanık polis Oğuzhan Vural için "katil" kelimesini kullanmasına da karşı çıkan mahkeme heyetiyle müdahil avukatları arasında kısa süreli bir tartışma yaşandı. Sanık polis Oğuzhan Vural'ın da katıldığı duruşmada avukatlar, bir kişiyi öldüren birisine katil demenin doğru olduğunu ifade ettiler.

Tutuklama talebi reddedildi

Avukatların tüm taleplerini reddeden mahkeme heyeti, duruşmaya gelmeyen tanıkların zorla getirilmesi konusunda müzekkere yazılmasına, atış mesafesinin belirlenmesi için Adli Tıp Kurumu'ndan Karadağ'ın üst giyisilerinin mahkemeye gönderilmesi için talepte bulunulmasına, MOBESE görüntülerinin yeniden istenmesi ve gelmemesi halinde ilgililer hakkında yasal işlem yapılmasına, keşif konusunda ilgili raporların beklenmesine, sanığın tutuklanma talebinin reddine ve duruşma günü duruşma salonu ve çevresinin polis tarafından korunmasına yönelik müzekkere yazılmasına karar vererek duruşmayı 13 Ocak 2012 tarihine erteledi.

26 Eylül 2011 Bakırköy Adliyesi

"Sizin adaletiniz devrimcileri öldürme adaletidir"

Duruşmanın ardından, avukatlar ve Yazar Temel Demire'ın katılımıyla basın açıklaması gerçekleştiren BDSP'liler Karadağ cinayetinin hesabını sorma kararlılıklarını ifade ettiler. Eylemde konuşan Yazar **Temel Demire**, duruşma salonundaki gözlemlerini paylaştı. Davanın artık sona erdiğini belirten Demire, polise tetiği çektiren kapitalist devlet olduğunu söyledi. Mahkemenin, ÇHD'li avukatların uyarılarına gülerek yanıt vermesinin, "ne yapayım bağırayım mı?" demesinin mahkemenin tarafsız olmadığını bir göstergesi olduğunu söyleyen Demire, mahkemeye Emniyet, İçişleri Bakanlığı tarafından ayar çekildiğini sözlerine ekledi. Mahkemeden adalet beklentilerinin olmadığını dile getiren Demire, "Devrimcilerin kanı yere dökülmüştür. Sizin adaletiniz devrimcileri öldürme adaletidir" dedi.

Karadağ'ın avukatlarından **Zeycan Balcı Şimşek** ise, yargısız infaz dosyalarında artık sivil polislerin duruşmalara girmeye başladığını söyledi. Bunun ilk olduğunu belirterek, talep ettikleri MOBESE kayıtları ve delillerin ellerine ulaşmadığına dikkat çekti. Şimşek, mücadelelerine devam edeceklerini sözlerine ekledi.

Alaattin Karadağ'ın kardeşi **Abdullah Karadağ** ise yaşananın açık bir katliam olmasına rağmen mahkemenin tarafı olmasını eleştirdi.

Son olarak BDSP adına yapılan konuşmada ise mahkemenin polisi aklamaya hizmet ettiği bir kez daha belirtilerek, katil polisten ve devletinden mutlaka hesap sorulacağı vurgulandı.

Duruşmaya damgasını vuran alaycı bir tebessümdür!

Alaattin Karadağ cinayeti davasının 5. duruşması geride kaldı. 26 Eylül günü görülen duruşma, bu coğrafyadaki katliamlar kronolojisini bilenler için özel bir anlam da taşımaktaydı. Sonuçta Ulucanlar Cezaevi'nde hedefli bir biçimde

katledilen 10 devrimcinin ölüm yıldönümünde, o devrimcilerden on yıl sonra sokak ortasında öldürülen bir başka devrimcinin davası idi görülen. Ne var ki, bir saatten biraz uzun süren duruşma, tatmin edici hiçbir gelişme yaşanmaksızın 13 Ocak 2012'ye ertelendi.

Deliller gözümüzün önünde yok ediliyor!

Soruşturma aşamasından beri peşinde koştuğumuz MOBESE ve çevredeki işyerlerinin kamera kayıtları halen dosyaya girmedi. Kasım 2009 tarihli bir belge, bu kayıtların İstanbul Terörle Mücadele Şubesi'nde olduğunu ortaya koyuyor. Ama nedense bu kayıtlar dosyaya bir türlü gelemiyor. Başlangıçta belki de birçok şeyin açıklığı kavuşmasına yarayacak bu önemli delil dosyaya girsin diye uğraşıyoruz. Ancak bugünden sonra bu delile ne ölçüde itibar edilebileceği de bir soru işareti. İki yıldır cinayetten sorumlu sanığın emniyet mensubu olduğu bir olayla ilişkili kamera kayıtlarının, yine emniyetin bir biriminde bulunması bu kayıtların içeriğine ilişkin güveni de ortadan kaldırıyor.

Atış mesafesi için Adli Tıp'la yazışmalar yapıyor ancak bu mesafe bir türlü tayin edilemiyor. Çünkü Karadağ'ın gömleği ve pantolonu 2 yıldır Adli Tıp'a gönderilmiyor. "Neden gönderilmiyor?" Bu soruya yanıt aramak kimseyi komplocu yapmaz.

Yine bilindiği gibi, keşif kararı her celse "daha sonra değerlendirilmek üzere" erteleniyor. Peki ne zaman? Olayla ilgili sokaktaki bütün detaylar hizaya çekilene kadar mı? Olayı gören insanlar sokaktan taşınana, binalar yeniden yapılanaya kadar mı?

Keşif günü gidildiğinde kararı veren hakimnin tayininin çıktığını öğrendikten ve ardından yeni atanan hakimnin bu karardan vazgeçtiğini duyduktan sonra arada bir nedensellik bağı kurmak-sormak-sorgulamak kimseyi komplocu yapmaz. Aksine bu tür sorular, Türkiye'deki yargı sistemi ve bu sistemin adalet dağıtıcılığı konusunda deneyimleri olan kişilerin ilk sorması gereken sorulardır. Yine bu ülkede bir tarafın avukatlığını yapıyor ve hukukun üstünlüğü kavramının öz itibarıyla yargı eliyle infazın başka bir biçimine dönüştüğünü biliyorsanız, mutlaka sormanız gereken sorulardır.

İşte 26 Eylül'deki duruşmada bir kez daha gözümüzün önünde delillerin dosyaya nasıl gir'e'mediğini ve davanın gelişmesi için gereken delillerin, başında gelen keşfin nasıl ötelendiğini gördük.

Duruşma salonundaki sivil polisler, tebessümler...

Birkaç duruşmadır başlayan bir gelenekle, Karadağ davası sivil polislerce takip ediliyor. Geçen celse silahları olan sivil polislerin silahlarını bırakarak salonda konumlanmaları sağlanmıştı. Bu celse de aynı tartışmalarla başladı. Tartışmanın sonucunda anlaşıldı ki, sivil polislerin zaten silahı yokmuş. Ama eğer olsaydı, mahkeme heyetinin "ne zaman ve hangi saiklerle" aldığı belli olmayan kararı uyarınca salondaki sivil polisler silahları ile durabilecekti.

Olay özeti bir yana, durum gerçekten korkunç bir ciddiyetsizliğe işaret ediyor. Başından beri, bir polis cinayeti davasında soruşturma aşamasından yargılamaya aşamasına kadar delil toplamakla görevlendirilmiş tek kurumun yine Emniyet olmasının yanlışlığına dikkat çekmiştik. Bugün artık bu durumun dolaysız sonuçlarını görüyoruz. Ancak bu kez kurdu kuzuya teslim eden bu anlayış, bir aşama daha kaydediyor ve duruşma salonunun içine, doğrudan taraf olan sivil polisleri, hem de "güvenlik" amacıyla sokuyor. Bir duruşma salonunun güvenliğinin, "bir sivil başkomiser" ve "bir sivil emniyet amiri" tarafından sağlandığı bu zamana kadar nerede görülmüş? Onlar olsa olsa taraf olma bilinciyle, bir psikolojik saldırının yürütücüsü olarak o salona girerler ve 26 Eylül günü de olay özünde bundan ibarettir.

Alaattin Karadağ'ın bu duruşması gerçekten, adil yargılama, tarafsızlık ve objektiflik ilkelerinin burjuva hukuku içerisinde sabun köpüğü olduğunu bir kez daha açığa çıkarmıştır. Bildiğimiz gerçeklerin altı bir kez daha çizilmiştir. Bizler, bu ülkede hiçbir zaman yargısız infaz yapanların avukatlığına soyunmadık. Hiçbir zaman "bu memleket için ölen de öldüren de kahramandır" demedik. Mülkün temeli olduğu her daim gözümüze sokulan adaletle hiçbir zaman güçlü bir güven beslemedik. Karadağ'ın kardeşinin duruşmada söylediği gibi, Temel Demirel'in duruşma çıkışında dile getirdiği gibi, bugünkü adalet parasız eğitim isteyenleri tutuklayanların adaleti. Bugünkü adalet 13 yaşındaki çocukları vuranları aklayanların adaleti. Bu gerçeklerin ışığında tarafsızlık ve objektiflikle ilgili beklentilerimiz de bir "alaycı" tebessümle dağılacak zayıflıktaydı. İşte 26 Eylül günü gerçekleşen duruşmaya bu "alaycı gülümseme" damgasını vurmuştur.

Av. Şerife Ceren Uysal
ÇHD İstanbul Şubesi YK Üyesi, Karadağ Ailesi
Avukatlarından

"Sivil polisin duruşmaya katılımı bir ilktir"

Müvekkilimiz Alaattin Karadağ'ı öldüren polislerden Oğuzhan Vural'ın yargılandığı davanın 5. duruşması yapıldı. Bu bu duruşmanın önemli ve olumlu sonuçlar doğuracak bir duruşma olmasını bekliyorduk, ancak öyle olmadı.

Duruşma, sivil olarak salonda bekleyen emniyet amiri ve polisin, mahkeme salonunda görevli olup olmadığı, görevli ise neden silahlı oldukları üzerine tartışma ile başladı. Ailenin avukatları olarak sivil polislerin duruşmadan derhal çıkarılmasını talep ettiysek de mahkeme heyeti, güvenliğin sağlanması için heyet olarak böyle bir talepte bulduklarını belirterek talebimizi reddetti. Yargısız infaz davalarında sivil kıyafetli emniyet amirlerinin, polislerin katılımı ilk kez görülüyor. Bu bir ilktir. Bugüne kadar duruşma salonlarını dolduran polislerin tamamı resmi kıyafetli olmalarına karşın bu davada ilk kez sivil görevliler salonda görevli olarak yer alıyor. Bu durumda da artık polislerin yargılandıkları davalarda biz müdahiller açısından, kimin izleyici, kimin sivil polis olduğu, yani olası tehlikenin nereden geleceği anlaşılacaktır. Bu çok tehlikeli bir sürece girildiğinin de göstergesidir.

Diğer bir husus ise mahallede yıllardır oturan, o mahallede esnafılık yapan tanıkların kolluk tarafından bir türlü bulunmayışdır. Mahkemeden bu tanıkların bulunması, bölgede görev yapan ve tanıklara tebligat yapamayan polisler hakkında suç duyurusunda bulunulması istenmişse de mahkeme heyeti, yeniden adres araştırması istemekle yetinmiştir.

Mahkemede gelişen bir diğer olay ise müvekkilimiz Alaattin Karadağ'ın üst giysilerinden oluşan gömlek, pantolon ve montun iki yıla yakın bir süredir halen bulunamaması ve Adli Tıp'a atış mesafesi için gönderilmemiş olmasıdır. Mahkemeden bu giysilerin bulunması, aksi takdirde bu çok önemli delili kaybedenler hakkında suç duyurusunda bulunulmasını talep ettiysek de mahkeme yalnızca bu üst giysilerin akıbetini sormakla yetindi.

Diğer bir husus ise çevrede bulunan kamera ve MOBESE kayıtlarının Terörle Mücadele Şubesi tarafından alınmış olmasına rağmen ve mahkemenin bu kayıtları istemesine rağmen Emniyet Müdürlüğü'nün bu talebi yanıtızsız bırakmış olmasıdır. Bu kayıtlar yeniden istendi.

Mahkeme heyetinden yeniden keşif kararı talep edildi. Hatta meslektaşımız Av. Murat Çelik bu keşfin 19 Kasım 2011 tarihinde akşam 21.00'de yapılması gerektiğini, keza bu tarihin müvekkilimizin ölüm yıldönümü olduğunu belirtti. Fakat talebin değerlendirilmesi yine bir sonraki celseye bırakıldı.

Son önemli olay ise mahkeme heyetinin gerginliği, heyette yer alan bir üye hakimnin duruşma esnasında anlamsızca gülmesi, yeni savcının atanması ve yine sanık polis hakkında tutuklama kararının çıkmaması oldu. Keza davanın en önemli delilleri hala bulunamazken, delilleri karartma şüphesi olan sanık polis hala tutuksuz olarak yargılanıyor. Bu kabul edilemez bir durumdur.

Av. Zeycan Balcı Şimşek
ÇHD MYK Üyesi, Karadağ Ailesi avukatı

BDSP'den basın açıklaması

"Devrimci kanı dökenler hesap verecek!"

Duruşma öncesinde BDSP adliye önünde basın açıklaması gerçekleştirerek Karadağ cinayeti davasının takipçisi olduğunu bir kez daha yineledi. Ulucanlar katliamının 12. yıldönümüne denk gelen duruşmada devrimci kanı dökenlerin hesap vermekten kurtulamayacağı dile getirildi.

Adliye önünde toplanan kitle, "Karadağ cinayeti aydınlatılsın / Katiller yargılsın!" ve "Yaşasın Ulucanlar direnişimiz! Devrimciler ölmez devrim davası yenilmezdir" pankartlarını açtı. Kızıl flamalarla Alaattin Karadağ'ın fotoğraflarını taşıdı.

Basın açıklamasında Alaattin Karadağ'ın

katledilmesinin ardından gelişen yargı sürecine değinildi. Katletmeye programlanmış polislerin aynı düzenin mahkemelerince sistematik biçimde aklandığı ifade edilerek soruşturma ve yargılama süreci aktarıldı. Mahkemenin kararı ne olursa olsun, katil polislerden ve katliamcı düzenden mutlaka hesap sorulacağı söylendi. Açıklamada Ulucanlar katliamına da vurgu yapıldı.

Açıklamanın ardından kitle adliye önünde oturma eylemine geçti. BDSP'liler sloganlar, marşlar, Ulucanlar katliamını ve polis terörünü teşhir eden konuşmalarla duruşmanın sona ermesini bekledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Çeber davasında karar bozuldu

Yargıtay 8. Ceza Dairesi, Metris Hapishanesi'nde işkence ile katledilen Engin Çeber davasında yerel mahkemenin verdiği müebbet hapis cezası kararını 'usulden' bozdu.

'Dosyada mahkeme kararlarından birinde hakimlerden birinin imzasının bulunmaması' ve 'aralarında menfaat çatışması bulunan sanıkların aynı avukatlar tarafından temsil edilmesi' gerekçeleriyle kararın bozulmasını gazetemize değerlendiren **ÇHD İstanbul Şube Başkanı Taylan Tanay** bu kararın Türkiye'de işkencenin hala korunduğunu gösterdiğini belirtti.

Kararları değerlendiren Tanay şunları söyledi: "Biz yargılanma sırasında gardiyanların, polislerin ve askerlerin bir avukat tarafından savunulmasına karşı çıkmıştık. 'Bunlar arasında menfaat çatışması var, bunları tek bir avukat temsil edemez' diye itiraz etmiştik. Fakat açık yasaya rağmen bunların birarada savunulabileceği ileri sürülmüştü. Mahkeme bu talebimizi reddetti, bunun bir sorun olmayacağını söyledi. Bugün de Yargıtay, kararı bizim belirttiğimiz nedenlerle bozuyor."

İmza atmama gerekçesiyle kararın bozulmasının manidar olduğunu belirten Tanay: "İkincisi siz bir vatandaş olarak ya da avukat olarak herhangi bir yargıca imzasız bir dilekçe veremezsiniz. Bunu hiçbir kamu kuruluşu almaz. Yani yargıçların buna imza

atmamasıyla ilgili kararın bozuluyor olması oldukça manidar" dedi.

"Engin Çeber davasıyla birlikte Türkiye'de ilk kez bir işkence davasında bu kapsamda cezalar verilmişti" diyerek, yerel mahkemenin verdiği hapis cezasının işkencenin cezalandırılması konusunda bir umut yaratmış olduğunu fakat Yargıtay'ın kararıyla cezaların geçersizleştiğini söyledi.

Zaman aşımı tehlikesi

Yerel mahkemede yeniden yargılanmanın başlayacağı bilgisini veren Tanay, bu kararın neler doğurduğunu şu sözlerle açıkladı: "Zaman aşımı süresine ulaşılması muhtemel. Diğer tüm sanıklar için cezasızlık güvencesi gelebilir. Önceki mahkemenin kararı, yeni yargılamada, mahkeme heyetini bağlamıyor. Ayrıca heyet de değişti, bu durumda beraat kararı ya da başka kararlar verebilir. Ağır ceza mahkemesinin yaptığı yargılamalarda tutukluk süresi en fazla 5 yıl oluyor. Dava kapsamında tutuklu bulunan 4 kişi, eğer 2 yıl içinde bu dava bitirilmezse, tahliye olacaklar. 60 sanıklı bir davanın 2 yılda bitirilmesi mümkün gözüküyor. Bu dosya Yargıtay'a 2 yılda geldi."

Tanay bu kararın Türkiye'de işkencenin hala korunduğunun teyit edildiğini söyledi.

Yargıtay aklama senaryosu üretti

Esenyurt-Avcılar'da, polis tarafından sokak ortasında infaz edilen Volkan Polat'ın davasında da katil polis aklandı.

Polat, 6 Nisan 2006 tarihinde İstanbul'un Avcılar ilçesinde balıkçılarla kavgaya karışmış ardından aracıyla olay yerinden kaçmaya çalışmıştı. Polat, arabası ile gitmek isteyen sivil bir araç tarafından takip edildiğini farkedince kavga ettiği şahısların kendisini takip ettiğini düşünerek arkadaşlarını aramış, "Beni kovalıyorlar, ateş ediyorlar" demişti.

Sivil araçla Polat'ı kovalayan polisler arkadan ateş ederek aracın lastiklerini patlatmış, ardından yanına geldikleri Polat'ı göğsünden vurarak katletmişlerdi. Mahkeme, açık bir şekilde ortada olan cinayet karşısında hapis cezası vermek zorunda kalsa da polislerin "tutuklanmasına yer olmadığına" karar verdi. Cinayetten dört yıl sonra verilen karara göre polis 10 yıl ceza alırken, tutuklanmasına gerek olmadığına hükmedildi. Mahkemenin kararının ardından Yargıtay'a giden dosyayı inceleyen 1. Daire polisin beraat etmesi gerektiğini belirterek yerel mahkemenin kararını bozdu.

İnfaza Yargıtay kılıfı

Açık bir yargısız infaz olan Polat'ın katledilişinin ardından emniyet teşkilatı Polat'ı suçlu gösterecek deliller üretti. Her şey, katil polisleri ve infazı meşulaştıracak bir senaryo üzerine kuruldu. Polisin ifadesine göre, araç durduktan sonra Polat aracının kapısını açarak polisleri iki el ateş etmişti. Kendisini kurtarmak isteyen polis ise kendini geri çektiikten sonra 1, 1.5 metreden Polat'a ateş etmişti.

Ancak bilirkişi ve kriminal incelemelere göre aracı bariyerlere çarptıktan sonra sıkışan ve kapısı sadece 35 santimetreden daha az açılan Polat'ın aracının yan camı ise sadece 10 santimetre açıldı. Bilirkişi raporuna göre Polat ateş etmiş olsa aracın camlarının mutlaka kırılması gerekiyor ancak böyle bir şey olmamış. Polisi yalanlayan asıl şey ise kriminal incelemede ortaya çıktı. Kriminal incelemede Polat'ın elinde barut izine rastlanmadı, bu da Polat'ın ateş etmediğini kanıtladı. Polat'ın yanında olan arkadaşı da Polat'ın silahının olmadığı yönünde ifade verdi. Polat'ı vuran polis ifadesinde 1, 1.5 metre mesafeden ateş ettiğini söyledi. ama bu bilgiyi Adli Tıp Kurumu'nun raporu yalanladı. Rapora göre Polat yakın mesafeden (35 santimetreden) vurulmuştu.

Tutanaklara göre Polat'a ait olan silahtan çıktığı söylenen iki mermi aracın 35 metre gerisinde bulundu ama raporlara göre bu durum da çelişkili. Kriminal incelemeye göre silahı ateşleyen polisin elinde de barut izine rastlanmaması delil karartıldığı anlamına geliyor.

Yargıtay'dan senaryo

İtiraz üzerine Yargıtay'a giden dosyayı 1. Daire inceleyerek Eylül ayında yeni bir karara imza attı. Yerel mahkemenin kararını bozan ve geri gönderen 1. Daire, kararında, polisin meşru müdafaa hakkını kullandığını ve sanık polis lehine haksız tahrik hükümlerinin uygulanması gerektiğine hükmetti.

Avukatlar üst aratmıyor

Yeni açılan Çağlayan Adliyesi'nde çanta ve üst arama dayatmasına karşı çıkan avukatların eylemleri büyüyor. Üst ve çanta aranması uygulamasının devam etmesi üzerine eylemlerini sürdüren avukatlar 27 Eylül günü adliye binası önünde ve içerisinde eylemdeydi. ÇHD İstanbul Şubesi tarafından gerçekleştirilen eyleme yüzlerce avukat katıldı.

"Ayrıcalık değil savunma hakkı, kanunsuz aramaya son" pankartının açıldığı eylemde konuşan ÇHD İstanbul Şube Başkanı Taylan Tanay, adliyeye girişlerde avukatların üstlerinin aranması uygulamasına karşı çıktıklarını söyledi. Avukatın mesleki sırrının çantasında olduğunu belirten Tanay, üst arama dayatmasını kabul etmeyeceklerini ve mesleki onurlarına sahip çıkacaklarını dile getirdi. Tanay, avukatların ağır cezayı gerektiren suç üstü halleri dışında aranmayacaklarını ve Adalet Bakanlığı'nın, Türkiye Barolar Birliği'nin, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nın vesayeti altına alınmasına izin vermeyeceklerini söyledi.

Üst aratmadılar

Avukatların, çantalarını aratmadan adliyeye giriş yaptıkları sırada sivil polisler ve özel güvenlikler ile ÇHD'liler arasında gerginlik yaşandı. Bir sivil polisin, adliye içerisinde kamera çekimi yasak olmasına rağmen avukatları fişlemesi üzerine başlayan gerginlik sırasında çekim yapan bir sivil polis avukatlar tarafından uzaklaştırıldı. Sivil polisin, adliyeden kaçırılmasının ardından içeriye çevik kuvvet sokulmasına tepki gösteren ÇHD'li avukatlar bu durumu sloganlarla protesto ettiler.

Adliye önündeki eylemlerini sürdüren avukatlar, içeriye giren meslektaşlarına, üstlerini aratmama çağrısında bulundular. Av. Tanay, avukatlara tekme atan bir özel güvenlik görevlisinin ismini aldıklarını ve bu güvenlik görevlisi hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

“Emperyalizme ve siyonizme kalkan olmayacağız!”

Dolmabahçe’ye kitlesel yürüyüş...

NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Birlik bileşenleri ile devrimci güçler, 24 Eylül günü kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirdi.

AKP’nin “füze kalkanı” projesine imza atarak ülke topraklarını emperyalizmin ve siyonizmin ön cephesi haline getirdiğine dikkat çekilen yürüyüş ve basın açıklamasına bini aşkın kişi katıldı. Eylemde emperyalistlerle işbirlikçilerine dönük öfke dikkat çekerken işbirlikçi TC devleti de hedefteydi. Yürüyüş coşkulu bir atmosferde gerçekleştirildi.

Galatasaray Lisesi önünde toplanan kitle “Emperyalizme ve siyonizme kalkan olmayacağız!” pankartı arkasında Dolmabahçe’ye yürüdü. Gümüşsuyu’ndan Dolmabahçe’ye inen yol trafiğe kapatılırken, yürüyüş boyunca marşlar okundu.

Dolmabahçe’de gerçekleştirilen basın açıklamasında AKP’nin füze kalkanı projesine imza atarak emperyalistlerin Ortadoğu’da yürüttüğü kirli politikalara ve savaşlara taşeronluk yapacağını, onlarla birlikte bölge halklarına saldıracağını, yani emperyalist-siyonist güçlere “kalkan” olmayı kabul ettiği dile getirildi.

Tayyip Erdoğan ile Obama arasında geçtiğimiz günlerde gerçekleştirilen görüşmenin de hatırlatıldığı açıklamada, TC devletinin Afganistan ve Libya işgallerindeki rollerinden kaynaklı övgü aldığı söylendi. Bu övgünün bedelinin direnen halkların kanı olduğu dile getirilerek, AKP’nin saldırganlığının Suriye üzerine yapılan savaş çığırkanlığıyla devam ettiği ifade edildi.

Kürt halkına yönelik saldırganlığın füze kalkanı projesinden ayrı düşünülmeceği söylenerek, bundan kaynaklı TC devletinin emperyalistlerin tam desteğini aldığı belirtildi.

Açıklamada emperyalistlerin ve TC devletinin planlarını bozmak için birleşik ve örgütlü bir mücadele hattının geliştirilmesinin önemli olduğunun altı çizildi.

Eylemi, NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Birlik bileşenleri (Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Demokratik Haklar Federasyonu, Devrimci Hareket, Emek ve Özgürlük Cephesi, Emekçi Hareket Partisi, Ezilenlerin Sosyalist Partisi, Halk Cephesi, Kaldıraç, Odak, Proleterce Devrimci Duruş, Sosyalist Demokrasi Partisi, Toplumsal Özgürlük Platformu), Partizan, Öğrenci Muhalefeti ve Ürün Sosyalist Dergi gerçekleştirdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kürecik’te ilk eylem

24 Eylül günü Eğitim Sen Malatya Şubesi önünde toplanan Malatya Füze Kalkanı Karşıtı Platform, “NATO’dan çıkılsın. NATO’dan emperyalizme kalkan olmayacağız” pankartı ile Soykan Parkı’na yürüdü.

Basın açıklamasını okuyan ESP Malatya İl Başkanı Ayhan Yener Kürecik’e kurulması planlanan füze kalkanıyla, ABD’nin Ortadoğu’daki çıkarları ve İsrail’in korunmaya çalışıldığını dile getirdi. AKP’nin halk düşmanı bu projeye ülke topraklarını açmasına tepki göstererek AKP’nin füze kalkanını Kürt halkına yönelik saldırıları arttırmak için pazarlık aracı olarak kullandığını söyledi. İsrail’e yaptırım uyguladığını söyleyen Erdoğan’ın, bu projeye siyonizme kalkan olduğunu sözlerine ekleyen Yener “Bizler

emperyalizme ve siyonizme kalkan olmayacağız” dedi.

Atmalılar Derneği, BDP, EMEP, ESP, Halk Cephesi, İHD, KESK Malatya Şubeler Platformu, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, ÖDP, TKP bileşenlerinden oluşan Malatya Füze Kalkanı Karşıtı Platform, Kürecik’te 2 Ekim Pazar günü düzenlenecek yürüyüşe katılım çağrısı yaptı.

“Kalkan kurma boşuna, yıkacağız başına!”

İstanbul’da yaşayan Kürecikliler 25 Eylül günü eylemdeydi. Taksim’de yapılan basın açıklamasının ardından İstiklal Caddesi’nde kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirildi.

“Füze kalkanına hayır”, “Kürecik’te füze kalkanı istemiyoruz” pankartlarının açıldığı eylemde basın açıklamasını Kürecik Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Başkanı İbrahim Duman gerçekleştirdi.

İsrail’e karşı olduğunu söyleyen hükümetin İsrail’in korumalığına soyunduğuna dikkat çeken Duman, bunun için ülke topraklarını kullanıma açtığını söyledi. “ABD’ye ve NATO’ya bu denli bağımlı olan bir devletin İsrail’e kafa tutuyor görünmesi, halklarımızı aldatmaya yönelik bir yalandan ibarettir” dedi.

Füze kalkanının “ulusal çıkarlar” yalanıyla aklanmaya çalışıldığını dile getirerek bu çıkarların halkların çıkarları olmadığını ve halkların savaşı, savaş aletlerini topraklarına yerleştirmeye çalışanlara karşı inatla barışı savunmakta olduğunu söyledi.

Eyleme EHP, ESP, Halkevi, TKP ve 78’liler

Derneği destek verdi.

Ankara

Ankara Nato ve Füze Kalkanı Karşıtı Birlik, 23 Eylül günü Yüksel Caddesi’nde biraraya gelerek mücadele çağrısı yaptı.

Açıklamada şunlar söylendi: “Emperyalizmin bugüne kadar Ortadoğu’da yaptıklarından anlaşılacağı gibi elbette ki bizi korumayacaktır. Irak’ta, Afganistan’da, Filistin’de, Lübnan’da eli kanlı dolaşan kapitalist emperyalizm kendi çıkarlarından başka hiçbir şeyi korumayacak, aksine bu çıkarları uğruna halklar mozaigi bu toprakları kana bulamaktan başka bir icraatı olmayacaktır.”

Açıklamada Kürecik halkının yanında olunacağı söylendi.

Kızıl Bayrak / Ankara

DİSK: Füze kalkanı anlaşması iptal edilsin!

DİSK Yönetim Kurulu, füze kalkanı projesine ilişkin yazılı açıklama yaptı.

“ABD’nin taşeronu olmayalım, füze kalkanı projesi iptal edilsin!” başlıklı açıklamada, AKP hükümetinin “Komşularla Sıfır Sorun” adını verdiği dış politika yönteminden gittikçe uzaklaşarak “komşularla gerginlik”, “iç işlerine

müdahale” ve “savaşa hazırlık” olarak adlandırılabilir yeni yöntemler kullanmaya başladığı ifade edildi. Bir yandan İsrail’e karşı çıkar gibi görünmeye çalışan hükümetin öte yandan ABD, NATO ve hatta İsrail’e askeri ve stratejik sadakatini göstermek için adeta yarıştığı dile getirildi.

Yazar ve akademisyenlerle “Füze Kalkanı” üzerine...

“Füze Kalkanı” em saldırı

“Kalkanın hedefi de, kimi koruduğu da bellidir”

Korkut Boratav:
“Füze Kalkanı” projesi Amerikan emperyalizminin Ortadoğu’daki stratejik hedeflerine hizmet eden bir karar. Türkiye tarafından bunu, NATO ittifakı içinde dahi kabul etmeyi gerekli ve zorunlu

kılan hiçbir neden yoktu. Türkiye bunu reddedebilir. Kalkanın hedefi de, kimi koruduğu da bellidir. Bugünkü koşullarda bunun Türkiye’nin korunmasına katkı yapacak bir güvence olmadığı ortadadır.

AKP hükümeti büyük Amerikan emperyalizminin, yahut esas olarak emperyalist sistemin stratejik bütün taleplerini kabul eder. Fakat imaj yaratmak, vitrin oluşturmak için popülist söylemlerle sembolik muhalefet yapar. İsrail’le ilgili çatışması ve polemigi bu yüzdendir. Onun dışında Amerika’nın ne zaman stratejik bir talebi olsa, füze kalkanı, Libya operasyonu gibi veya bugünlerde Suriye ile ilgili gerilimlerde olduğu gibi yerine getiriyor. Ama işte bağımsız olduğu, “ben kendi programımı uyguluyorum” izlenimi bırakacak eylemler yapıyor.

Bu projeye bütün kamuoyunun karşı çıkması gerekir. Bu konudaki mücadeleleri de destekliyorum.

“İşçi sınıfını ve bütün ezilenleri mücadeleye çağırmalıyız”

Ahmet Öncü:

Malatya’nın Akçadağ ilçesine bağlı Kürecik Bucağı’na kurulacak olan füze kalkanı Türkiye’nin ABD ve NATO’nun Ortadoğu’da ileri karakolu olma rolünde yeni bir aşamaya geldiği

izlenimini vermektedir. Bu bir yanıyla uzunca bir zaman yanlış bir biçimde Türkiye’nin ABD’den koptuğu yönündeki görüşlerin geçersizliğini kanıtlarken, bir yanıyla da Türkiye’nin emperyalizm için vazgeçilmezliğini gözler önüne sermektedir. Türkiye kapitalist devleti her koşulda bu göreve talip olduğunu AKP hükümetinin ağzından hiç çekinmeden açıklamaktadır. Bu bağlamda emperyalizmin bölgede hiçbir itibarının kalmadığı bir dönemde, AKP hükümetinin bölgede artan popülerliğine dayanılarak, Türkiye üzerinden yeni bir emperyalist saldırının

temelleri atılmaktadır. Bir süredir Türkiye ile İsrail arasında tırmandırılan yapay siyasi ve askeri gerilim bu projenin bir parçasıdır. Doğaldır ki bu türden ciddi bir siyasi projenin hayata geçirilmesinde birtakım pürüzler olacaktır. Ancak Türkiye, çok yakın bir zamanda Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç’ın da açıkça ifade ettiği gibi, İsrail ile savaşa niyetinde değildir.

O halde, İsrail meselesinin ötesine geçip resme genel olarak bakmakta fayda var. İsrail ile başlayan gerilim şimdi Güney Kıbrıs’la devam ettirilmektedir. Başbakan “ilk Türk savaş gemisini” denize indirmekte, ABD’ye yaptığı ziyarette “Türkiye’nin savaşa hazır, imkânları çok fazla olan bir ülke olduğunu” herhangi bir sakınca duymadan ilan etmektedir. Savaş korosuna Cumhurbaşkanı da eklenmekte, başbakanının sözlerine destek verircesine, ülkenin savaşa hazır olduğunu beyan etmektedir. Ülke içinde bu gelişmenin doğrudan izdüşümü hükümetin Kürt halkının karşısına askeri olarak çıkmış olmasıdır. Bu çerçeveden bakılınca demokratikleşme söylemiyle liberal aydınların nezdinde takdir kazanmış olan hükümetin, bir bütün olarak Kürt ulusal hareketinin karşısına geçmiş olduğu gözden kaçırılmamalıdır. Türkiye burjuvazisinin Kürt sorunu sadece bir iç mesele değildir. Kürt halkının mücadelesi bölgenin tümünü ilgilendiren, devrimci bir potansiyeli her zaman içinde barındıran, geniş çaplı bir siyasi meseledir. Dolayısıyla hükümetin Kürtlerin özgürlük mücadelesine sınırlar dahilinde olduğu kadar sınır ötesinde de fiilen askeri olarak dikildiğini es geçmemek gerekir.

Şimdi bir an bütün bu verileri bir yana koyup, söz konusu genel resmin ortaya çıkışında hangi maddi etkenler rol oynamıştır diye soralım. Bunun en kısa ve öz yanıtı, kapitalizmin, yani emperyalizmin nihai krizidir. Kapitalizmin üçüncü büyük depresyonu bütün dünyayı yangın yerine çevirmiş, halklar dünyanın her yanında ayaklanmış, tek tek ülkelerde işçi sınıfı sınıf olma yolunda her noktada kahramanca savaşımaya başlamış, dünya devrimini hayal etmek artık hayal olmaktan çıkmıştır. Bu ortamda karanlığı aydınlatan bir ışık gibi parlayan Kuzey Afrika ve Ortadoğu halklarının devrimleri burjuvazilerin korkusunu ve tedirginliğini had safhaya çıkarmıştır. Devrimlerin bir an evvel durdurulması onlar için yaşamsal önemdedir. Filistin halkının giderek yükselen özgürlük talepleri bu süreçte devrimci bir yönelimi tetikleyip, bölge ve dünya devrimine yepyeni bir boyut getirebilir. İşte bu nedenle Filistin sorunu emperyalizm için hiç olmadığı kadar önemlidir. Emperyalizmin Türkiye’ye ihtiyacı bu noktada ortaya çıkmakta ve Türkiye’ye Filistin ve Arap halklarının kurtarıcısı rolü verilmektedir. Oysa kendi işçi sınıfını, yoksullarını, ezilenlerini baskılamada beis görmeyen Türkiye hükümetinin, ne Filistinlilere, ne de Arap halklarına verebileceği bir şey

vardır. İşsizlik ve yoksulluktan muzdarip bölge halklarına verebileceği tek şey iktidara geldiği günden bugüne kadarki icraatından bellidir: Daha fazla sömürü, daha fazla açlık ve yoksulluk, daha fazla baskı ve hukuk dışılık. Bunlar dışında ise asli görevi emperyalizm ile birlikte bölge ve dünya devrimini durdurmaktadır.

Bu durumda sosyalistler olarak ne yapmalıyız? Emperyalizmin Türkiye üzerinden sahneye koyduğu saldırı projesine karşı toplumun bütün ilerici kesimlerini uyarmalıyız. Ancak bu yetmez. Başta işçi sınıfı olmak üzere bütün ezilenleri savaşa karşı birleşmeye, barış ve ekmek için mücadeleye katılmaya çağırmalıyız. Bütün dünyayı kana bulamaktan çekinmeyen emperyalizme ve sermayeye doymayan burjuvazilere insan olduğumuzu kanıtlamak için dünyanın her yanında mücadele edenlere ulaşmayı, onlarla dayanışmayı yükseltmeyi asla ihmal etmemeliyiz. Kaybedeceğimiz uygarlığımızdır. Kazanacağımız ise insanlığın önüne yepyeni ve daha ileri bir uygarlık yolu açmak olacaktır.

“Saldırı amaçlı bir proje”

Fikret Başkaya:

Emperyalizm, aşağı yukarı 500 yıldır dünyanın geri kalanının sömürüsü üzerinde yol aldı. Son dönemde doğal kaynaklar özellikle enerji kaynakları ve stratejik kaynaklar gittikçe tüketiliyor.

Dolayısıyla Güney’e yani bizim gibi üçüncü dünya ülkelerine savaş kaçınılmaz. Bir kere bu emperyalizmin ve kapitalizmin giderek sıkıştığı anlamına geliyor.

Bir de şunu söylemek gerek, her kim ki kapitalizmden bahsederse mutlaka yanına emperyalizmi de eklemesi gerekiyor. Çünkü kapitalizm emperyalizmdir. Fakat bırakın emperyalizmi, son dönemde kapitalizm sözcüğü dahi kullanılmaz hale geldi. Bu, şu demek; insanlar lafa yalanla başlıyorlar çünkü, herhangi bir şeyi adıyla çağırmadığımız zaman yalan söylüyorsunuzdur.

Petrol kuyularının izini sürün Amerikan üslerine ulaşırsınız. Dolayısıyla emperyalizm güney halklarına yönelik bir savaşa hazırlanıyor ki, zaten savaş hiç bir zaman eksik olmadı. Bakın 2. Emperyalist Savaşı’nın bitimine. Japonya teslim olduğu halde Amerika, Nagazaki ve Hiroşima’yı bombaladı. Ama bu sıradan bir bombalama değildi. O gün bugündür bakın tarihe savaşız yıl yoktur. Bu emperyalizmin ve kapitalizmin ruhunda olan bir şey. Fakat şimdi bir sıkışma daha var ve işler daha ciddi bir hal alıyor.

Emperyalizmin savaş ve projesi

Türkiye'deki "füze kalkanı" ile İran'a yönelik birtakım saldırı söylemleri tamamen bu bütünlük içinde anlaşılabilir.

Dünyada 950 tane multi milyoner var. Bu 950 kişinin sahip olduğu servet dünya nüfusunun yüzde 40'ının gelirinden fazla. Bu yüzde 40 da 2.8 milyar insan ediyor. Böyle bir tablo var. Bunu nasıl sürdüreceksiniz? Bunu savaşla sürdüreceksiniz, bunu yok etmekle sürdüreceksiniz. Türkiye'ye yerleştirilecek "füze kalkanı" projesi de bu saldırganlığa hazırlık aşamalarından biri. Yani yavaş yavaş bu saldırının koşullarını yaratıyorlar.

Tabi şimdi gerçek bu ama, onlar böyle söylemezler. Onlar başka dili konuşurlar. Savunma amaçlı olduğunu söylerler ama, bu söylemler inandırıcı değil. Bunların hepsi saldırı amaçlı. Türkiye'ye "füze kalkanı" yerleştirilenler oraya piknik yapmak için gelmiyorlar. Proje, doğrudan doğruya bölgedeki enerji kaynaklarını denetleme amaçlı, daha çok da İran'a yönelik. Otomatik olarak siyonist İsrail'in güvenliği için oraya yerleştirilecek. Dünyanın bir numaralı emperyalist ülkesi ile siyonist rejimin güvenliği için buraya füze kalkanı yerleştiriliyor. Siz bunu kabulleniyorsunuz. Sonra İsrail'le güya çatışyorsunuz. Bunun inandırıcılığı yok. Bu tamamen ahmakları aldatmak için, seyirciyi oyalamak için bir manipülasyon. Bu söylemin teşhir edilmesi gerekir. Zaten İran'dan da bu çatışmanın, söylemin sahte olduğuna dair bir demeç geldi. Netice itibarıyla konuyu emperyalizmin jeo-stratejik, jeo-politik projesi dahilinde anlayabiliriz. O açıdan çok dikkatli olmak ve bu girişimi teşhir etmek lazım.

Bir yandan "füze kalkanı" gelecek, sonra "Türkiye'de yeni anayasa yapılacak, Türkiye demokratikleşecek" denecek, bunlar tabi inandırıcı olmayan söylemler, hamasetten başka bir şey değil.

Meseleyi bu bütünlük içinde yani emperyalizmin jeo-stratejisi dahilinde anlamaya çalışmak gerekir. Bu da emperyalizm ile kapitalizmi sorun edenlerin işi olabilir.

"İsrail'i korumak için..."

İzzettin Önder: "Füze Kalkanı" AKP iktidarının bütün komşularla sulh içinde yaşama politikasını bir şekilde bozmuş olduğunun işaretidir. Böyle bir kalkan saldırıyı kendi üzerine çeker. Keşke böyle bir kalkana başvurmak yerine

komşularımızla sulh içerisinde, sükunet içerisinde yaşayabilseydik. İşte o zaman emperyalistlerin

Türkiye'yi sürüklediği yönde değil de, daha bağımsız politikalarla daha başarılı olunurdu.

Bu bir savaş göstergesidir aslında. Biliyorsunuz savaş sanayisi hep, "savunma sanayisi", "güvenlik sanayisi" sözcükleri altında gizlenir.

Kalkan projesi tabi ki Ortadoğu'da kaynaklı suların bir sonucudur. İkinci ise, çatışma görüntüsü altında İsrail'in korunması için hazırlanmış bir projedir. Bizi hiç ilgilendirmeyen alanlarda onun savunmasını yapmak, üstelik de komşumuzla ihtilafa girmek, ona "ben senden şüpheleniyorum, kuşkuluyorum" imajı vermek bana çok dostça ve barışçıl bir tavır gibi gelmiyor. O yüzden bu projeye imza atılmasından dolayı üzgünüm.

"Sınıfın öfkesini açığa çıkartmak olmalı"

Volkan Yaraşır:

"Füze kalkanı" projesi TC'nin transformasyon sürecinin bir parçasıdır. Bu süreç anlaşıldığı oranda bu ve benzeri gelişmelerin içeriği kavranabilir. TC bugün bir ayağı GOP-Genişletilmiş Ortadoğu Projesi'ne tam angajmanla, diğer ayağı ise Çin ve Vietnam çalışma rejiminin inşasıyla kendini dışa vuran bir transformasyon yaşıyor. GOP'a angaje olmak TC'nin emperyalizmin aktif taşeronu ve lejyoneri haline gelmesi demektir. Çin çalışma rejiminin inşası ise Anadolu topraklarının küresel sermayenin üssüne dönüştürülmesidir.

GOP Kuzey Afrika'dan Ortadoğu'ya, Balkanlar'dan Kafkaslar'a, Arap Yarımadası'ndan Uzakdoğu'ya kadar geniş bir coğrafyayı içinde barındırıyor. Karşı-devrimci stratejist Brzezinski tarafından "Global Balkanlar" diye de tanımlanan bu coğrafyada dünya enerji kaynaklarının dörtte üçü, dünya nüfusunun %75'i bulunuyor. Dünya zenginliğinin %60'ı üretiliyor. Ayrıca yine aynı coğrafyada stratejik enerji yolları ve kıymetli topraklar bulunuyor. Yani bu coğrafya 21. yüzyılın emperyal öznelininin savaş alanını oluşturuyor. TC Neo-Osmanlılık politikalarıyla, "stratejik derinlik" teorisiyle, ABD ve AB'ye dayanarak bölgede "güç yansıtmaya" çalışıyor. Bölgenin yeniden dizaynında lejyonerlik ve taşeronlukla pay kapmaya ve bölgesel bir güç olmaya çalışıyor. Bundan dolayı Somali'ye asker yolluyor. Libya'ya yapılan emperyalist müdahaleye aktif katılıyor. İran ve Suriye'ye had bildiriyor, Filistin'in hamiliğine sıvanıyor. Bölgenin yeniden dizaynı finans-kapitalin arzularını kamçılıyor, agresyonunu artırıyor. İzmir'in, NATO'nun yeni saldırı

üssü haline getirilmesi, Kürecik'te füze kalkanı

sisteminin kurulması bu sürecin parçalarıdır. Ordunun hizaya getirilerek, finans-kapitalin hamlelerinin güvenlik altına alınma isteği ve emperyal bir vizyonla Suriye ve İran'a karşı savaş hazırlıkları içine girilmesi de sürecin başka yansımalarıdır.

"Füze kalkanı" projesi NATO'nun "**stratejik konsept**" adı verilen yeni konseptinin ürünü olarak devreye sokuldu. Kompleks bir karakteri olan sistemin bir ayağı da Romanya'da inşa edildi. Romanya'ya "avcı füzeler" yerleştirildi. Sistemin diğer bir ayağını Amerikan savaş gemilerine monte edilen Aegis füze sistemi oluşturuyor. Kısaca Kürecik'te "savunma" amaçlı kurulduğu iddia edilen füze kalkanı kompakt, bütünlük bir yapının parçası ve ABD emperyalizminin küresel saldırı stratejisinin bir uzantısıdır ve hedef Ortadoğu halklarıdır. Zaten ABD belgelerinde bu açıkça ilan edilmiştir. İçinde İran, Suriye, Filistin, Rusya, Çin, Kuzey Kore, Küba, Venezuela'nın bulunduğu bir dizi ülke ABD'nin çıkarlarını tehdit eden ülkeler olarak değerlendirilip, "füze kalkanı" sisteminin bu ülkelere yönelik kurulduğu açıklanıyor. Yani Kürecik'te kurulacak "füze kalkanı" sistemi asıl olarak emperyalizme ve siyonizme kalkan olacaktır.

TC içeride şiddetli gericilik ve militarizasyon süreci yaşarken, dışarıda agresyon politikaları izliyor, emperyalizm adına işgal ve talan politikalarını gündeme getiriyor. Ama Ortadoğu coğrafyasında tarih boyunca büyük anafolar ve alt-üst oluşlar yaşandığı unutuluyor. Özellikle Kürt ulusal sorununun ulaştığı boyut ve bir Ortadoğu sorunu haline gelmesi, bölgedeki birçok emperyal projeyi engelleyici içeriktedir. Arap devrimlerinin yarattığı dalga halen Ortadoğu'yu sarsıyor. Filistin sorununda yeni dinamikler ortaya çıkıyor. Bu birbirini etkileyen anafolar, bu coğrafyada işlerin hiç de kolay olmadığını göstermekte. Kapitalizmin yapısal krizinin sarsıcı etkileri ve Avrupa'yı saran borç krizi TC'yi kritik bir momente soktu. Bu süreç aynı zamanda sınıfsal antagonizmayı da artırıcı bir süreçtir.

Anadolu topraklarının küresel sermayenin odaklarından biri, emperyalizmin askeri üssü ve bir ön cephesi olmasına verilecek yanıt antikapitalist mücadeleyi yükseltmek, sınıfın öfkesini açığa çıkartmak olmalıdır. Anadolu topraklarındaki Kürt halkının ulusal enerjisiyle işçi sınıfının sınıfsal enerjisinin birleşiminden ortaya çıkacak yıkıcı güç ve devrimci infalak Ortadoğu'yu ve Ön Asya'yı özgürlükler coğrafyası haline dönüştürebilir. Kürt alt sınıflarının muhteşem mobilizasyonu ve batı yakasındaki bir dizi sınıf deneyimi bu yolun nesnel zeminlerini örmektedir. İsrarla bunun üzerinde durmalıyız. Bu ısrar Ortadoğu'yu kan, gözyaşı, katliam ve zulüm coğrafyası olmaktan kurtaracak tek yoldur.

Filistin devleti için tek yol direniştir!

BM nezdinde girişimde bulunarak, Filistin'in bağımsız devlet olarak tanınması talebinde bulunan Filistin Yönetimi Başkanı Mahmud Abbas, ABD-İsrail ikilisinden gelen tehditlere rağmen, talebinin arkasında durdu. İlk defa ABD'nin karşı çıktığı bir girişimde bulunan Abbas, hem Filistin halkı hem dünya nezdinde kısmen de olsa bir saygınlık kazandı. Umudunu ve geleceğini siyonizmin hamisi ABD'ye bağlayan bir başkan profili çizen Abbas, attığı bu sembolik de olsa bir irade sahibi olduğunu gösterdi.

Belirtmeliyiz ki, ABD tarafından veto edilecek bu sembolik adımın, Filistin halkının temel sorunlarının çözülmesine bir katkısı olmayacak. Filistin Yönetimi ve Filistin halkı için moral açıdan değer taşıyan bu girişim, İsrail devletinin Filistin topraklarını işgal eden gayr-ı meşru konumuna yeniden işaret etmiş oldu. Siyonist rejimin şefleri bundan ciddi bir rahatsızlık duysalar da, uluslararası hukuku ve yasaları hiçe saydıkları için, bundan çok etkilenmeyecekler. Bununla birlikte işgalci İsrail devletinin halklar nezdindeki meşruiyetini yitirmesi olumlu bir gelişme olacaktır.

Obama riyakarlığını dünyaya ilan ediyor

ABD Başkanı Barack Obama, Mahmud Abbas'a baskı yaparak bu talebinden vazgeçirmeye çalıştı. Zira bu aralar Arap halkları nezdinde şirin görünmeye çalışan Obama yönetiminin, Filistin devletinin BM tarafından tanınması girişimini veto ederek engellemesi, kaba riyakarlığın dünya-aleme ilan edilmesi anlamına geliyor. Arap halklarının kendi geleceklerini belirleme hakkını desteklediğini ilan eden Obama, Filistin sözkonusu olunca bu laflarını anında yutuyor. Böylece Obama, ırkçı-siyonist rejimi himaye etmek adına, dünya nezdinde alçaltıcı bir pozisyona düşmüş oldu.

Denebilir ki, Abbas'ın BM nezdindeki sembolik girişiminin en hayırlı sonucu, Beyaz Saray'daki savaş baronlarının, "Arap halklarının kendi geleceklerini belirleme hakkını destekliyoruz" şeklindeki açıklamalarının iğrenç bir yalandan ibaret olduğunun bizzat Obama tarafından itiraf edilmesini sağlamak olmuştur.

ABD emperyalizminin bir yandan ırkçı-siyonist rejime özel himaye sağlarken, öte yandan Filistin halkına düşmanlık yapması yeni bir olgu olmadığı gibi, bir sır da değildi. Bu kritik günlerde bile Obama'nın siyonizmin hamiliğini sürdürmesi, emperyalistlere umut bağlamanın ezilen halklara bir şey kazandırmayacağını, tersine, böylesi beklentilerin boş yere zaman ve enerji kaybına yol açacağını, bir kez daha kanıtlamış oldu. Filistin halkı saflarında "Filistin bağımsız devlet olacak" beklentisinin boşa düşmeye mahkum olduğu dikkate alındığında, pekçok Filistinlinin hayal kırıklığına uğramasına da yol açacaktır.

BM'den Filistin halkına yarar gelmez...

Bağımsız Filistin devletinin tanınması için yapılan sembolik girişim, ezilen halkların salt diplomatik

girişimlerle bir şey kazanmalarının mümkün olmadığını yeni bir kanıtı olmuştur. Zira son günlerde BM salonlarında ve dünya basınında Filistin'den çokça söz edilmesine rağmen, Filistin halkının temel sorunları yerli yerinde duruyor. Dahası, temel sorunlar bu hengame içinde kayboluyor.

BM şefi dahil, pek çok kişi bu paravan örgütün kürsülerinden Filistin sorunu ile ilgili vaazlarda bulunuyor. Ancak bu tür söylemlerin "söz uçar" kuralı gereği kısa sürede unutulacağından, sorunların ise yerli yerinde kalacağından şüphe etmemek gerek. Vurgulamalıyız ki, BM, -son olarak Libya örneğinde görüldüğü gibi-, emperyalist saldırganlığa onay veren düşkün bir noterden başka bir şey olmadığını kanıtlamıştır. Hal böyleyken, emperyalist güçlerin elinde paravan bir örgüt olan BM'den ezilen halklar lehine bir iş yapmasını beklemek, abesle iştigaldir.

BM'de diplomatik girişimler, tek bir durumda işe yarayabilir; ezilen halklar meşru/militan/kitlesel direnişi büyüttükleri zaman. Bunun olmadığı yerde, ezilen halkların temsilcilerinin BM salonlarında tükettiği zaman, boşa harcanmış zamandır.

Ortadoğu dörtlüsü havanda su dövüyor...

ABD, Rusya, BM ve AB temsilcilerinin katılımıyla oluşturulan Ortadoğu dörtlüsü, güya Filistin sorununu çözmekle iştigal edecekti. Bu oluşumun ilanı üzerinden yıllar geçmesine rağmen, bir arpa boyu yol alabilmiş değil. İngiltere eski başbakanı Tony Blair gibi bir savaş suçlusunu sözcü seçen Ortadoğu dörtlüsü, Filistin devletinin tanınması için BM nezdinde yapılan girişim konusunda da nal topluyor.

Tony Blair başta olmak üzere, bu oluşum adına konuşanlar, kayda değer tek laf etmiyorlar. Temciti pilavı gibi ısıtıp durdukları şey, Filistin-İsrail temsilcilerinin masabaşı görüşmelere dönmesi gerektiğini vaaz etmekten ibarettir. Oysa bu sözlerin zerre kadar bir

anlam taşımadığını herkes biliyor. Çünkü masabaşı görüşmelerin, İsrail'in, Yahudi yerleşimcileri kullanarak daha çok Filistin toprağını gasp etmesine hizmet etmekten başka bir işe yaramadığı kimse için bir sır değil.

Hal böyleyken, Mahmud Abbas'a "görüşmelere dön" şeklinde çağrılar yapmak, Filistin halkına karşı, işgalci İsrail devleti tarafında yer almaktan başka bir anlam taşımıyor.

Hiçbir gerici güç ezilen haklara samimi destek sunamaz...

Filistin sorunu AKP hükümeti ile Amerikancı Arap rejimlerinin de gündemindedir. Suudi Arabistan, Katar, Ürdün gibi devletler de, tıpkı AKP iktidarı gibi Filistin halkının sorunlarını siyasi çıkarları için kullanıyorlar. Bu gerici rejimler, güya Filistin halkından yanalar. Oysa Amerikan uşaklığı ile Filistin davasına destek vermek aynı anda olabilecek şeyler değil. Zira biri varsa öteki, öteki varsa beriki yok demektir.

AKP ve şefi Tayyip Erdoğan başta olmak üzere, bu gerici güçlerin ABD işbirlikçisi oldukları kesin

olduğuna göre, Filistin halkı lehine söyledikleri her sözden riyakarlığın fişkırması kaçınılmazdır.

Hal böyleyken Filistinlilerin en azından bir kısmının, AKP hükümetinden medet umduğu söyleniyor. Tayyip Erdoğan'ın İsrail'e dair sarf ettiği sözlerin, Filistinliler tarafından olumlu karşılandığına kuşku yok. Ancak peynir gemileri lafla yürümez. Nitekim, edilen bunca lafın Filistin halkının sorunlarının çözümüne zerre kadar katkı sunduğuna dair tek bir amere bulunmuyor. Buna karşın, bazı Filistinliler'in ABD imalatı AKP'nin şefinden medet umması, onların çaresizliklerine işaret ediyor.

Kitlesel, meşru/militan direnişin olmadığı yerde kazanımdan söz edilemez

Mahmud Abbas'ın girişimi ABD engeline takılmayacak olsaydı, bunun Filistin halkına sağlayacağı tek somut kazanım, Uluslararası Adalet Divanı nezdinde İsrail'e karşı dava açma hakkına kavuşması olacaktır. Bu kazanım önemsiz değil elbet, ancak büyütülecek bir tarafı da yok.

Öte yandan, siyonist saldırganlık ve emperyalistler karşısında fiyasko üzerine fiyasko yaşayan Mahmud Abbas ve ekibinin, BM nezdinde bağımsız devlet talebini gündeme getirerek, Filistin halkı nezdinde yıpranan imajlarını düzeltmek istediklerine dair veriler de mevcuttur. Sonuç böyle olursa, bu, Filistin davasının geleceğine yarar değil zarar verebilir ancak. Çünkü bu ekip, yaşadığı tüm badirelere rağmen, halen emperyalistlerden medet uman çizginin Filistin'deki temsilcisi konumundadır.

Filistin halkının fiili veya diplomatik alanda kazanımlara ulaşabilmesinin tek yolu var; o da kitlelerin meşru/militan ve sürekli direnişidir. Bunun dışındaki tüm yollar veya beklentiler, zaman ve yeni toprak kaybindan başka bir işe yaramayacaktır. Nitekim Abbas ve ekibi BM salonlarında iken, siyonist rejim, Kudüs'teki Yahudi yerleşimlerinde bini aşkın yeni konutun inşa edileceğini ilan etti. Bu küstahlığa karşı ne BM'nin ne Ortadoğu dörtlüsünün ne de uzlaşmacı Mahmud Abbas ekibinin yapabileceği bir şey var.

Siyonist işgale, emperyalistlere ve bölgesel gerici güçlere karşı güçlü bir irade ile çıkmak, uzlaşmacı Abbas ekibinin değil, süreç içinde devrimci önderliğini de yaratacak olan direnişçi Filistin halkının ellerindedir.

Yemen'de isyan sürüyor

“Dış müdahalelere hayır, zafere kadar direniş!”

Haziran ayında uğradığı suikastın ardından tedavi için Suudi Arabistan'a giden Yemen diktatörü Abdullah Salih'in ülkeye dönmesiyle, gerici güçler saldırıya geçti. Gözü dönmüş bir şekilde emekçilere kurşun sıkan diktatöre bağlı kolluk kuvvetlerinin son bir haftada 175 kişiyi katlettiği bildiriliyor. Sekiz aydan beri devam eden halk isyanı karşısında aceze düşen Salih, sırtını emperyalistlere yaslayıp halkın kanını akıtarak saltanatını koruyabileceğini sanıyor.

Abdullah Salih ve onun yordakçı takımı devlet terörüyle emekçileri sindirme hesabı yaparken, ABD ile onun sadık uşağı Suudi Arabistan ise diktatörün kanlı planlarına destek sunuyorlar. Hem diktatöre hem onun hamiliğini yapan ABD-Suudi Arabistan koalisyonuna karşı direnen genç kuşaklarla emekçiler ise, sergilenen kanlı plana ve onun arkasındaki güçlere karşı mücadele etmeye kararlı olduklarını bir kez daha ilan ettiler.

ABD-Suudi desteği gerici rejimin ömrünü uzatıyor

Yemen'de isyanın aylardan beri devam etmesine ve milyonlarca insanı harekete geçirmesine rağmen, diktatör Salih halen ayakta durabiliyor. Hükmettiği alanlar fazlasıyla daralmış olsa da, “devlet başkanı” sıfatını kullanarak açıklamalar yapıyor, vaatlerde bulunuyor, hatta tehditler savuruyor. Nitekim, Sana'ya döner dönmez katil sürülerini direnen halkın üzerine sürerek, toplu katliamlara başladı.

Milyonlar nezdinde gayr-ı meşru duruma düşen diktatör Salih'in bu kadar uzun süre ayakta durabilmesinde, ABD-Suudi koalisyonunun verdiği desteğin önemli bir rolü var. Libya'nın üzerine savaş aygıtı NATO'yu süren emperyalist güçlerle suç ortakları, gerçekleştirdiği tüm katliamlara rağmen Abdullah Salih'in arkasında duruyorlar. Suriye'yi diline dolayan ABD ile Türkiye ve Suudi Arabistan'daki yordakçıları, Yemen'e dair tek kelime etmiyorlar. Zira bu gerici rejimin ayakta kalmasını fazlasıyla önemsiyorlar.

Yemen'de halk isyanının zafere ulaşması, Suudi Arabistan başta olmak üzere, körfezdeki ABD kuklası petro-dolar krallarının taçlarının sokaklarda yuvarlanma saatinin geri sayıma başlaması anlamına gelecektir. Yemen diktatörüne gösterilen ihtimamın esas nedeni, bu Ortaçağ kalıntısı kralların taçlarını, aynı anlama gelmek üzere emperyalist/siyonist güçlerin çıkarlarını korumaktır. Aksi halde halk nezdinde gayr-ı meşru duruma düşmüş bu diktatör kimsenin umurunda olmazdı.

Bu ihtimamın farkında olan Salih, “ulusa seslenme” cesaretini de buradan alıyor. Amerikancı diktatör, milyonların harekete geçmesine, rejimin siyaset, bürokrasi, diplomasi, askeri ve diğer kurumlarında yaşanan parçalanmalara rağmen, tahtını terk etmiyor. Ancak, bu gerici dayanaklar Salih'in ömrünü uzatmaya yetse de, tarihin çöplüğünü boylamaktan kurtarmaya yetmeyecektir.

İsyancıların “ihtiyatı” diktatöre manevra yapma imkanı veriyor

Abdullah Salih'in ayakta kalabilmesini kolaylaştıran bir diğer önemli etken, isyan halindeki genç kuşaklarla emekçilerin ihtiyatı elden bırakmamalarıdır. Direniş meydanlarından rejimin temel kurumlarını kuşatmak için

harekete geçmenin önemi üzerinde sıklıkla durulmasına rağmen, bazı girişimler dışında, direniş halen kent meydanlarında sürüyor. Bu ise, yasa/kural tanımayan, halk nezdinde gayr-ı meşru duruma düşen diktatörün tahttan inmemek için ayak diremesine fırsat veriyor.

Zorba diktatörü rejimiyle birlikte yıkana kadar direnişe devam edeceklerini defalarca kez ilan eden isyancılar, olayların fiili bir savaşa sıçramasını önlemek için çaba sarf ediyorlar. Zira, neredeyse herkesin silahlı olduğu Yemen'de, silahlı çatışmaların iç savaşa dönüşmesinden endişe eden isyanın liderleri, bu tehlikeyi önlemeye çalışıyorlar. Şu ana kadar rejimin yüzlerce kişiyi katletmesine rağmen, silahlı çatışmadan kaçınan isyancı güçler, bu tercihten dolayı sürecin uzamasını göze almış görünüyorlar. Nitekim Taiz kentinde bir dönem silahlı çatışmalar yaşansa da, bu kentin dışına pek taşmadı. Salih'e bağlı güçlerin başkent Sana'daki bir kabile ile çatışması da, yine belli sınırlarda tutuldu. Son bir haftada katliamları yoğunlaştıran diktatöre bağlı katil sürüleri ise, provokatif saldırılarını sürdürüyorlar. İsyancıların ihtiyatlı tutumu, diktatörün “son koz” olarak kullanacağı iç savaşı önlemeye yetmeyebilir.

İsyancıların bu ihtiyatı yersiz olmamakla birlikte, direnişin sonuç almasını zorlaştırıyor. Bu fırsatı kullanan diktatör ise, tahtına sınımsız sarılıyor. Buna karşın direnişin aylara yayılması, isyancılar da bir yorgunluğa yol açmış görünmüyor. Özellikle sistemin geleceksizliğe mahkum ettiği genç kuşaklar, direnme kararlılığını koruduklarını, rejimiyle birlikte diktatör Salih'i yıkmadan alanlardan çekilmeyeceklerini, son olaylar vesilesiyle bir kez daha ilan ettiler.

“Dış müdahalelere hayır, zafere kadar direniş!”

Yemen'de direnişi sürdüren genç kuşaklar, ABD-Suudi Arabistan kaynaklı dış müdahalelere karşı net bir tutum alıyorlar. Örneğin emperyalistlerle bölgesel gericiliğin, “Yemen devrimini boğmak için çalıştığını” ifade eden “Değişim Devrimi Gençliği” temsilcileri, bu müdahalelere karşı olduklarını her fırsatta dile getiriyorlar. Salih'e muhalif burjuva partilerin ABD-Suudi koalisyonu ile pazarlık yapmasına da karşı çıkan bazı isyancılar, sadece Abdullah Salih'i değil, rejimini de yıkmak istediklerini ve bu hedeflerine ulaşana kadar direnişin devam edeceğini vurguluyorlar.

Diktatör Salih'le suç çetesinin halk nezdinde hiçbir meşruluğunun kalmadığı konusunda hemen tüm taraflar mutabıktır. Burada sorun diktatöre nihai darbeyi vurup yeni yönetimi inşa edecek siyasi bir iradenin belirginleşmesi planında çıkmaktadır. Yazık ki, direniş kararlılığına rağmen, isyanın bu konuda halen zayıf olduğu görülüyor. Oysa bu kitlelilikte bir isyan kararlı bir önderliğe kavuşmuş olsaydı, sonuçlar çok farklı olurdu. O koşullarda kitleleri meydanlardan rejimin sembolü olan kurumlara doğru kararlı bir şekilde yürütüp diktatörle suç ortaklarını kovmak zor olmazdı. Emekçilerin iktidarı ele geçirmesine olanak sağlayacak gerçek bir devrim için ise, devrimci sınıf partisinin isyana önderlik etmesi şarttır.

Önderlik boşluğunun doldurulması veya “Değişim Devrimi Gençliği”nin bu misyonu yüklenmesi, Salih rejimine nihai bir darbe indirmenin yollarını açıp düşkün diktatörün sonunu getirecektir.

Eylül 2011 | Şili

Yüzbinler sokakta

Eğitim alanındaki ticarileştirme saldırısına karşı aylardır sokaklarda olan Şilili öğrenciler ve öğretmenler, parasız ve kaliteli eğitim talebiyle tekrar alanlara çıktılar. Ülkenin önemli caddelerinde ve Şili Öğrenci Konfederasyonu'nun toplandığı Santiago Almagra Parkı gibi büyük meydanlarda toplanan öğretmen ve öğrencilere Devlet Bakır Madeni İşletmeleri'nde (CODELCO) çalışan işçiler de destek verdi.

Şili'deki gösterilere iki yüz bine yakın öğrenci ve öğretmenin katıldığı belirtilirken yürüyüşe katılımın, 1990'da diktatörlüğün sona ermesinden bu yana ulaşılan en yüksek rakam olduğu tahmin ediliyor. Gösteriler sırasında polisle bir grup gösterici arasında yaşanan çatışma sırasında birçok eylemci gözaltına alındı.

Wall Street'te saldırı

ABD'nin New York kentinde düzenlenen anti Wall Street yürüyüşüne yüzlerce kişi katılırken, 80 gösterici gözaltına alındı.

“Wall Street İşgal” kampanyasının 2. haftasında eylemler devam etti. Bu kapsamda gerçekleştirilen gösteriye ağırlıklı olarak gençler katıldı. Polis bölgeyi ablukaya alırken göstericilerin Wall Street'e yürümelerine izin verilmedi. Polis terörünün devreye girdiği gösteride 80 anti-kapitalist gözaltına alındı. Birçok yola barikatlar kuran polis, göstericileri “trafiği engellemek”, “polise hakaret” suçlamalarıyla gözaltına aldı.

Göstericiler talepleri karşılanıncaya kadar Zuccotti Parkı'nda kamp kurmaya devam edeceklerini belirttiler.

Yunanistan'da grevler sürüyor

Yunanistan'da emekçiler krizin kendilerine fatura edilmesine karşı grev ve eylemlerine devam ediyor. Uluslararası "kurtarma yardımının" altıncı taksidini alabilmek için Yunan parlamentosu hafta boyunca 'kemer sıkma mesaisi' yaptı.

Kesintilere karşı grevler

Hükümetin, emekli maaşlarını kesmesi ve memur kadrolarını askıya almayı sürdüreceğini duyurması karşısında toplu taşıma sektörü çalışanları 24 saatlik greve gitti.

Tren ve otobüs seferleri dururken, taksi şoförleri de kontak kapattı. Hava trafik kontrolörleri de birkaç saatliğine iş bıraktı.

Atina'da grev dolayısıyla metro, tramvay, tren, otobüs ve taksiler işlemediği için ulaşım felç oldu. Öğleden sonraki 3-4 saatlik iş bırakma dolayısıyla çok sayıda uçuş da iptal edildi. Bazı öğretmen ve memurlar da greve destek vererek iş bıraktı.

Ülkenin en büyük özel sektör sendikası da, açıklanan karara karşı ek eylemler düzenlenmesi çağrısında bulundu. Yunanistan sendikaları, kemer sıkma

politikalarına karşı, 5 Ekim'de kamu hizmetinde ülke çapında grev, 19 Ekim'de ise genel grev yapılacağını açıklamıştı.

48 saatlik grevler

27 Eylül günü ise, emlak vergilerine fahiş fiyatlarda yapılan zamma karşı gösteriler gerçekleştirildi.

Aralarında Maliye Bakanlığı'nda görevli personelin de bulunduğu kamu çalışanları 48 saatlik grev gerçekleştirirken, eylemler geç saatlere kadar sürdü. Başkentteki Sintagma Meydanı'na sembolik darağacı kurularak, halkın politikacıları asmak istediği mesajı verildi.

Sendikalar, krizin bedelinin çalışana fatura edilmemesi için hafta boyunca birçok sektörde grevlerin süreceğini duyurdu.

Bu kapsamda işten çıkarılmaları ve maaşlara yapılan ek ödemelerin kesilmesini protesto eden metro ile banliyö trenleri ve tramvay çalışanları 28 Eylül günü grevdeydi. Otobüs ve trolleybüs çalışanları da greve devam ediyorlar. Mesleklerinin serbestleştirilmesine itiraz eden taksiciler 48 saatlik grev kararı gereği greve çıktı.

Brüksel'de çöpçü grevi

İtalya'nın Napoli kentindeki çöpçü grevlerinin ardından Belçika'nın başkenti Brüksel'de de çöpçüler greve gitti.

Hükümetin sektörde düzenleme yapma görüşmelerini protesto eden yüzlerce çöpçünün başlattığı grev nedeniyle Brüksel sokaklarında çöp dağları oluşurken çöp bidonlarını ateşe veren işçiler trafiği altüst etti.

Çöpçüler, yapılacak düzenlemelerin işlerine malolmasından ya da maaşlarının düşmesinden endişe ediyor. Bu çerçevede, çöp toplama hizmetlerinin bölgesel yönetimlerden belediyelere verilmesi görüşülüyor.

Hamm'da ırkçı-faşist çetelere geçit yok!

Hamm, Almanya'da ırkçı-faşist çetelerin ısrarla yürüyüş yapmak istedikleri şehirlerin başında gelmektedir. Alman ilerici parti ve kurumlarının ve göçmen örgütlerinin gösterilerin yasaklanması için yaptıkları bütün başvurulara rağmen Hamm yerel yönetiminin ve polis teşkilatının tam desteğini alan faşist çeteler bu yıl da, 1 Ekim 2011 tarihinde yürüyüş yapma iznini almış bulunmaktadır.

Bu faşist gösteriyi engellemek için biraraya gelen insanlardan oluşan ilerici bir kurumu basma cüretini gösterebilmişlerdir. İlerici parti ve kurumların camlarını kırıp yöneticilerini ölümle tehdit edebilmektedirler.

Göçmenler, iktisadi durgunluğun ve işsizliğin sorumlusu olarak gösterilmekte, mevcut sistemin doğrudan sorumlusu olduğu bu duruma göçmenlerin sebep olduğu yanılması yaratılmaktadır. Bugün hedefe göçmenler konulmakta. Fakat bugün yerli ve her milliyetten işçi ve emekçi göçmen biraraya gelerek faşist çetelere dur diyebilir, Hamm'ı faşistlere dar edebilir.

BİR-KAR / Hamm

Bern'de büyük işçi gösterisi

Ücretlerin düşürülmesine ve kötü çalışma koşullarına karşı daha yüksek ücret ve işçi sağlığının korunması talebiyle inşaat sektöründe çalışan 15 bin işçi Bern'de coşkulu bir yürüyüş gerçekleştirdi. UNIA sendikasının düzenlediği yürüyüş için İsviçre'nin belli merkezlerinden tren ve otobüsler kaldırıldı.

24 Eylül Cumartesi günü gerçekleşen ve Bern parlamentosu önünde miting olarak devam eden eylem inşaat sektöründe çalışan işçilerin son on yıl içinde gerçekleştirdikleri en kitlesel eylem oldu. Sendikaların on bin kişi beklediği gösteriye 15 bin kişi katıldı.

Sendikaların Şubat ayından itibaren yenilemek istediği sözleşmeyi işverenler uzatmakta ısrar ediyor. Söz konusu sözleşme inşaat sektöründeki işçiler için kötü çalışma koşulları, düşük ücret ve işçi sağlığının rafa kaldırılması anlamına geliyor.

İnşaat sektöründeki kar oranı sürekli yükselmektedir. Geçen yıl 3,1 oranında karlarını yükselten patronlar buna rağmen düşük ücret ve ağır çalışma koşulları dayatıyor. İnşaat işçileri kötü koşullarda düşük ücretle çalışmakta, kötü hava koşullarında bile sağlığa elverişli olmayan şartlar altında çalıştırılmaya uzun mesailere zorlanıyorlar. Onbinlerce işçiyi ilgilendiren toplu iş sözleşmesinden önce sendika düzenlediği yürüyüşle patronlar üzerinde baskı uygulamak ve sözleşmeyi talepleri doğrultusunda yenilemek istiyor. Hastalık ve kaza durumlarında ücretlerin tam ödenmesi, ücretlerin yükseltilmesi, iş

güvenliği için yeterli önlemlerin alınması, kötü ve sağlığa uygun olmayan çalışma koşullarının değiştirilmesi öne çıkan başlıca talepler arasında.

İsviçre'nin birçok kentinde ve çok farklı ulustan işçilerin biraraya geldiği eylem enternasyonal bir içeriğe de sahipti ve oldukça coşkulu oldu. Ağırlığını Portekiz, İspanyol ve İtalyan işçilerinin oluşturduğu eylemde politik sembol ve sloganlar dikkat çekiciydi. İsviçreli devrimci grupların anlamlı bir katılım gösterdiği eyleme Türkiyelilerin katılımı oldukça zayıftı.

İsviçre TKİP taraftarları yürüyüşe "Sosyal hak gasplarına, işsizliğe, ırkçılığa ve savaşa karşı sosyalizm için mücadeleye" şiarının Almanca'sının yer aldığı TKİP amblemlerle orak çekiçli pankartla katıldı.

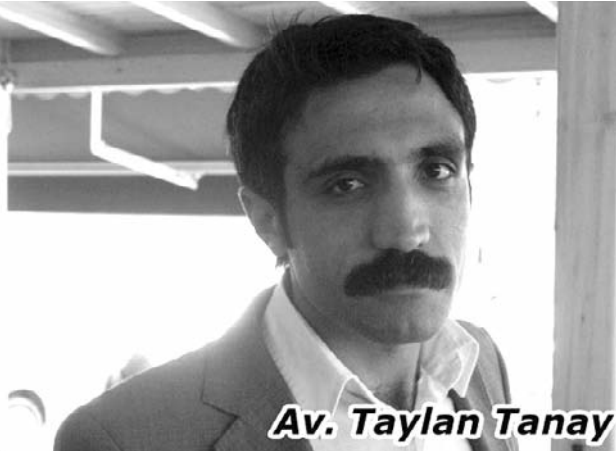
Kızıl Bayrak / İsviçre

Fransa'da öğretmenler ayakta

Fransa'da on binlerce öğretmen ve destekçileri, hükümetin eğitim politikalarını protesto etti. Ülke genelinde yapılan protesto gösterilerinde ilk kez özel okulların öğretmenleri de devlet okullarındaki meslektaşlarına destek verdi. Gösterilere yaklaşık 170 bin kişi katıldı.

Öğretmenlerin genel grevi yüzünden öğrenciler az sayıdaki sınıflara doluşturulurken, Fransa Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy, ekonomik sorunların yaşandığı bir dönemde öncelikli sorumluluğunun kamu görevlilerine değil, uluslararası rekabetle yüz yüze olan özel sektör çalışanlarına karşı olduğunu söyleyerek eylemin etkisini zayıflatmaya çalıştı.

“Sadece üniformalar değişecek”

Av. Taylan Tanay

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şube Başkanı Taylan Tanay, hapisanelerin dış güvenliğinin jandarmadan alınarak Adalet Bakanlığı personeline bırakılması planı hakkındaki görüşlerini gazetemize değerlendirdi.

Dış güvenlik meselesi uzun yıllardır tartışılıyor. Dış güvenliğin bence de Adalet Bakanlığı'nın bünyesine alınması gerekir. Çünkü asker Türkiye'de ciddi operasyonlara neden oldu. Ama bu ne kadar doğru, hayata geçirilme olasılığı var mı? Esas tartışmamız gereken nokta bence bu.

19 Ağustos'ta Adalet, İçişleri ve Sağlık Bakanlığı arasında üçlü protokol imzalandı. Bu protokol uyarınca cezaevinde jandarmaya tanınan inanılmaz yetkiler var. Bir taraftan “böyle bir tasarımız var, böyle bir şey yapmaya çalışıyoruz” diyeceksiniz, diğer taraftan üçlü protokole jandarmanın yetkilerini arttıran hükümler koyacaksınız. Bu anlaşılabilir değil. Bu birincisi.

“Göstermelik değişiklikler”

İkincisi de, Türkiye'deki devrimci tutsaklara, tutuklu ve hükümlülere siyasal iktidarın bakış açısını değiştirme meselesidir. İktidar bakış açısını değiştirmek zorunda. Yoksa tutuklu ve hükümlülerin jandarma tarafından katledilmesiyle, Adalet Bakanlığı personeli tarafından katledilmesi arasında hiçbir farklılık yok. Mesele tutuklu ve hükümlülere yönelik bu saldırılara son verilmesi, tecrit-tredman modelinin ortadan kaldırılmasıdır. Yoksa tek başına o üniformayı giyen kişinin üstünde Türk Silahlı Kuvvetleri'nin üniformasının bulunmasıyla, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün üniformasının bulunması arasında fark yok. Bunlar tamamen göstermelik değişiklikler.

“Sadece üniformalar değişecek”

YÖK, Cumhurbaşkanlığı, TÜBİTAK, HSYK tartışmalarında biz bunu gördük. Türkiye'de önemli gündemler sadece görünür kısmıyla tartışılıyor, esasına bakılmıyor. Dolayısıyla AKP'nin bakış açısı da bu. Siyasal iktidar, kendi adamları, aynı cemaate mensup yargıçlar atanınca, Türkiye'de adalet probleminin çözüldüğünü zannediyor. TÜBİTAK'a ya da YÖK'e kendi cemaatine mensup öğretim görevlileri atanınca, o meselenin çözüldüğünü zannediyor, daha doğrusu öyle sunuyor.

Mesele bu değildir. Bu bakış açısından kurtulmamız gerekir. Esas sorun Türkiye'de tutuklu ve hükümlülere dönük devlet şiddetinin, devlet terörünün varlığıdır. Bunun kaldırılması gerekir. Yoksa bunu yapacak devlet organının değişmesinin, üniformanın değişmesinin Türkiye'de cezaevleri sorunlarını, tutuklu ve hükümlülerin sorunlarını çözmesini bekleyemeyiz.

“Tecrit ve tredman modelinin kaldırılması lazım”

Geçtiğimiz günlerde yanarak can veren 5 mahkumun katledilmesine neden olanlar sadece oradaki 11 jandarma eri değildir. Türkiye'de cezaevlerini Adalet Bakanlığı yönetiyor. Adalet Bakanlığı'nın tek bir özrünü, özeleştirisini duyduk mu? Biz duymadık. Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü hala görevinin başında. Dolayısıyla problem oradaki 11 askerin ahlaki, vicdani sorunu değil. Bunun dışında Türkiye'de güvenlik ve temel hak ve özgürlükler konusu arasındaki çatışmada, ne yazık ki her zaman güvenlik önce geliyor. “Güvenlik” odaklı bakış açısı var. Çok daha önemlisi tutuklu ve hükümlüler, özellikle politik tutsaklara, “bunlar imha edilmeli” diye bakılıyor. Tecrit-tredman modeli bunun için var. Bunun için biz '84'ü, '96 Ölüm Orucu'nu, '95 Buca'yı, Mudanya'yı, '96 Diyarbakır'ı, '99 Ulucanlar'ı konuşuyoruz hala.

Adalet Bakanlığı'nın verilerine göre Türkiye'de son 10 yıl içerisinde cezaevlerinde yaşamını yitirenlerin sayısı 2 bini aşmıştır. Bunlar büyük ve korkunç rakamlar. Adalet Bakanlığı'nın bakış açısını değiştirmesi lazım. Tecrit ve tredman modelini kaldırması lazım. Ölümler, sorunlar böyle biter. Yoksa bizim katilimizin gardiyan olmasıyla, asker olması arasında bir fark yok.

CHD İstanbul Şube Başkanı Taylan Tanay

AKP zindanları da “sivilleştiriyor”(!)

AKP'nin yeni “sivilleşme” rüzgarının hedefinde bu kez hapisaneler var.

Adalet Bakanlığı geçtiğimiz günlerde hapisanelerin dış güvenliğinin jandarmadan alınarak “sivilleştirileceği”ni açıkladı. Böylelikle gardiyanlar hem iç hem de dış güvenlikten sorumlu olacak. Bu da “sivilleşme” olarak sunuluyor.

Hapisanelerde jandarmanın yerini gardiyanların alması hiçbir şeyi değiştirmeyecektir. Çünkü önemli olan sopanın kim tarafından kullanıldığı değil, sopanın sallanıyor olmasıdır. Yani politikanın kendisidir. Bu ise sermaye ve devletin cezaevi politikasında özünde bir değişiklik yaratmayacaktır.

Dahası bu “sivil” gardiyanlar otomatik silahlarla donatılacak, ayrıca artık kravat takmayıp çevik kuvvet gibi giyinecekler. Bu ise devletin zindanlarda baskı ve işkenceden vazgeçmek bir yana onu olağan ve günlük bir uygulama haline getireceğini gösteriyor. Böylelikle şu an jandarmanın cezaevlerine müdahalesinin önündeki biçimsel engeller de tümenden kaldırılmış olacak. Silahlı gardiyanlar istedikleri zaman, herhangi bir merciye de başvuru yapmaya gerek duymadan operasyon düzenleyecekler.

Devletin cezaevi politikası siyasal tutsakları devrimci değerlerinden arındırma, olmuyorsa fiziken yok etmek amacı üzerine kuruludur. Bunun için bazen açık şiddet, bazen de psikolojik baskı yöntemleri kullanılmaktadır. Bu politikanın yaşama geçmesi için devlet geçmişten bu yana, tüm kurumlarıyla birlikte hareket etmiştir. Katliamlar birlikte gerçekleştirilmiş, sistematik işkence de jandarma ile birlikte zaten bizzat “sivil” idareciler ve “infaz koruma memurları” tarafından yürütülmüştür. Tek başına Engin Çeber'in ölümü dahi çok şey anlatmaktadır. Çeber polis-asker ve gardiyan üçgeninde yoğun işkencelerle katledilmiştir.

Bu işbirliği rutindir. Örneğin 20 Eylül Salı günü Ankara Sincan Kadın Cezaevi'nde, biri kadın iki müdür yardımcısı gözetiminde 30 gardiyan beş kadın tutukluya saldırmıştır. Gardiyanlarının yaptığı işkence daha sonra yolda ve hastanede devam etmiştir.

“Sivilleşme”, “demokratikleşme” adı altında devletin baskı ve terör aygıtları sadece tahkim ediliyor. AKP devletin geleneksel zindan politikasını olduğu gibi sürdürüyor. Halen hapisanelerde siyasal tutsaklara dönük hücre saldırısı devam ediyor. Bununla birlikte Kürtçe konuşma yasağı, hasta tutsakların tedavi olma haklarının gasbedilmesi sürgünler, sistematik işkence ve cezalandırmalar, oldukça sistematik ve yoğun biçimde sürüyor. Hemen her türlü insani ihtiyaç tutsakları teslim almak için bir baskı ve cezalandırma yöntemi haline getiriliyor.

Son olarak belirtelim ki, sermaye diktatörlüğü altında bulunduğu sürece Türkiye topraklarında demokrasi, hak ve hukuk adına ne söyleniyorsa bunlar sömürü, baskı ve zulmün üzerini kapatmak içindir. Çünkü sermaye sınıfının, egemenliğini baskı ve şiddet olmadan sürdürmesi mümkün değildir.

5 mahkumun ölümünde ihmaller zinciri

Yanarak can veren 5 mahkum skandalıyla ilgili yürütülen soruşturmada gizlilik kararı kaldırıldı. İncelemeler mahkumların göz göre göre ölüme yollandığını gösteriyor.

Mahkumları taşıyan rign aracının olaydan iki saat önce arızalandığı soruşturma dosyasında yer alırken, saatlerce sürece yolculuğa rağmen mahkumların yine de o araca bindirildiği görülüyor. Dosyaya göre, Malatya'da arızalanan aracın şoförü, firma yetkililerini aradı ama yetkililer aracın yakıtı bitmeden sorunun anlaşılamayacağını söyledi. Şoför arızalı araçla yola devam etti ve 200 kilometre yol yaptı. Bununla beraber araç için 2010 model yeni bir araç olduğu söylenmesine rağmen, aracın 1 yılda 12 kez servise götürülmesi dikkat çekiyor.

Sağ olarak kurtulan askerlerin ifadelerine göre,

yolda aracın arka otomatik kapısı kendiliğinden açıldı, askerler “Kapıyı kayışla bağlayın” talimatına uydu ve kapı tüfek kayışı ile bağlandı. Araç yoluna devam etti ve bir süre sonra araçtan dumanlar yükselmeye başlayınca askerler kayışla bağladıkları kapıyı açarak hızla aracı terk etti.

Mahkumlar iç içe ve ikisi üçer kilitli olan üç kapının olduğu bölmelerde tutulurken, mahkumların çıkmasını sağlamak için 7 kilit açılması gerekiyordu. Hapisanelerdeki tecrit uygulamalarına paralel olarak ring arçlarının da birer tabutluğa çevrilmesi bu faciyanın nedeni oldu.

Mahkumların diri diri yakıldıkları ise askerlerin ifadelerinde şu sözlerle anlatılıyor: “*Dumandan etkilenmiştik. Kapıyı açmaya çalışırken 5 mahkum feryat ediyor, kapıyı tekmeliyordu*”

Ulucanlar'ın on kızıl karanfili anıldı

İstanbul'da, katliamda şehit düşen TKİP Merkez Komite Üyesi Ümit Altıntaş'ın Karacaahmet'teki mezarı başında gerçekleştirilen anmalarda, katliamcı devlet lanetlenirken devrimci direniş geleneği selamlandı.

TUYAB'dan anma

İlk anma, Tutuklu ve Hükümlü Yakınları Birliği (TUYAB) tarafından gerçekleştirildi. Tutsak yakınları, mezarlık içerisindeki cami önünde toplanarak Ümit Altıntaş'ın mezarına yürüdü. Ümit Altıntaş'ın mezarı başında gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından okunan açıklamada, Ulucanlar'ın yaşandığı sürece dikkat çekildi. Şiirlerle devam eden anma programı müzik dinletisiyle sona erdi. Anmada, Ümit Altıntaş'ın kardeşi Tayfun Altıntaş da bir konuşma yaptı. Anmaya yaklaşık 50 kişi katıldı.

BDSP: Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür!

İkinci anma ise BDSP tarafından gerçekleştirildi. Parti ve devrim şehitlerinin anıldığı anmada Ümit, Habip ve tüm devrim şehitlerinin hesabını sorma kararlılığı dile getirildi. Esenyurt'ta polis tarafından katledilen TKİP militanı Alaattin Karadağ da anıldı.

Karacaahmet'teki Merkez Cami önünde toplanan BDSP'liler kızıl bayraklarıyla kortej düzeni aldı. Yürüyüş boyunca Parti de sloganlarla selamlandı. 150 civarında kişiden oluşan BDSP kortejinde, Ulucanlar'da katledilen on devrimcinin isimleri okunduktan sonra "Yaşıyor" denildi.

Anma öncesinde Ümit Altıntaş'ın mezarı kızıl karanfiller ve kızıl bayraklarla donatılmıştı. Katliamcı devlete karşı öfkenin öne çıktığı yürüyüşte Ulucanlar şehitleri ile Alaattin Karadağ'ın fotoğrafları taşındı.

"F tipinin provası Ulucanlar'dı"

Ümit Altıntaş'ın mezarı başında toplanan BDSP'liler, parti ve devrim şehitlerini andılar. Şiirler ve saygı duruşuyla başlayan anma etkinliği, BDSP adına Ulucanlar'ın 12. yıldönümüne ilişkin hazırlanan metnin okunmasıyla devam etti. Ulucanlar katliamının, başından itibaren devletin zirvelerinde planlandığı, gerçekleştirilmesi için koşulların sistematik olarak hazırlandığı ifade edildi. F tipi saldırısının provası olarak Ulucanlar'ın seçildiğine vurgu yapılan açıklamada şunlar söylendi: "Emperyalizmle suç ortaklığında tüm sınırlar aşılmış, Kürt halkına yönelik baskı ve terör dizginlerinden boşalmıştır. İşçi sınıfına yönelik kapsamlı köleleştirme operasyonlarına girişilmiştir.

Tüm bu saldırı dalgasının ve toplumsal çürümenin karşısında ise Ulucanlar yol göstermeye devam ediyor. Ulucanlar'da yıldızlaşan on yoldaşımız emekçi milyonları bu çürümüş düzen karşısında esnemektense kırılmayı göze alacak bir başı diklikle mücadele vermeye çağırıyor."

Altıntaş'ın annesi: "Bir Ümit kaybettim, bin Ümit kazandım"

Geçtiğimiz yıllardaki Ulucanlar anmalarından farklı olarak bu yılki anmada ilk kez Ümit Altıntaş'ın annesi Songül Altıntaş da söz aldı. Ümit'in yoldaşlarını ve dostlarını selamlayan Songül Altıntaş, "Sizlere sonsuz sevgilerimi iletiyorum. Aradan geçen

zamana rağmen acımız ve öfkemiz dinmedi. Devrimcilerle tanıştığım için onurluyum. Sizlerle tanışmadan önceki yıllarımı yaşamamış sayıyorum. Ümit'i bir kere kaybetmekle bin Ümit kazanmanın onurunu ve haysiyetini yaşıyorum" dedi.

Altıntaş'ın kardeşi-yoldaşı: "Kanla yazılan tarih silinmez"

Ümit Altıntaş'ın kardeşi ve aynı zamanda yoldaşı olan Tayfun Altıntaş da, Ulucanlar'ın, devrim tarihindeki önemine vurgu yaptı. Ulucanlar'ın, devrim tarihinin şanlı bir sayfası olduğunu söyleyen Altıntaş, devrim davasını er ya da geç kazanacaklarını ifade etti.

Devrimci şiirlerin okunduğu anmada, katliamda şehit düşen TKİP Merkez Komite üyesi Habip Gül'ün en sevdiği türkü olan 'Drama Köprüsü' ile 'Bir Oğul Büyütmelisin' türküleri hep bir ağızdan söylendi. Esenyurt İşçi Kültür Evi Şiir ve Müzik Topluluğu tarafından söylenen türkülere ve "Nazım Hikmet'in 'Güneşi Zaptedeceğiz' şiirine de eşlik edildi. Mezar anması Avusturya İşçi Marşı'nın söylenmesiyle son buldu.

25 Eylül 2011 | Karacaahmet

Direnış Kartal'da selamlandı

Gerçekleştirilen eylemlerden biri de Kartal Karlıktepe Mahallesi'nde yapıldı. 25 Eylül akşamı Dursun Kaya Parkı önünden başlayan yürüyüşte "Devrim savaşı ölümsüz, devrim davası yenilmezdir!/ BDSP" pankartı ve kızıl bayraklar taşındı. Yürüyüş boyunca Ulucanlar katliamıyla ilgili ajitasyon konuşmaları yapıldı. Eylem mahalle halkı tarafından ilgiyle izlendi. Birçok emekçi evlerinin balkonlarından yürüyüşü selamladı. Eylem, mücadele çağrısıyla sona erdi.

Bursa ve Adana'da eylemler...

"Zindan katliamlarını unutma!"

Adana'daki ilerici ve devrimci güçler 26 Eylül günü İnönü Parkı'nda basın açıklaması gerçekleştirdi. Eylem, devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşuyla başladı. 26 Eylül 1999 Ulucanlar katliamı, 24 Eylül 1996 Diyarbakır katliamı ve 21 Eylül 1995 Buca katliamları hakkında bilgi verilen eylemde, hapishaneler gerçeğine dikkat çekildi. "Demokratik anayasa" adı altında sahte bir demokratikleşme havasının yaratılmaya çalışıldığı şu günlerde hapishanelerin duvarları arkasındaki gerçeklere bakmak gerektiği ifade edildi. Siyasal iktidarın devrimci tutsaklara karşı gerçekte tek bir politikası olduğu, bunun da emperyalizmin ve işbirlikçisi egemen sınıfın çıkarları temelinde yükseldiği belirtildi.

Basın açıklaması, "Sıkılı yumruklarla ölümsüzlüğe uğurladığımız, mezarlarına çiçekler topladığımız, anılarıyla yolumuzu aydınlatan yoldaşlarımıza devrim sözümüz var" sözleriyle son buldu.

BDSP, İHD, ESP, Yeni Dünya için Çağrı, DHF, Devrimci Proletarya, Emek ve Özgürlük Cephesi'nin örgütlediği eyleme Gençlik Muhalefeti de destek verdi.

"Unutmayacağız!"

26 Eylül akşamı Kent Meydanı'nda gerçekleştirilen eylemde "Ulucanları unutmadık, unutturmayacağız - Faşist baskı ve teröre karşı Ulucanlar ruhuyla hücreleri parçala!" pankartı açıldı.

Saygı duruşunun ardından basın açıklaması okundu. Katliamın vahşi yüzü ortaya kondu. Tüm bu vahşet karşısında sergilenen direnişe vurgu yapıldı. Son dönemde ülke çapında artan faşist baskı ve teröre, emperyalist savaş ve saldırganlığa, Kürt halkına karşı sürdürülen kirliliğe değinildi.

BDSP, DHF, ESP, Partizan ve SDP'nin örgütlediği eyleme BDP ve Halk Cephesi de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Adana - Bursa

Ulucanlar'ın kapısına karanfiller bırakıldı

Ankara'da gerçekleştirilen Ulucanlar anması için devrimci kurumlar Ulucanlar Cezaevi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Ulucanlar şehitlerinin mezarı başında yapılan anmada da şehitlere devrim sözü verildi.

25 Eylül günü Ziraat Bankası Hamamönü Şubesi önünde biraraya gelen BDSP, Devrimci Proletarya, DHF, Partizan, Odak ve Halk Cephesi ortak pankart arkasında kortej oluşturarak Ulucanlar Cezaevi önüne yürüyüş gerçekleştirdi. Ulucanlar şehitlerinin fotoğraflarının en önde taşındığı eyleme coşku hakimdi. TAYAD'lı ailelerin, ÇHD ve Kaldıraç'ın da destek verdiği eylemde katliamı yaşayan kişiler de vardı.

Ulucanlar Cezaevi önüne gelindiğinde saygı duruşu gerçekleştirildi ve basın açıklaması okundu. Daha sonra ÇHD adına basın açıklaması gerçekleştirildi.

Katliamı yaşayanlar ve şehitlerin yakınları konuştu

Ardından katliamın tanığı Fatime Akalın bir konuşma yaptı. Konuşmasında sistemin unutturma politikasına değinerek "unutmayacağız" ve "mücadele edeceğiz" dedi. Ardından konuşan TAYAD'lı bir ana ise oğullarının hala yaşadığını belirterek mücadele çağrısı yaptı.

Konuşmalar bitince cezaevi önüne Ulucanlar şehitlerinin resimleri konularak beraberinde kızıl karanfiller bırakıldı. O esnada, şehit anası olan Sultan Karabulut cezaevi kapısının demirlerinden tutarak öfke dolu bir konuşma yaptı.

Mezar anması

Ardından otobüslerle İsmet Kavaklıoğlu, Önder Gençarşlan ve Mahir Emsalsiz'in mezarının bulunduğu Karşıyaka Mezarlığı'na geçildi. Burada gerçekleştirilen

anma bitirildikten sonra devrim şehidi Özgür Kemal Karabulut'un mezarına geçilerek burada da bir ama düzenlendi. Eyleme 150'ye yakın kişi katıldı.

Ankara'da meşaleli yürüyüş

26 Eylül günü de Kızılay'da bir eylem gerçekleştirildi. Meşaleli yürüyüşte Ulucanlar şehitlerinin resimleri en önde taşınırken "Kanla yazılan tarih silinmez" pankartı açıldı. Sakarya Caddesi'nde buluşarak İnkılâp Sokak'tan Ziya Gökalp Caddesi'ne çıkan yaklaşık 200 kişilik kitle kısa bir süre yolu trafığe kapadı. Yüksel Caddesi'ne geldiğinde saygı duruşunun ardından basın açıklaması yapıldı.

Daha sonra katliam-direnış tanığı **Fatime Akalın** söz alarak devletin katliamcı yüzünü teşhir etti. Ardından Mamak İşçi Kültür Evi şiir dinletisi sundu.

BDSP, Devrimci Proletarya, DHF, Partizan, Odak ve Halk Cephesi'nin örgütlediği eyleme Kaldıraç da destek verdi.

Kusur katledilen tutsakta

Sermaye devleti Ulucanlar'da katlettiği devrimci İsmet Kavaklıoğlu'nun ailesinin yaptığı tazminat başvurusunu "Müdahaleye zemin hazırladılar, kendi kusurları nedeniyle öldüler" gerekçesiyle reddetti.

Ulucanlar katliamında şehit edilen 10 devrimciden biri olan Kavaklıoğlu'nun ailesi İçişleri ve Adalet Bakanlığı aleyhine tazminat talebiyle Ankara 5. İdare Mahkemesi'ne başvuruda bulundu.

İdare Mahkemesi, mahkumların yaşam hakkının devlet yükümlülüğü altında olduğunu vurgularken idarenin 'ağır hizmet kusuru' nedeniyle aileye toplam 5 bin TL tazminat ödemesine karar verdi.

Fakat karar iki bakanlık tarafından temyiz edildi ve dosya Danıştay 10. Dairesi'ne gönderildi. Danıştay, idare mahkemesinin kararını onadı. Ancak Daire olayı hizmet kusuru değil cezaevinde yıllarca birikmiş yapısal sorunların bir sonucu olarak değerlendirdi.

Danıştay'ın aileye tazminatı onaylayan kararına İçişleri Bakanlığı ve Adalet Bakanlığı itiraz etti. Bu kez Daire, devletin bir kusuru olmadığına hükmetti. Ankara 5. İdare Mahkemesi ilk kararında direnince dosya Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'na taşındı. Kurul da "...Davacıların murisinin (mirasçı) olaylarda aktif rol aldığı, bir diğer mahkûmun kullandığı silahtan çıkan saçmaların isabet etmesi sonucunda öldüğü, ölen şahsın eyleminden ve kişisel kusurundan kaynaklanan ölüm olayında kişinin olaya katılımı, olayla zarar arasındaki illiyet bağıni kestiğini, bu nedenle zararın idarenin ağır hizmet kusuru sayılamayacağı..." ifadeleriyle mahkumların müdahaleye zemin hazırladığını iddia etti.

Böylece devrimci tutsakları vahşice katleden devleti akladı.

Habip Gül'ün mezarı başında anma

Her yıl olduğu gibi bu yıl da Habip Gül'ün mezarı başında BDSP tarafından anma programı gerçekleştirildi.

BDSP'nin mezar anması için yaptığı çağrıya devrimci örgütler destekçi olarak katılacaklarını belirtse de Partizan dışında anmaya katılan olmadı.

Helvacı Mezarlığı girişinde, İzmir'den gelenlerle Helvacı Köyü'nden gelenler buluşarak kortej halinde mezarlığa yürüdü. Yürüyüş boyunca en önde üzerinde Habip Gül, Ümit Altıntaş ve Hatice Yürekli'nin portrelerinin olduğu "Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmezdir" şiarlı pankartın açıldığı eylemde Ulucanlar şehitleri, Hatice Yürekli ve

Alaattin Karadağ'ın resimleri ile kızıl bayraklar taşındı.

Coşkulu yürüyüşün ardından mezar başına gelindiğinde anma programı Habip Gül şahsında devrim şehitleri anısına gerçekleştirilen saygı duruşu ile başladı. BDSP adına gerçekleştirilen konuşmada "Ulucanların adını tarihe yazdıran asıl gerçek, sergilenen can bedeli direniş olmuştur. Yürekle, inançla, bilekle, dişle, tırnakla devletin teslim alma ve boyun eğdirme saldırısı boşa çıkartılmıştır. Operasyonda teslim alınmak istenen yiğit devrimcilerin bedenleri değil, siyasi kimlikleriydi. Ve verilen yanıt, yani savunulan da can değil, devrimci inanç ve değerlerin kendisiydi" denilerek siper yoldaşlığının Ulucanlar'da sergilediği örnek tablo vurgulandı. Habip Gül'ün mücadele dolu hayatı kısaca aktarıldı.

Ardından Habip Gül'ü yakından tanıyan ÖO Gazisi Muharrem Kurşun söz alarak, Habip Gül'ün devrimci kimlik ve kişiliğini anlattı. İşçi Kültür Sanat Evi Derneği'nin hazırlamış olduğu şiir ve müzik dinletisinin ardından anma programı sloganlar eşliğinde Habip Gül'ün, annesinin ve abisinin mezarına kızıl karanfillerin bırakılmasıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

BDSP etkinliklerinde mücadele sözü!..

Ankara'da direniş selamlandı

Ankara BDSP, devrimci kurumlarla gerçekleştirilen mezar anmasının ardından bir etkinlikte Ulucanlar direnişini selamladı. Ankara Tabip Odası'nda yapılan etkinlik saygı duruşu ile başladı. "Ölümü yenenleri kimse yenemez" adlı belgeselin gösterimi yapıldı. Belgeselin ardından, katliamı yaşayan Fatime Akalın ve Mahmut Konuk birer konuşma yaptılar. Yaşananlardan çok devrimcilerin alması gereken tutuma değinen Akalın, devrimcilerin tarihte oynaması gereken rolü layığı ile yerine getirdiğini söyledi.

Sonrasında BDSP adına konuşma yapıldı. Konuşmada katliamın önceli ve sosyal yıkım saldırılarına değinildi. Komünistlerin bu saldırı karşısındaki net tutumuna değinen temsilci ayrıca devrimci kimliğin de yükseklerde tutulduğunu söyledi. Uzun soluklu, örgütlü mücadele çağrısı yaptı.

'Zafere On Yıldız' şiirini okuyan Mamak İşçi Kültür Evi Şiir Topluluğu'nun ardından Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu sahne aldı. Devrimci ezgiler seslendiren topluluk, dinletisini 'Bize ölüm yok' marşıyla bitirdi.

Beğeni ile dinlenen şiir ve müzik dinletisinin ardından serbest kürsü bölümüne geçildi. Birçok kişi söz alarak Habip ve Ümit'in yaşamlarına değindiler.

Sefaköy'de anma

Küçükçekmece BDSP, 24 Eylül akşamı Ulucanlar anması gerçekleştirdi.

Alaattin yoldaşın Ulucanlar katliamının ardından yazdığı yazının giriş cümleleriyle başlayan etkinlik saygı duruşuyla devam etti. Hemen ardından Ulucanlar katliamının politik içeriği ve hedeflerini anlatan sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Bunu Sefaköy İşçi Kültür Evi Şiir Komisyonu'nun hazırladığı "Zafere On Yıldız" şiir dinletisinin sunumu izledi.

Habip ve Ümit yoldaşların yaşamlarının okunmasının ardından BDSP adına bir konuşma gerçekleştirildi. Konuşmada zor dönem devrimciliğinden ve 1987'de yükseltelen bayrağın bugün hangi aşamada olduğundan bahsedildi. Proleter sosyalizmin bayrağını taşımanın güncel sorumlulukları, Ulucanlar'da şehit olan Habip ve Ümit'in devrimci kimlikleri üzerine değinmelerde bulunuldu.

Konuşmanın ardından Habip ve Ümit yoldaşın sesine kulak vererek onların dilinden, kaleminden konuşmalar okundu.

Etkinlik kavga türkülerinden ve marşlarından

oluşan müzik dinletisi ile devam etti. Yapılan son konuşmaların ardından Enternasyonal marşı ile etkinlik son buldu. Etkinliğe yaklaşık 40 kişi katıldı.

Kartal'da katliam lanetlendi

BDSP'nin Kartal İşçi Kültür Evi'nde yaptığı etkinlikle katliam lanetlendi.

Salonda Ulucanlar'da şehit düşen on yiğit devrimcinin fotoğrafları, kızıl bayrak ve karanfillerle bir köşe hazırlandı. Sahneye ise "Devrim savaşçıları ölümsüz, devrim davası yenilmezdir! / BDSP" pankartı asıldı.

Etkinlik açılış konuşmasının ardından devrim ve sosyalizm şehitleri için yapılan saygı duruşu ile başladı. Ardından BDSP'nin, Ulucanlar katliamıyla ilgili hazırladığı sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Bunu BDSP temsilcisinin Ulucanlar katliamı ve direnişini anlatan konuşması izledi.

BDSP temsilcisi konuşmasında Ulucanlar katliamının tek başına bir cezaevi operasyonu olmadığını, devletin girdiği yeni saldırı döneminin startı olduğunu ifade etti. Operasyonda gösterilen direnişin anlamını da buradan tanımlamak gerektiği vurgulandı. Bugün içinden geçtiğimiz dönem itibariyle devrimler sürecinde olduğu dile getirilerek Ulucanlar'ın mirasıyla mücadelenin yükseltilmesi gerektiği söylendi.

Etkinlik "Zafere On Yıldız" şiirinin okunmasıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Ankara – İstanbul

Güneşin sofrasında Ulucanlar anması...

BİR-KAR Bielefeld, her ay gerçekleştirdiği kahvaltılara yaz tatilinin ardından devam etti. 25 Eylül Pazar günü yapılan kahvaltıya yaklaşık 80 kişi katıldı. Kahvaltının ardından, katliamı lanetlemek ve Ulucanlar şehitlerini anmak için kısa bir program sunuldu. İlk olarak tüm devrim şehitleri anısına ve Ulucanlar şehitleri şahsında yapılan saygı duruşu gerçekleştirildi ve sinevizyon gösterimi ile program devam etti. Sinevizyon gösteriminin ardından yapılan konuşmada, içeride devrimcilerin kanı dökülerek dışarıda işçi-emekçilere "mücadele edersen katledilirsin" mesajının verilmek istendiği vurgulandı. 12. yılında bir kez daha Ulucanlar katliamı lanetlendi, bir büyük direniş destanını yaratan Onlar selamlandı. Konuşmadan sonra bir şiir dinletisi sunuldu.

Kahvaltı, 29 Ekim'de Wuppertal'da gerçekleştirilecek gecenin çağrısı ve önümüzdeki ay yapılacak kahvaltının duyurusuyla son buldu. Kahvaltı enternasyonal bir atmosferde geçti. Türkiyeli işçi ve emekçilerin yanısıra Alman ve Afrikalı işçi, emekçiler de katılım gösterdi. Katılan herkes büyük bir memnuniyetle ayrıldı.

Essen'de anma

Essen BİR-KAR anma etkinliği gerçekleştirdi. Ortak yapılan kahvaltı ile başlayan etkinlik, Avrupa ve Türkiye'deki temel gündemler üzerine yapılan değerlendirme ile devam etti. Konuşmada, kapitalizmin küresel boyutlardaki krizinin yıkıcı sonuçlarının Avrupa ülkelerinde toplumsal yaşama yeni yansımaya başladığı, bu sonuçların ise iflas eden ülke ekonomilerinin yanısıra işçi ve emekçiler için işsizlik, yoksulluk, düşük ücret politikaları ve bir kölelik olan taşeron işçilik olacağına altı çizildi.

Kapsamlı saldırılara karşı devrimci mücadelenin kaçınılmaz bir zorunluluk olduğuna değinilen konuşmada bunun biricik yolunun ise işçilerin birliği, halkların kardeşliği çağrısının her alanda en ileri bir biçimde hayata geçirilmesi için mücadele edilmesinden geçtiği dile getirildi.

"İşçilerin birliği, halkların kardeşliği" şiarı ile Ekim ayında düzenlenecek merkezi geceye tüm emekçiler davet edilerek emekçilerden gece çalışmalarına aktif biçimde destek sunmaları talep edildi.

Ulucanlar anması ile devam eden etkinlikte devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşundan sonra Ulucanlar katliamının sermaye devleti için anlamına değinilen bir konuşma yapıldı. Katliamın nasıl planlandığı, katliam sırasında devrimcilerin duruşu ve siper yoldaşlığının en ileri örnekleri anlatıldı.

Konuşma, Ulucanlar'da şehit düşen Habip Gül ve Ümit Altıntaş'ın Parti için taşıdığı önemin anlatılmasıyla devam etti.

Ümit ve Habip şahsında devrimci militan kimlik ve zor dönemin devrimcileri üzerine yapılan bir değerlendirme ile konuşma bitirildi. Etkinliğe 50'ye yakın emekçi katıldı.

BİR-KAR / Bielefeld - Essen

Buca, Diyarbakır ve Ulucanlar şehitleri anıldı

95, 96 ve 99 yıllarında Eylül ayı içerisinde devletin hapisanelerde gerçekleştirdiği operasyonlar sonucu katledilen 26 devrimci, İzmir'de Eski Sümerbank önünde gerçekleştirilen bir basın açıklaması ile anıldı.

BDSP ve Kaldıraç'ın örgütlediği eyleme Partizan, DHF, Alinteri ve MBP destek verdi.

"Buca, Diyarbakır, Ulucanlar.. Unutmadık Unutturmayacağız! İçerde-dışarda hücreleri parçala / BDSP-Kaldıraç" ozalitinin açıldığı eylemde, devletin cezaevlerinde gerçekleştirdiği katliamların ilerici, devrimci, komünist-yurtsever güçleri bastırma ve

yıldırma politikalarından bir tanesi olduğu teşhir edilerek, Buca'da, Diyarbakır'da ve Ulucanlar'da gerçekleştirilen katliamlar anlatıldı.

Günümüzde de sermaye devletinin saldırılarının içeride ve dışarıda sürdüğü belirtilerek şunlar söylendi: "Yalnızca zindanlarda değil, hayatın her alanında saldırılar sürüyor; Kürt halkına karşı şovenizm köriklenirken saldırganlık artıyor; emperyalizme kölelik trmanıyor; hak gaspları birbiri ardına gündeme geliyor. Bu saldırılara karşı duranlar ise tıpkı zindanlarda olduğu gibi katlediliyor."

Kızıl Bayrak / İzmir

Cumartesi Anneleri kayıplarının faillerinin bulunması için Galatrasaray Lisesi'nden 133. kez seslendiler. Eylemde 18 Eylül 1980'de Bingöl'de gözaltına alınarak kaybedilen Hüseyin Morsümbül'ün dosyası açıklandı.

İlk olarak anne Fatma Morsümbül adına Hamın Tosun bir konuşma yaptı. Fatma Tosun'un, anne Morsümbül'ün oğlunun akıbetini açığa çıkarmak için 30 senedir mücadele ettiğini, bu süreçte kanser hastalığına yakalanan Morsümbül'ün bu nedenle artık eylemlere katılamayacağını dile getirdi. "Merak etme binlerce kayıp annesi senin yerine de mücadele edecek" diyerek Morsümbül'ün "Oğlumun kemiklerini bilsam, sırtımda taşıyacağım. Çünkü kokusunu çok özledim" sözlerini hatırlattı.

Konuşmanın ardından basın açıklamasını İHD Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon adına Seza Mis Horuz okudu. Hüseyin Morsümbül'ün henüz 19 yaşındayken askerler tarafından gözaltına alındığını ve tüm girişimlere rağmen kendisinden bir daha haber alınmadığını söyleyen Horuz, hukuki girişimler

sonucu Morsümbül'ün hala 'yaşiyor' olarak kayıtlı olduğu bilgisini verdi. Morsümbül'ün 19 Kasım 2003 yılında askerlik yapmadığı gerekçesiyle vatandaşlıktan çıkarıldığını belirtti.

Bunun açığa çıkmasıyla Adalet Bakanlığı'nın Morsümbül'ü gözaltına alan Bingöl Jandarma Komutanlığı'ndan bilgi istediğini, Jandarma Komutanlığı'nın ise "Şimdiye kadar herhangi bir soruşturma açılmamıştır" cevabını verdiğini söyledi. 31 yıldır anne Morsümbül tarafından Bingöl Jandarma Komutanlığı'na verilen dilekçelerin ortadan kaldırıldığını ifade ederek şunları söyledi:

"Hüseyin'in kaybedilmesinde başrol oynayan Albay Durmuş Kıvrak, daha sonra sınıra JİTEM komutanı olarak görevini sürdürdü. Görev yaptığı her yerde adı faili meçhul cinayetleri ve gazeteci Uğur Mumcu'nun katledilmesinde geçti. Morsümbül'ün akıbetini karanlıkta bırakan, soruşturmayan tüm asker ve sivil bürokratların yargılanmasını istiyoruz. Savcıları hukuku işletmeye failleri yargılamaya çağırıyoruz."

Önce işkence sonra sansür

Adı hak gaspları, tecrit ve işkence ile anılan Kocaeli 1 Nolu F Tipi Cezaevi'nde idare, gerçekleştirdiği insanlık dışı uygulamaların gizli kalması için tutsakların köşe yazarlarına yazdığı mektuplara el koyuyor.

Hüsamettin Yavuz'un ANF muhabiri Zeynep Kuray'a gönderdiği mektuba göre bu uygulama aylardır

sürüyor. Geçen hafta 16 tutuklu ve hükümlünün, aralarında Derya Sazak, Nuray Mert, Umur Talu, Hüseyin Aykol, Özgür Mumcu ve Yıldırım Türker gibi yazarların da bulunduğu birçok gazeteciye göndermek istediği mektuplara 'sakıncalı' damgası vurularak el konulmuş.

Alevilerden Doğu Üniversitesi'ne protesto

2 Temmuz 1993 tarihinde Sivas Madımak Otelinde katledilen 33 yazar ve aydın arasında bulunan şair Metin Altıok'un kızı Zeynep Altıok Akatlı'nın, babasının ölüm yıldönümü için kaleme aldığı yazı nedeniyle Doğu Üniversitesi'ndeki işinden çıkarılmasına Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri (PSAKD) ve Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği üyeleri tepki gösterdi.

Doğu Üniversitesi Acıbadem Kampüsü Rektörlük binası önünde grup adına açıklama yapan PSAKD Basın Sekreteri Esmâ Öztürk, Madımak Otelini yakan sanıkların davasına bakan avukatların isimlerini sayarak, bugün AKP'de eskiden ise Refah

Partisi'nde üst düzey yerlerde yer aldıklarına dikkat çekti. AKP'nin katilleri koruduğunu belirten Öztürk, "AKP'li İstanbul Belediyesi'nde kadro açıp maas bağlayanlar, yurtdışına kaçmalarına göz yumup yıllardır rahat yaşamalarını sağlayan anlayış, vicdanımızda mahkum oldu. Onları takip etmeye devam edeceğiz" dedi. Zeynep Altıok Akatlı'nın işten çıkarılmasının büyük bir haksızlık olduğunu ifade eden Öztürk, bunun mücadelelerinin direnç taşlarına bir saldırı, güçsüz bırakma ve yıldırma politikasının bir parçası olduğunu belirterek, Doğu Üniversitesi yönetimini ve mütevelli heyetini kınadıklarını aktardı.

Hopa'dan 7 kişiye beraat

Artvin Hopa'da 31 Mayıs 2011 tarihinde düzenlenen AKP mitingi sırasında Tayyip Erdoğan'ı protesto ettikleri için tutuklanan 36 kişiden 7'si beraat etti. Dava kapsamında yargılanan 7 kişi Hopa Savcılığı'ndaki dosya kapsamında tutuklu oldukları için serbest bırakılmadı.

Erzurum 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davanın ikinci duruşmasında tutuklu sanıkların avukatlarından Özlem Gümüştas, tüm sanık avukatlarının yazılı savunmalarını mahkemeye sunarak, müvekkillerinin Hidroelektrik Santrali (HES) ve hükümetin çay politikasına ilişkin görüşlerini 31 Mayıs'ta ifade ettiğini ve söz konusu hareketin örgüt propagandasıyla ilişkilendirilmemesi gerektiğini söyledi.

Avukat Gümüştas, "Slogan atmanın, marş söylemenin ve cenazede (öğretmen Metin Lokumcu) bayrak açılmasının terörle hiçbir alakasının olmadığını düşünüyoruz" dedi.

Mahkeme heyeti davada yargılanan 7 kişinin "terör örgütü propagandasını yapmak" suçundan beraatlerine karar verdi.

Mahkeme çıkışında "Hopa Davası Avukatları" adına açıklama yapan Özlem Gümüştas, "Yargılamanın Erzurum ile ilgili bölümünü bitirmiş olduk. Nihayet yargı makamı özgürlük yönünde bir karar verdi. Buradaki yargılama beraatle sonuçlandı. Şimdi Hopa'daki süreci takip edeceğiz. Biz Hopa halkının demokratik tepkisini ortaya koyduğunu düşünüyoruz. Yaptıkları eylemde haklı olduklarını düşünüyoruz. HES'lere karşı bir eylem gerçekleştirmişlerdi. Dere ve çaylarını korumak için bir eylem gerçekleştirmişlerdi. Bunları demokratik bir toplum olmanın zorunlu unsurları olarak görüyoruz" dedi.

DHKP-C militanının mezarına saldırı

DHKP-C militanı Bülent Dil'in Kayseri Pınarbaşı ilçesinde bulunan mezarı saldırıya uğradı.

Bülent Dil'in mezarına giren faşistler, mermer mezar taşını ve mezarın kendisini kırarak paramparça hale getirdiler.

Faşist saldırıyla ilgili olarak BDSP, ESP, DHF ve SDP ortak bir açıklama yaparak saldırıyı kınadılar. Saldırının düzenin ahlaksızlığının yeni bir göstergesi olduğunun söylendiği açıklamada, "Ancak Bülent Dil'in mezarına yapılan saldırı, Bülent Dil'in uğruna hayatını ortaya koyduğu işçi sınıfı ve emekçilerin kurtuluş mücadelesinden ayrı düşünülemez" denildi.

DHKP-C militanı Bülent Dil, 28 Ocak 1998 tarihinde Adana'da katledildi. Akdeniz Bölge Komutanlığı'na bağlı Kır Silahlı Propaganda Birliği'nde çalışmalarını yürüten Dil, Adana'nın Kiremithane Mahallesi'nde 2 yoldaşı ile beraber katledildi. Bu saldırıda polis hiçbir uyarı yapmadan devrimcilerin üzerine ateş açtı.

“Har(a)çlara da zamma da hayır!”

Üniversite öğrencileri 28 Eylül günü Beyazıt Meydanı'nda gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile harçlara yapılan gizli zam uygulamasını protesto etti ve parasız eğitim talebini yükseltti.

Beyazıt tramvay çıkışında toplanan öğrenciler “Har(a)çlara da zamlara da hayır! Parasız eğitim istiyoruz!” pankartını açarak sloganlar eşliğinde Beyazıt Meydanı'na yürüdüler. Beyazıt Meydanı'nda yapılan basın açıklamasında harçlara yapılan gizli zam uygulamasının eğitimin ticarileştirilmesi ve piyasalaştırılmasının ayaklarından biri olduğu vurgulandı. Eğitimin ticarileştirilmesinin ayrıntılı olarak planlandığı geçtiğimiz Mayıs ayında gerçekleşen Üniversite Yükseköğretim Kongresi hatırlatılırken, bu toplantıyı protesto eden 22 öğrenciye

İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü'nün soruşturma açtığı belirtildi.

Zam uygulamasının dayandırıldığı Torba Yasa kapsamında işçilere, emekçilere yönelik sömürü politikalarının da hayata geçirildiği söylendi. Bu gizli zammı da aynı şekilde, kapitalist sömürü ve kölelik politikalarının bir parçası olarak görmek gerektiği belirtildi. Bu kapsamda 8 Ekim'de DİSK, KESK, TTB ve TMMOB'nin gerçekleştireceği mitinge çağrı yapıldı.

Adalılar müzik grubu bir dinleti gerçekleştirdi. Eylemi Devrimci Gençlik, Ekim Gençliği, Kaldıraç, ÖEP, Proleter Devrimci Gençlik, SDH, TUM-İGD örgütledi

Ekim Gençliği / İstanbul

Harç eylemleri sonuç verdi

YÖK tepkiler karşısında harçlara yaptığı gizli zamdan geri adım atmak zorunda kaldı. Üniversite gençliğinin eylemleri karşısında zammı geri çekeceğini daha önce açıklayan YÖK, üniversitelerde genelge göndererek yeni bir düzenleme yapılana kadar harçların alınmaması talimatını verdi.

Genelgesinde 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 46. maddesi ile 6111 sayılı Kanun'un 172. maddesinin yeniden düzenlendiğini hatırlatan YÖK, “öğrencilerin yaptığı müracaatlarda yer

verilen tereddütlerin giderilmesi ve uygulama birliğinin sağlanması amacıyla genelgenin gönderildiği”ni belirtti.

YÖK tarafından daha önce alınan kararla harçların ders kredilerine göre belirlenmesi uygulamasına geçilmiş, ancak üniversite öğrencileri sokaklara çıkarak zammı kabul etmeyeceklerini duyurmuşlardı. Tepkiler üzerine YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan zamların geri çekileceğini açıklamış, ancak herhangi bir adım atmamıştı.

‘Zorunlu bağış’ protestosuna gözaltı

Paralı eğitim dayatması yüzünden binlerce öğrenci eğitim hakkından mahrum kalırken bunun bir örneği de İstanbul'da bulunan Sultanbeyli Kız Teknik ve Meslek Lisesi'nde gerçekleşti. Hakkını arayan öğrenci velileleri ise polis terörünün hedefi oldu.

Sancak Ailesi çocuklarını, Sultanbeyli Kız Teknik ve Meslek Lisesi'ne kaydettirmek isteyince kendilerinden bağış adı altında “zorunlu kayıt parası” istendi. Parayı vermedikleri takdirde de çocuklarının kaydının yapılmayacağı belirtildi.

Çocuklarının eğitim hakkına sahip çıkan Sancak Ailesi ise bu dayatmaya tepki göstererek bu parayı vermeyi reddetti. Aile bu uygulamayı teşhir etmek

için 26 Eylül sabahı okul önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. “Bu okulda zorunlu bağış toplanmaktadır... Paralı eğitim is-te-mi-yo-ruz!” pankartının açıldığı eylemde kaydı yapılmayan öğrencinin yanısıra başka veliler de yer aldı. Ardından okul müdürü tarafından muhattap alınana kadar okul önünde beklemeye karar verdiler. Fakat devreye polis girdi. Anne Arzu Sancak ve baba Mustafa Sancak'ı hiçbir uyarı yapmadan apar topar gözaltına alan polis, aileyi Sultanbeyli Ahmet Yesevi Karakolu'na götürdü.

Saat 11.30 civarında serbest bırakılan Sancak çifti savcılığa suç duyurusunda bulundular.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

“Üniversitede soygun var”

AÜ'de zamlara karşı faaliyet

Anadolu Üniversitesi Genç-Sen har(a)ç zamlarını hafta içi yaptığı çalışmalarla teşhir etti. YÖK'ün yaptığı gizli har(a)ç zammına ve AÜ'nün yaptığı %30'luk zamma karşı imza kampanyası yürütülürken, yapılan ajitasyon konuşmalarında üniversitelerde soygun yapıldığı ifade edildi. AÜ'nün harçlara %30 zam yaparak öğrenciyi sömürme yoluna gittiği belirtilerek mücadele çağrısı yapıldı.

Yapılan bu konuşmalara bazı öğrencilerin alkışlarla destek verdiği görülürken, 500'ü aşkın imza toplandı.

Ayrıca “Üniversitede Soygun Var” başlıklı bildiriyle ticarileşen eğitime, hazırlık öğrencilerinin sorunlarına ve AÜ'nün 45 öğrenciye verdiği uzaklaştırma ve kınama cezalarına da dikkat çekildi.

OGÜ'de yoğun ilgi

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi'nde kayıt haftası ile başlayan Genç-Sen çalışmaları sürüyor.

Genç-Sen İl Genel Meclisi'nin toplanmasının ardından üniversitede anket çalışması ve Kampüs gazetesi dağıtımı yapıldı. Harç zamları, kayıt dışı alınan ücretler ve bunlara karşı neler yapılabileceği konusunda öğrencilerin fikirlerinin alındığı anketler, üniversitenin merkez kantini olan Meşelik Kantin'de yaygın biçimde kullanıldı. Yoğun ilgi gösterilen ve uzun sohbetlere konu olan, üniversite yönetiminin ve YÖK'ün “paralı eğitim” uygulamalarına karşı öğrencilerin çeşitli eylem önerileri oldu.

Genç-Sen DTCF'de stant açtı

Genç-Sen DTCF'de stant açarak “Üniversitede soygun var” bildirimlerini öğrencilere ulaştırdı.

Ayrıca Kampüs dergisinin de dağıtımı yapıldı. DTCF'de ilk defa stant açan Genç-Sen'in dağıttığı bildiriler öğrenciler tarafından ilgi ile karşılandı. Son dönemde yapılan gizli zamları teşhir eden bildirilere öğrencilerin ilgi duyması bu konudaki rahatsızlığı da gözler önüne serdi.

Yaklaşık 2 saat süren stant çalışması boyunca ilgi gösteren öğrencilerin iletişim adresleri alınarak sohbetler edildi.

Ekim Gençliği / Eskişehir - Ankara

İÜ'de ÜYK soruşturması

27-29 Mayıs tarihlerinde Swisotel'de toplanan Uluslararası Yükseköğrenim Kongresi'ni protesto eden İstanbul Üniversitesi öğrencilerine soruşturma açıldı.

“Üniversitede yeni yönelimler ve sorunlar” başlığı ile toplanan Kongre'de içeride üniversitenin nasıl piyasalaştırılacağı konuşulurken, dışarıda öğrencilere polis saldırmıştı.

Kongre'nin üzerinden aylar geçtikten sonra İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü de soruşturma terörüne başvurdu. Aralarında, Hukuk, Fen-Edebiyat ve İktisat Fakülteleri'nden öğrencilerin de bulunduğu yaklaşık 16 kişiye soruşturma açıldı.

Ekim Gençliği / İstanbul Üniversitesi

Ekim Gençliği'nden mücadele çağrısı

“Ticari eğitime karşı kitabımızı paylaşıyoruz”

İstanbul Üniversitesi'nde Ekim Gençliği faaliyetleri okulun açılmasıyla başladı. Faaliyetlerle yeni kayıt yaptıran ya da yaz döneminin ardından okula dönen öğrencilerin, etkili bir devrimci çalışmayla kuşatılması hedeflendi.

“Kitabımızı paylaşıyoruz” kampanyası

İstanbul Üniversitesi Ekim Gençliği “Ticari eğitime karşı kitabımızı paylaşıyoruz” başlıklı bir kampanya başlattı. Öğrencilerin ders kitaplarını alt sınıflarla ve ihtiyacı olan öğrencilerle paylaşması istenirken, paralı eğitim uygulamaları ve düzen teşhiri yapılıyor.

Bu vesileyle kısa sürede birçok insanla ilişkiye geçildi. Yemekhane çıkışında açılan kitap paylaşım masasında, yüze yakın öğrenci iletişim formlarını doldurdu. Kampanya kapsamında bir facebook ve e-posta grubu oluşturulacak. Ayrıca öğrenciler iki hafta açık kalacak kitap paylaşım masalarına daha sonra uğrayacağını ifade etti. Tanışılan öğrencilere *Ekim Gençliği* ve *Kızıl Bayrak* gazetesi de verildi.

Okulun ilk haftası 1. sınıflarda belirgin bir yoğunluk olurken, birçok üst sınıf okula uğramadı. Önümüzdeki haftadan itibaren sınıflara ve derslere girilerek kampanyanın duyurusu daha etkin biçimde yapılacak.

Tanışma etkinliği

22 Eylül günü Ekim Gençliği bir tanışma etkinliği düzenledi. Havuzlu Bahçede gerçekleştirilen etkinliğin

başında kısa bir müzik dinletisi gerçekleştirildi. Ardından üniversitedeki genel sorunların yanısıra, har(a)çlar üzerine yürütülen kampanya ve geleceksizlik üzerine konuşuldu.

Etkinlik sona erdikten sonra bahçede yeni tanışılan öğrencilerle sohbet edildi.

Ekim Gençliği'nden söyleşi

Ekim Gençliği okurları DTCF'de 27 Eylül günü bir söyleşi gerçekleştirdi.

Söyleşide son dönemdeki hak gasplarına, gizli harç zamlarına, Ortadoğu ve Kürt halkına yönelik saldırganlık üzerine sohbetler gerçekleştirildi. Yaklaşık 2 saat süren söyleşide oldukça canlı tartışmalar oldu.

Ekim Gençliği'nin misyonuna uygun olarak bu süreçleri öğrenci gençliğin bulunduğu alanlara taşımak üzere DTCF'de öğrencilerin gündemine sokmak ve bunun araçları üzerinden devam eden tartışma önümüzdeki süreçlerde gerçekleşecek etkinliklerle devam edecek.

Ankara Üniversitesi'nde yaygın çalışma

Ekim Gençliği, dönemin başlaması ile birlikte Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü ve DTCF'de hafta boyunca yaygın bir faaliyet yürüttü. Ekim Gençliği'nin dönemin başında için çıkarttığı “Hoşgeldin üniversitenin kapısından içeri!” üst başlıklı bildirimler birinci sınıf öğrencilerine ulaştırılırken, stant açılarak Ekim Gençliği'nin yeni sayısının satışı yapıldı. Öğrencilerle gizli harç zammı ve eğitim sisteminin sorunlarıyla ilgili sohbetler gerçekleştirildi.

Taylan Özgür anılıyor

23 Eylül 1969'da İstanbul Üniversitesi çıkışında katledilen devrimci gençlik liderlerinden Taylan Özgür katledildiği yerde anıldı.

Kardeşi ve arkadaşlarının katıldığı anmada katillerin bulunmaması susularak protesto edildi.

Burada konuşan Özgür'ün kardeşi Hale Kıyıcı, “Kardeşimi 42 yıl önce burda bir üst teğmen vurdu. Şimdi üst düzey bir generalmiş. Üst düzey generaller Hasdal'da yatıyor. Ordaysan bana cevap ver general, kardeşimin katili olduğunu açıkla” şeklinde konuştu.

Kontr-gerilla katletti

ODTÜ öğrencisi Özgür, İstanbul Üniversitesi'nde katıldığı Öğrenci Birliği Kongresi sırasında kolluk güçleri tarafından öldürüldü. Olayın görgü tanıklarının anlatımlarına göre Taylan Özgür 23 Eylül günü öğle saatlerinde Beyazıt'ta bir arkadaşı ile birlikte yolda yürürken, yanında duran siyah bir otomobilin içine yaka paça sokuldu. Fakat Özgür otomobilin öteki kapısını açarak kaçmaya başladı, bu sırada ateşlenen bir silahla vurularak katledildi. Ancak katiller devlet tarafından yıllar boyunca korundu.

“Türkiye’de CIA artık bir adam temizleme kampanyası açmıştır”

Taylan Özgür'ün öldürülmesinin ardından devrimci öğrenciler ODTÜ başta olmak üzere birçok yerde protesto gösterileri düzenlediler. ODTÜ'deki gösteride Sinan Cemgil kitleye şöyle sesleniyordu:

Bir devrimci kardeşimiz polis kurşunu ile kahpece öldürülmüştür. Devrimci şehitlerin matemini tutacak zamanımız yoktur. Devrimcilerin postunu ucuza satmayacağız. Gün gelecek Türkiye'nin bağımsızlığı ve kurtuluşu için gerekirse hepimiz vurulacağız. Bunlar bizi korkutmuyor, üzmüyor ancak kinimiz biliniyor. Taylan Özgür'ün ardından matem tutmayacağız, methiyeler düzmeyeceğiz. O, 24 saatini devrime adanmış bir kişiydi. Yapılacak çok işlerimiz vardır, ikinci kurtuluş savaşının ilk kurşunlanan devrimcilerinden sonra bizler de düşebiliriz, bunu korku değil şerefli bir nokta olarak kabul ediyoruz. Taylan, Kommer'in arabasını yakarak devrim için ilk kıvılcımı atacakmıştı. Bu kıvılcım devam ettirilecektir. Türkiye’de CIA artık bir adam temizleme kampanyası açmıştır. Yılmıyoruz, korkmuyoruz.

Taylan Özgür'ün katledilmesi ODTÜ'de Amerikan Büyükelçisi Kommer'in arabasının yakılmasına kontr-gerilla tarafından verilmiş bir yanıtı. Taylan Özgür, Vedat Demircioğlu'nun ardından katledilen ikinci devrimci öğrenciydi. Özgür'ün katledilmesinin ardından yargısız infazlar tırmanarak devam etti.

Darp edilenler yargılanıyor

İstanbul Üniversitesi'nde 7 Ocak 2011 tarihinde 3 Ekim Gençliği okuruna yönelik ÖGB saldırısı dava konusu oldu. Tamamlanan savcılık soruşturmasının ardından öğrencilere dava açıldı.

İÜ'de 7 Ocak sabahı giriş kapısında çanta araması dayatması yüzünden devrimci öğrencilerle ÖGB arasında tartışma yaşanmış, sabahki gerginliğin ardından bir etkinliğe katılmak üzere okuldan ayrılan 3 Ekim Gençliği okuru ÖGB'lerin sözlü tacizine maruz kalmıştı. Olay, Merkez Kampüs'ün yan kapısında meydana gelirken, önce küfürler yağdıran

ÖGB'ler daha sonra Ekim Gençliği okurlarına azgınca saldırmıştı. Yerlerde tekmelenen devrimciler dakikalarca darpedilmişti.

Öğrencileri darpeden ÖGB'nin pervasız bir biçimde öğrencilerden şikayetçi olması üzerine öğrenciler hakkında savcılık soruşturması açıldı. Soruşturma sonucu “Güvenlik görevlilerini yaralama” ve “sözlü hakaret”ten EG okurlarının yargılanmasına karar verildi. Öğrencilerin ilk duruşması 27 Eylül Salı günü görüldü.

Ekim Gençliği / İstanbul Üniversitesi

Kadın emeğinin sömürsünde sınır yok!

Geçtiğimiz günlerde, Kadın Yönetici ve Kadın Çalışanlar Dayanışma Derneği (KAYÇAD), Türkiye’de kadın işgücü konusunda yaptığı araştırma sonuçlarını açıkladı. Araştırmasını TBMM Başkanı Cemil Çiçek’e de sunan KAYÇAD’ın ulaştığı sonuçlar, Türkiye’de kadınların sınırsız sömürsüne dair önemli bilgiler veriyor.

Araştırmanın sunduğu sonuçlardan bazıları şöyle:

- Türkiye genelinde kadın nüfusun istihdam oranı yüzde 27. Yani, Türkiye’de her 3 kadından 2’si işsiz.

- Çalışan kadınların ise yüzde 71’i kayıt dışı çalışıyor.

- Kadın nüfusun istihdam artışı, erkek nüfusun istihdam artışının üçte biri kadardır.

- Türkiye’de kadın işgücünün en çok istihdam edildiği sektör, tarım sektörü. Çalışan kadınların yüzde 48,5’i tarım sektöründe çalışıyor.

- Kadınların tarımdan sonra, en çok istihdam edildiği diğer sektör ise hizmet sektörü. Çalışan kadınların yüzde 33’ü hizmet sektöründe istihdam ediliyor.

- Hizmet sektöründe kadınlar yoğun olarak, memur, banka görevlisi, ebe, hemşire, odacı, hastabakıcı, hostes, sekreter, öğretmen, gişe memuru vb. olarak çalışıyorlar. Bu meslek grupları toplum nezdinde, “kadına uygun” işler olarak değerlendiriliyor.

- Kadınların istihdam edildiği üçüncü sektör sanayi. Buna rağmen bu sektörde kadın istihdamı oldukça sınırlı.

Türkiye’de, kadının toplumsal konumuna ve kadın işgücünün sömürsüne dair bilinen gerçekliği, güncel verilerle ortaya koyması açısından KAYÇAD’ın araştırma sonuçları önemli. Rakamlar, emekçi kadınların düzen içindeki sınırsız sömürsünü farklı boyutlarıyla ortaya koyuyor.

Kapitalizm kadının toplumsal üretime katılımını engelliyor

KAYÇAD araştırmasının ulaştığı sonuçlar, özelde Türkiye gerçekliğini, genelde ise kapitalist toplumu resmetmektedir. Avrupa ve ABD’de kadınların istihdam oranları Türkiye’ye kıyasla fazladır. Kadın nüfusun istihdam oranı, AB ülkelerinde yüzde 57, ABD’de yüzde 46.5’tir. İleri uygarlığı ile böbürlenmiş emperyalist devletlerde, düzenin ihtiyaçları doğrultusunda kadınların çalışma oranı belli bir ölçüde artmış olsa da, ortalama olarak iki kadından biri işsizdir. Kapitalizm tarihi boyunca ve hüküm sürdüğü her yerde, kadınların toplumsal üretime katılımını engelleyen ve kadın işgücünü azami biçimde sömürmeyi sağlayan politikalarından vazgeçmemiştir. AB ve ABD’de bugün, yine kapitalizmin emek gücü sömürsüne ihtiyacı doğrultusunda ortaya çıkan görece iyi tablo, kapitalizmde kadının ezilmesi ve sömürülmesinin üstünü örtememekte, aksine kadının bu düzendeki “kurtuluşunun” sınırlarını gözler önüne sermektedir.

Türkiye gerçekliğine ve KAYÇAD araştırmasının sonuçlarına dönecek olursak; Türkiye genelinde kadın nüfusun istihdam oranının % 30’a bile ulaşmadığını görüyoruz. Her 3 kadından 2’si işsizdir. Başka bir ifade ile, kadınların %70’i işsizdir. % 70 işsizlik, kitlesel işsizlik demektir. Türkiye’de kadınların toplumsal üretime katılımları engellenmektedir.

Diğer taraftan toplumsal üretime katılmayan, “işsiz” ya da “çalışmıyor” diye sınıflandırılan kadın nüfusun ise, gerçekten “çalışmadığını” söylemek mümkün değildir. Toplumsal üretimden uzaklaştırılan

kadınlar, evde ücretsiz olarak çalıştırılmaktadır. Ev işleri, çocuk ve aile bakımı kadınların doğal görevi sayılmaktadır. Kadınların toplumsal üretimden sistematik politikalarla ve kitlesel olarak uzaklaştırılması, kapitalist düzene iki büyük olanak sağlamaktadır. Bunlardan ilki, çocuk bakımı ve ev işlerinin ücretsiz olarak kadınlara yaptırılması, ikincisi ise en ağır şartlarda ve en düşük ücretlerle çalışmaya hazır bir yedek iş gücü ordusu yaratılmasıdır. Tek tek kapitalistler ya da genel olarak sermaye sınıfı, ihtiyaç duyduklarında kadın işgücünü bu rezervden kolaylıkla ve sınırsızca bulabilmekte, ihtiyaçları sonlandığında ise, emekçi kadınları aynı kolaylıkla toplumsal üretimin dışına atarak, “işsizliğe” terketmektedirler. Kadınların toplumsal üretime katılımını engelleyen politika ve uygulamalar, tüm kapitalist toplumlarda benzerlik göstermektedir. Türkiye’de en ağır şekli ile varlık gösteren bu uygulamalar şöyle özetlenebilir:

- Çocuk bakımının toplumun değil, annenin görevi sayılması. Bunun bir toplumsal önkabul olarak sürdürülmesi.

- İş yerlerinde kreşler bulunmaması.

- Aile üyelerinin bakımı ve ev işlerinin kadının görevi sayılması.

- Erkek egemen zihniyetin en geri ifadesi olan, kadının

çalışmaması gerektiği, ev içinde yaşaması gerektiğine dair anlayışın toplumun geniş kesimlerinde sürdürülmesi. Bu zihniyetle mücadele etmek yerine, bu zihniyetin propaganda edilmesi.

- Pekçok işin erkek işi olarak sınıflandırılması ve kadınların bu iş alanlarında çalıştırılmaması.

- Erkeklerle aynı işi yapan kadınların eşit ücret alamaması.

- Kadınların en ağır şartlarda ve en düşük ücretlerle çalışmaya zorlanması.

- Kadınların erkeklere oranla kolaylıkla işten çıkarılması.

- Çalışan kadınların, aynı zamanda çocuk, aile bakımı ve ev işleri görevlerini üstlenmesi.

- Kadınların eğitim hakkının ortadan kaldırılması, böylelikle meslek edinme olanaklarının engellenmesi.

Kadınlar güvencesiz çalışıyor

Kadın işgücünün sınırsız sömürsü, en açık ifadesini kayıt dışı çalışmada buluyor. Kayıt dışı çalıştırmak; çoğu yerde asgari ücretin altında ücretler ile her an işten atılma tehdidi altında, en ağır çalışma koşullarına razı ederek çalıştırmak anlamına geliyor. Tarlalarda mevsimlik işçilerden, tekstil sektöründe çalışan kadınlara, evde parça başı üretim yapan kadınlardan, ev işçisi kadınlara kadar pekçok alanda

emekçi kadınlar, güvencesiz, geleceksiz çalışmaya mahkûm ediliyor. Raporla göre kadınların yüzde 71’i kayıt dışı çalışıyor.

Bu elbette utanç verici, vahim bir tablo. Fakat sermaye sınıfının bu tablo ile yetinmediği, kadın işgücü sömürsünü artırmak ve yaygınlaştırmak için yeni “stratejilerini” ilan ettiğini de biliyoruz. “Ulusal İstihdam Stratejisi” adı verilen, işçi sınıfına yönelik kapsamlı saldırı programı, kadın işgücünün sömürsünde var olan tabloyu daha da vahimleştirecek planları içeriyor. Bu saldırı

programı, parça başı çalışma, uzaktan çalışma, çağrı üstüne çalışma gibi uygulamaları ile esnek üretimin yaygınlaştırılmasını ve kural haline getirilmesini hedefliyor. Esnek üretimin bu şekilde yaygınlaştırılması ise, kadınların kayıt dışı çalıştırılmasını da, işgücü sömürsünü de bugünkünden daha kolay hale getirecektir. Esnek üretim uygulamaları ile birlikte, istihdam büroları açılması, bölgesel asgari ücret uygulaması, kıdem tazminatının gaspedilmesi gibi ağır saldırılar içeren UİS’e geçit verilirse, kadın işgücünün sömürsüne dair tablo, bugünkünden daha vahim olacak. İşçi ve emekçi kadınların, kurlsuz, güvencesiz çalışma, geleceksiz yaşama dayatması olan UİS’e karşı örgütlü mücadelesi ise, kadın işgücünün sömürsüne ait bu vahim tabloyu değiştirebilmenin en önemli adımı olacaktır.

“Kadınların toplumsal üretimden sistematik politikalarla ve kitlesel olarak uzaklaştırılması, kapitalist düzene iki büyük olanak sağlamaktadır. Bunlardan ilki, çocuk bakımı ve ev işlerinin ücretsiz olarak kadınlara yaptırılması, ikincisi ise en ağır şartlarda ve en düşük ücretlerle çalışmaya hazır bir yedek iş gücü ordusu yaratılmasıdır.”

Çin Devrimi 62. yılında...

Mao Zedung: Çin Halkı ayağa kalktı!

Temsilci Arkadaşlar,
Bütün ulusun büyük bir sabırsızlıkla beklediği siyasi Danışma Konferansı çalışmalarına başlamış bulunuyor.

Konferansımız, Çin'deki bütün demokratik partileri ve halk örgütlerini, Halk Kurtuluş Ordusu'nu, ülkenin çeşitli bölgelerini ve milliyetlerini ve deniz aşırı ülkelerde yaşayan Çinlileri temsil eden 600'ü aşkın temsilciden oluşmaktadır. Bu, konferansımızın, bütün ülke halkının büyük birliğini temsil eden bir konferans olduğunu göstermektedir.

Bütün ülke halkının bu büyük birliğine ulaşılmasının nedeni, ABD emperyalizminin desteklediği Guomintang'ı yenilgiye uğratmış olmamızdır. Yeryüzünde eşine pek az rastlanmış bir ordu olan kahraman Çin Halk Kurtuluş Ordusu, üç yıldan biraz fazla bir süre içinde ABD desteğindeki gerici Guomintang hükümetinin milyonlarca askeri tarafından girişilen bütün saldırılarını yerle bir etti ve karşı saldırıya geçti. Şu anda Halk Kurtuluş Ordusu'nun milyonlarca askerden oluşan sahra orduları, savaşı Tayvan, Gvantung, Gvangsi, Kveyçov, Sicuan ve Sinkiang yakınlarındaki bölgelere sürmüş ve Çin halkının büyük çoğunluğu kurtuluşa kavuşmuş bulunmaktadır. Bütün ülke halkı üç yıldan biraz fazla bir süre içinde saflarını sıklaştırdı, Halk Kurtuluş Ordusu'nu desteklemek üzere omuz omuza verdi, düşmana karşı savaştı ve temel zaferi kazandı. İşte, bugünkü Halk Siyasi Danışma Konferansı bu temel üzerinden toplanmış bulunmaktadır.

Konferansımızın adının Siyasi Danışma Konferansı olmasının nedeni, üç yıl kadar önce Çan Kayşek'in Guomintang'ıyla birlikte bir Siyasi Danışma Konferansı toplamış olmamızdır. Bu konferansta varılan sonuçlar Çan Kayşek'in Guomintang'ı ve onun suç ortakları tarafından baltanmış, ama gene de konferans halk üzerinde silinmez bir etki bırakmıştı. Bu konferans, emperyalizmin uşağı Çan Kayşek'in Guomintang'ı ve suç ortaklarıyla birlikte halkın yararına hiçbir şeyin yapılamayacağını göstermişti. Kararları gönülsüzce kabul etmeleri bile bir işe yaramamıştı; çünkü fırsatını bulur bulmaz bu kararları yırtıp atmışlar ve halka karşı amansız bir savaş başlatmışlardı. Bu konferansta sağlanan tek kazanç, konferansın halka şu önemli dersi öğretmesi oldu: Emperyalizmin uşağı Çan Kayşek'in Guomintang'ı ve onun suç ortaklarıyla asla uzlaşmaz; ya bu düşmanları yok edersin ya da onlar tarafından ezilir ve katledilirsin; ya biri ya öteki, başka bir seçenek yoktur. Çin Komünist Partisi önderliğindeki Çin halkı üç yıldan biraz fazla bir süre içinde hızla uyandı ve emperyalizme, feodalizme, bürokrat kapitalizme ve onların temsilcisi gerici Guomintang hükümetine karşı ülke çapında bir birleşik cephe içinde örgütlendi. Halk Kurtuluş Savaşı'nı destekledi, gerici Guomintang hükümetini esas olarak yenilgiye uğrattı. Çin'de emperyalizmin

boyunduruğunu kırdı ve Siyasi Danışma Konferansı'nı yeniden topladı.

Bugünkü Çin Halk Siyasi Danışma Konferansı yepyeni bir temel üzerinde toplanmış bulunmaktadır; bütün ülke halkını temsil etmektedir ve bütün ülke halkının güvenine ve desteğine sahiptir. Bu nedenle, konferans, bir Milli Halk Meclisi'nin görev yetkilerini üstleneceğini ilan etmektedir. Konferans, gündemine uygun olarak, Çin Halk Siyasi Danışma Konferansı'nın Kuruluş Yasası'nı, Çin Halk Cumhuriyeti Merkezi Halk Hükümeti'nin Kuruluş Yasası'nı ve Çin Halk Siyasi Danışma Konferansı'nın Ortak Programı'nı kabul edecek; Çin Halk Siyasi Danışma Konferansı'nın Milli Komitesi'ni ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin Merkezi Halk Hükümet Konseyi'ni seçecek; Çin Halk Cumhuriyeti'nin milli bayrağını ve milli amblemini kabul edecek ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin başkentinin nesri olacağına karar verecek ve dünyanın çoğu ülkesinde kullanılmakta olan takvimi kabul edecektir.

Temsilci arkadaşlar,

Hepimiz, çalışmamızın insanlık tarihine geçeceğine ve insanlığın dörtte birini oluşturan Çin halkının artık ayağa kalktığını gözler önüne sereceğine inanıyoruz. Çinliler her zaman büyük, yiğit ve çalışkan bir ulus olmuşlardır; geriye kalmaları ancak yakınçağa rastlar. Ve bunun tek nedeni de, yabancı emperyalizmin ve yerli gerici hükümetlerin sömürü ve zulmüdür. Atalarımız bir yüzyılı aşkın bir zamandır yerli ve yabancı zalimlere karşı, boyun eğmez mücadeleler vermekten bir an bile geri durmamışlardır; Çin devrimindeki büyük

öncümüz Dr. Sun Yatsen'in önderliğindeki 1911 Devrimi de bunlardan biridir. Atalarımız, yarım kalan amaçlarını gerçekleştirmemizi istediler. Biz de onların bu isteğini yerine getirdik. Saflarımızı sıklaştırdık ve Halk Kurtuluş Savaşı ve büyük halk devrimi sayesinde yerli ve yabancı zalimleri yenilgiye uğrattık; şimdi de Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşunu ilan ediyoruz. Bundan böyle ulusumuz, dünyanın barışsever ve özgürlüksever uluslar topluluğunun bir üyesi olacak kendi uygarlık ve refah düzeyini yükseltmek ve aynı zamanda dünya barışını ve özgürlüğü geliştirmek için cesaretle ve var gücüyle çalışacaktır. Ulusumuz, bundan böyle, aşağılanıp horlanan bir ulus olmayacaktır. Artık ayağa kalktık. Devrimimiz bütün ülkelerin desteğini ve onayını kazandı. Dünyanın dört bir yanında dostlarımız var.

Devrimci çalışmamız henüz tamamlanmadı. Halk Kurtuluş Savaşı ve devrimci halk hareketi hala ilerliyor ve çabalarımızı sürdürmemiz gerekiyor. Kuşkusuz emperyalistler ve yerli gericiler yenilgilerini kolay kolay kabullenmeyecek, umutsuzca savaşıacaklardır. Bütün ülkede barış ve düzen sağlandığı zaman kesinlikle sabotajlara girişecekler, şu ya da bu yoldan huzursuzluk yaratacaklar ve her gün, her dakika

bir geri dönüş tezgâhlamaya çalışacaklardır. Bu, kaçınılmaz ve kesindir. Uyanıklığı hiçbir şekilde elden bırakmamalıyız.

Devlet sistemimiz olan demokratik halk diktatörlüğü, halk devrimi zaferinin ürünlerini korumak ve yerli ve yabancı düşmanların geri dönüş hayallerini boşa çıkarmak için güçlü bir silahtır. Zaferin bu ürünlerini koruma ve yerli ve yabancı düşmanların geri dönüş hayallerini boşa çıkartma mücadelemizde yalnız kalmamak için, uluslararası alanda, bütün barışsever ve özgürlüksever ülkeler ve halklarla ve en başta da Sovyetler Birliği ve Yeni Demokratilerle birleşmeliyiz. Demokratik halk diktatörlüğünde sebat ettiğimiz ve yabancı dostlarımızla birleştiğimiz sürece, her zaman zafer kazanacağız.

Demokratik halk diktatörlüğü ve yabancı dostlarımızla dayanışma, inşa çalışmamızı hızla tamamlamamızı sağlayacaktır. Daha şimdiden ülke çapında ekonomik inşa göreviyle karşı karşıyayız. Son derece elverişli koşullara, 475 milyon nüfusa ve 9.600.000 km²'lik bir ülkeye sahibiz. Önümüzde gerçekten de güçlükler var, hem de pek çok. Ama ülke halkının yiğit bir mücadele vererek bu güçlüklerin hepsinin üstesinden geleceğine kuvvetle inanıyoruz. Çin halkı güçlükleri yenmede zengin bir tecrübeye sahiptir. Hem atalarımız, hem de biz uzun yıllar büyük güçlüklerle göğüs gerdik, güçlü yerli ve yabancı gericileri bozguna uğrattık; öyleyse şimdi zaferden sonra neden müreffeh ve gelişen bir ülke inşa edemeyelim? Sade yaşama ve sıkı mücadele tarzımıza bağlı kaldığımız sürece, birlik olduğumuz sürece demokratik halk diktatörlüğünde sebat ettiğimiz ve yabancı dostlarımızla birleştiğimiz sürece, ekonomik cepheye hızla zafer kazanabiliriz.

Ekonomik inşa dalgasının yükselişini, kültür alanında bir inşa dalgası izlemek zorundadır. Çin halkının uygarlıktan yoksun bir halk olarak görüldüğü dönem artık sona ermiştir. Dünyada ileri bir kültüre sahip olan bir ulus olarak ortaya çıkacağız.

Milli savunmamız sağlanacaktır ve bir daha hiçbir emperyalistin ülkemizi istila etmesine izin verilmeyecektir. Temelini kahraman ve çelikleşmiş Halk Kurtuluş Ordusu'nun oluşturduğu halkımızın silahlı kuvvetleri korumalı ve geliştirilmelidir. Yalnızca güçlü bir kara kuvvetlerine değil, aynı zamanda güçlü bir hava kuvvetlerine ve güçlü bir deniz kuvvetlerine sahip olacağız.

Yerli ve yabancı gericiler karşımızda titesinler! Şu işi beceremediğimizi, bu işin üstesinden gelemediğimizi söylesinler. Biz Çin halkı kendi sarsılmaz gücümüze dayanarak dosdoğru hedefimize ulaşacağız.

Halk Kurtuluş Savaşı'nda ve halk devriminde canlarını veren halk kahramanları sonsuza dek yüreklerimizde yaşayacak!

Yaşasın Halk Kurtuluş Savaşı'nın ve halk devriminin zaferi!

Yaşasın Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşu!

Yaşasın Çin Halk Siyasi Danışma Konferansı'nın zaferi!

(Mao Zedung, Seçme Eserler, Cilt V, Kaynak Yayınları, s. 21-24)

(Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşunu resmen ilan eden Çin Halk Siyasi Danışma Konferansı'nın 1. Genel Toplantısı'nda yapılan açış konuşması) / 21 Eylül 1949

“Devrimci çalışmamız henüz tamamlanmadı. Halk Kurtuluş Savaşı ve devrimci halk hareketi hala ilerliyor ve çabalarımızı sürdürmemiz gerekiyor. Kuşkusuz emperyalistler ve yerli gericiler yenilgilerini kolay kolay kabullenmeyecek, umutsuzca savaşıacaklardır.”

Rize sele teslim

Rize'de 24 Eylül akşamı başlayan şiddetli yağışlar sonucu meydana gelen sel ve heyelanda bir kadın hayatını kaybetti.

Rize Belediye Başkanı AKP'li Halil Bakırcı, yaşanan afete üzeri kapatılan derelerin taşmasının yol açtığını ifade etti. Bakırcı şöyle dedi: "Rize'de denize dikey 23 deremiz var. Bu derelerin varlığı biliniyordu ancak dikkat çekmiyordu. Bunların 4'ü dün taşıtı."

Erdoğan Karadeniz Sahil Yolu'nun yüzde 65'ini tamamlamakla övünürken, bu proje sel facialarının temel nedeni. Konuyla ilgilenen akademisyenler Karadeniz Sahil Yolu nedeniyle daha birçok faciyanın yaşanabileceğine dikkat çekiyorlar.

Karadeniz Teknik Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Ulaştırma Ana Bilim Dalı Başkanı Çelik, Rize'de yaşananların doğa felaketi olmadığını belirterek şunları söyledi: "Rize, Karadeniz Sahil Yolu'na yapılan dolgularla kör bir kuyuya hapsedilmiştir. Burada sel basması her zaman doğaldır. Her şeyden evvel şehirlerin önünden yüksek dolgularla geçilmesi yanlıştır. Bu tür konularda mühendisler değil de siyasiler karar verirse sonuç bu olur. Bu yolun yerleşimlerin ardından geçmesi gerektiğini söylemiştik. Pahalı olduğunu söylediler. Deniz dolgusu çok daha pahalı oldu. Eski yol da yanlıştır, mevcut yol çok daha yanlış oldu. Bu, tam bir mühendislik rezaleti. Bir doğa felaketi değildir. Yağmurun geleceğini biliyoruz, bile bile felaketi davet etmişiz. Müteahhit karar veriyor güzergâha. Doğu Karadeniz'deki yüksek

yağışları ızgaralı sistemlerle tahliye etmek mümkün değil. Rize'de 600 metre uzunluğunda sıfır eğimli menfez var. Bu menfezlerin bakımı da belediyelerce doğru dürüst yapılmıyor. Genel olarak mevcut yol Rize'de olduğu gibi sorunludur."

"Sorumlular suskun kalıyor"

Konuyla ilgili açıklama yapan Şehir Plancıları Odası Genel Başkanı Necati Uyar, Karadeniz Sahil Yolu'nun set oluşturduğu tüm Karadeniz kentlerinde sel baskınlarının yaşanmasının kaçınılmaz hale geldiğini söyledi.

"Yapılaşması yoğun ve plansız, altyapısı yetersiz, dere yatakları yapılaşmış, dere üstleri kapatılmış, heyelana dayanıksız zemin yapısına sahip Karadeniz kentlerinin önüne aşılmaz bir set çekerek, kentleri baraj gölüne dönüştüren Karadeniz Sahil Yolu'ndan kaynaklı can ve mal kayıplarına her yağışta kaçınılmaz olarak yenileri eklenmektedir" diyen Uyar, bu projeye övgüler düzen, aklamaya çalışan ve eleştirilere kulak tıkayan "sorumlular"ın, yaşanmaya başlanan felaketler sonrasında ise suskun kalmayı tercih ettiklerine dikkat çekti.

Karadeniz Sahil Yolu'nu kentler ile Karadeniz arasında çeken, Karadeniz kentlerini bir yandan denizden kopartırken, diğer yandan kentleri sel baskınlarına mahkum hale getirenlerin yaşanan felaketlerin başlıca sorumlusu olduğunu belirtti.

Sempozyum yetmez!

Sağlık Bakanlığı'nın, "hekime yönelik şiddeti önlemek için" kontra sendika Sağlık Sen'le beraber Esenyurt'ta düzenlediği "Emeğe Saygı, Şiddete Sıfır Tolerans Sempozyumu"na ilişkin açıklama yapan İstanbul Tabip Odası Yönetim Kurulu, "Sempozyum yetmez, somut adım atmak lazım" dedi.

İlk 8 ayda 36 hekim

2011 yılının ilk 8 ayında 36 hekimin şiddete maruz kaldığını, sadece Esenyurt Devlet Hastanesi'nde 8 hekimin yaralandığını hatırlatan Tabip Odası, sözlü hakareten bıçaklı saldırıya kadar her türlü araçla ölüm tehlikesi yaratacak şekilde hasta yakınlarından hekimlere yönelik şiddet olaylarının yaşandığı İstanbul'da nihayet bir sempozyum yapma girişiminde bulunulduğunu ifade etti.

Son yıllarda sayı ve biçim olarak çok tehlikeli boyutlara varan hekime yönelik şiddet olgularında, uygulanmakta olan Sağlıkta Dönüşüm Programı ve bu

programın hekim emeğini değersizleştirme odaklı uygulamalarının çok fazla payı olduğuna dikkat çeken İstanbul Tabip Odası, başta Başbakan ve Sağlık Bakanı olmak üzere tüm sağlık idarecilerinin hastaları hekimlere karşı kışkırtan, beklentiyi arttıran ve yaşanacak her türlü aksaklıkta hekimi sorumlu kılan yönetici anlayışı ve dilinin etkilerini ise hemen her gün hastane acilleri ve polikliniklerinde yaşadıklarını dile getirdi.

Sağlık Bakanlığı'nın Sağlık Sen ile birlikte İstanbul'un en çok hekime yönelik şiddet olgusunun yaşandığı bölgesi Esenyurt'ta bu konuda sempozyum düzenlemesini önemli bulduğunu belirten İTO, sempozyumun düzenlendiği saatlerde Esenyurt Devlet Hastanesi'nde herhangi bir hekim ya da sağlık çalışanının şiddete maruz kalmamış olmasını temenni etti. Açıklamada, bu sempozyumun Sağlık Bakanlığı tarafından hekime yönelik hüremetsiz tutum ve söylemlerin son bulacağı bir başlangıç olması temennisinde bulunuldu.

"Posco gitsin biz kalıyoruz"

Kocaeli Alikahya'da kurulmak istenen Posco Demir Çelik fabrikasına karşı mücadele sürüyor.

26 Eylül günü KESK'e bağlı sendikalar, Genel-İş, Dev-Sağlık İş, MMO, TTB, İzmit Eczacı Odası, Alevi Kültür Derneği ve siyasi partilerin katıldığı bir eylemle posco protesto edildi. Merkez Bankası'ndan İnsan Hakları Parkı'na yapılan yürüyüşte beyaz kefen giyildi.

TMMOB İl Koordinasyon Kurulu Sekreteri Nedim Kara tarafından yapılan basın açıklamasında "Alikahya'nın yeni bir Dilovası olmaması sizin elinizdedir. Halkın yaşam hakkına ve isteklerine kulak tıkamayın" denildi. Var olan sanayi tesislerinin rehabilite edilmesi, yeni kurulacak sanayi tesislerinde de önceliğin ekonomik çıkarlara değil yaşamsal değerlere verilmesi gerektiğine dikkat çekildi.

HES protestosuna saldırı

Erzurum'un Tortum ilçesinde Hidroelektrik Santrali (HES) yapılması projesine karşı yöre halkının direnişi sürüyor. Daha önce de, HES şantiyesini bastıkları için jandarma terörüne maruz kalan yöre halkı 26 Eylül günü de eylemdeydi. Yöre halkının direnişi sonuç verdi ve iş makinelerinin çalışmasına engel olundu.

Bağbaşı beldesindeki Cami Mahallesi'nde toplanan yöre sakinleri, şantiye alanına gelerek oturma eylemi başlattı. HES projesinde görevli iş makinesinin önüne geçen halka jandarmalar ve polisler saldırdı.

Kolluk güçleriyle yaşanan arbede sırasında Nahiye Uslu (80) ile Celal İnci adlı kişiler vücutlarının çeşitli yerlerinden yaralandı.

Köylüyü isyan ettirdiler

Kocaeli Büyükşehir Belediyesi İSU Genel Müdürlüğü, Kartepe Arslanbey'e bağlı Şevkatiye Köyü'nün ihtiyaçlarını karşıladıkları su kaynağına el koyunca, köylüler ayaklandı.

Köy halkından oluşan kadınlar erkekli yaklaşık 100 kişilik bir grup, Büyükşehir Belediyesi'ne gelip Başkan Karaosmanoğlu ile görüşmek istedi. Polis ve zabıta engeline takılan köylüler, 5 kişilik heyet seçmek yerine topluca geri döndü. Köylü, suyunu vermemekte kararlı.

Mücadele Postası

F Tipi'nde "ağırlaştırılmış müebbetlik" olmak...

Sevgili dostlar merhaba;

Siz değerli Kızıl Bayrak emekçileri, işçi dostlarımı sevgi, saygı ve devrimci duygularıyla selamlıyorum. Bu arada Eray Özmen'in kısa satırlarını aldım, aynı coşku ve kararlılıkla kucaklıyor öpüyorum. Yolları, dağları, sınırları aşan Eray Özmen dostumun kısa satırları beni çok mutlu etti...

Bilindiği gibi biz ağırlaştırılmış müebbetlik tutsaklarla ilgili devrimci basında yazılıyor, çiziliyor.

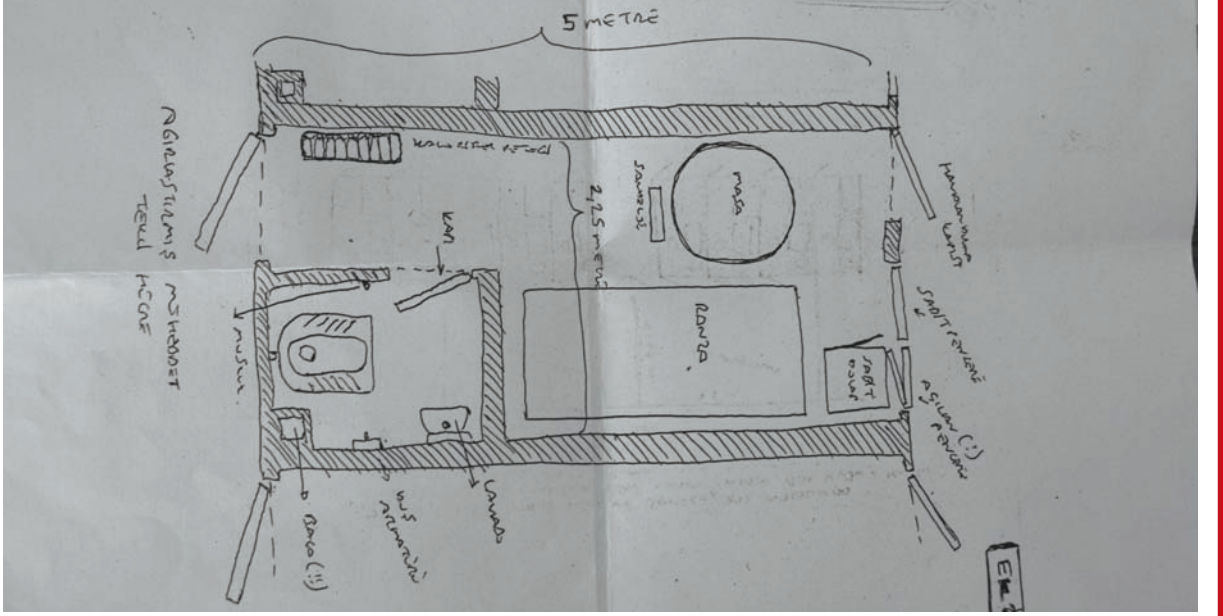
Ağırlaştırılmış müebbetlik olan biz devrimci tutsakların ve kendi koşullarım hakkında biraz sohbet etmek ve paylaşmak istiyorum. Sorun demeyeceğim, çünkü sorun dediğim zaman F Tipi cezaevleri hakkında "abartılı, yalan" konuştuğum için mektuba "el" koyarlar. Bu nedenle sohbet etmek istiyorum. Şu anda da birkaç mektubum cezaevi idaresinin elinden kurtulmuş değil, tutsaktır, özgürlüğünü bekliyor. Sadece insan değil, özgür olmak isteyen "el" konulan satırların, yazılarım da vardır. Bu mektubuma da "el" koymamaları için en hafif ve basit bilgi ile yazmaya çalışacağım.

Tek kişilik hücrenin koşulları

Tuvalet olarak ayrılmış, kapalı ve kapısı alan hizasına yerleştirilen 2 metre boyunda bir ranza, hemen onun bitişiğinde pencere, pencereden kalan kısım havalandırmaya açılan kapı. Ranza kenarında 75x75 cm'lik plastik bir masa ve sandalye ranzaya dayanan masadan sonra (volta atabilecek iki kapı arasındaki 5-6 adımlı yeri kapatan ve ancak duvara, masaya sürtünerek volta atabilen) iki karış kadar boşluk (hücrenin çizimini de bu zarfın içinde gönderiyorum)

Eğer bir hafta-10 günlük hücre yaşamı için gelmişseniz, geçiciyseniz, eşyanız yok ise, masa sandalyeyi atabilirsiniz. Ancak kalıcıysanız yani bir "ömür boyu" yaşayacaksanız, eşya zamanla çoğalacak tıksık tıksık yer aramak zorundasınız. Voltalık yer 3-4 adıma düşecektir ya da hiç olmayacaktır. Hücredeki sürekli nemlilik oranı içerideki havasızlığı daha da ağırlaştırır. Düzenli temizlemezseniz, yıkamalar sonrası hücrenin zemininde küflenme başlar. Bu rutubet yazın birazcık azalır. Kışın, ilkbahar, sonbaharda başlayan soğuk nedeniyle havasızlık 2-3 katına çıkar. Uzun süre bu ortamda yaşayacak insanların; astım, nefes darlığı vb. akciğer rahatsızlıklarını yaşayacakları (kimilerinde başlamıştır) olasılığının değerlendirilmesini bilim insanlarına ayrıca sormak gerekir.

Hücrede hava sirkülasyonu olmuyor. Hava sirkülasyonu olmadığı için; nem, rutubet, havasızlık oranı insanı boğuyor. İçeride adeta kapı mazgalının üzerinde 10x15 cm'lik cam var. Hücrede hava sirkülasyonu olsun diye camı kırmak zorunda kaldım. Durumu sözlü olarak gardiyanlara, baş gardiyanlara söyledim. Havasızlıktan dolayı bu cam kırma işi

birkaç kez tekrarlandı. Şimdi bu küçük camı kırdım diye hakkımda "kamu adına" dava açılmıştır. Buna benzer bir sürü dava açılmıştır hakkımda. Günde bir saat havalandırma hakkım vardır. Bir saatlik havalandırmada spor mu yapacaksın yoksa genel temizlik mi yapacaksın, elbise mi yıkayacaksın, volta mı atacaksın. Bu bir saatlik havalandırma süresi içerisinde hiçbir şeyi yapamıyorsun. Kapın kapanır hücrede 24 saat yaşamını sürdürmeye, idame etmeye çalışırsın.

Banyo tuvalet birdir, bulaşıklarımı tuvalette yıkıyorum. Çünkü bulaşık yıkama yeri yoktur. Banyo yapıldığı zaman ise hücre içi buhar dolar. İnsan nefes alıp vermektен zorlanır hale gelir. Çünkü tuvalet banyo birdir ve hücrenin içindedir. Hücrenin toplamı ise 8 metrekaredir.

Adli davalardan hüküm verilmiş ağırlaştırılmış müebbetlikler için 30-40 yıl gibi bir "yatar" süresi var. Ancak, siyasi "ağırlaştırılmış müebbet" tutsaklar için böyle bir süre yoktur. Cezaevi idaresi tarafından hazırlanan müddetnamelerde "yatacağı sürenin" karşısında "ölünceye kadar" yazmaktadır.

Bugün Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde ağır müebbetlik tutsakların hakları en alt düzeyde bulunmaktadır. 2005 yılından itibaren bu cezalar infaz edilmeye başlandı. 2005 yılından itibaren tek kişilik hücrelerde tutulan ve yasada belirtilen tüm iyi hal haklarına sahip olanlar dahi maksimum üç saat havalandırma hakkı kullanabilmektedir. Büyük çoğunluğu ise bir saat kullanabilmektedir. Biz ağır müebbetlikler aynı ünitelerde olanlar dahi birbiriyle teması en az olacak şekilde tek başlarına havalandırmaya çıkabilmektedir.

F Tipi koşullarına ilişkin değerlendirmelerde bulunan psikolog Türkcen BAYKAL'dan bir iki alıntı yapalım. Psikolog Türkcen BAYKAL diyor ki; "Tek başına tutulmanın 10 günden fazla sürdüğü koşullarda, tecridin ruh sağlığı üzerine olumsuz etkisi

olmadığını gösteren tek bir bilimsel çalışma dahi yoktur."

Psikolog Türkcen BAYKAL, tecrid üzerine yapılan çalışmalarda ortaya çıkan sonuçları şöyle sıralamış:

"Benlik bütünlüğü ve işlevlerinde bozulma, kendilik algısında, kendiliğe ilişkin sınırlarda zedelenmeler, duygu durum değişiklikleri, depresyon, içe kapanma, intihar düşüncesi, kaygı, endişe, uyku bozukluğu, konsantrasyonda bozulma, entelektüel yetilerde azalma, irrasyonel öfke, öfke patlamaları, tahammülsüzlük, gerçeklik algısında bozulma, hayali ayırt etmede güçlük, kuşkuculuk, paranoya (...)"

Diğer bir başka konu ise, insani haklarımıza demokratik tepkimize karşın, cezaevi idaresi hakkımızda "disiplin soruşturması" açmakta ve "disiplin cezaları" vermektedir, vermeye de devam etmektedir. Bana verilen "disiplin cezaları"nın, "iletişimden men cezaları"nın onaylanması halinde 4 ile 5 yıl arasındadır. Yani bu gidişle "ömür boyu ceza" ile "ömür boyu iletişimden men cezası" olacağını belirtirsem, abartı olmaz (...) Kılını kıpırdatsan, yan baksan bile "ceza" konusu oluyor adeta.

15 günde bir kapalı ziyaret görüş hakkımız vardır. Ancak, spor gibi alanlar veya sohbet gibi "tredmanlar" şimdilik kullanılmıyor. Zaten biz ağırlaştırılmış müebbetlikler için sohbet hakkı da yoktur.

Değerli Eray Özmen dostum. Seni ve senin şahsında tüm Kızıl Bayrak emekçilerini sevgi ve saygı ile selamlıyorum. Devrimciliğin zoru başarmak olduğu, geleceği istemek olduğu bilinci ve inancıyla görüşmek üzere, umut ve dirençle.

Ağırlaştırılmış müebbet hapis hükümlüsü
Alaattin Öget
18 Şubat 2011

(18 Şubat tarihli bu mektup Öget'in yukarıda anlattığı tutsaklığını tamamlayarak ancak şu günlerde elimize ulaşmıştır.)

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

**"Bizim her eylemimiz
emperyalizme karşı bir savaş
çatışması ve insanlığın düşmanı
ABD'ye karşı halkların birliği
işin savaş marşıdır..."**